Epigrammatum LIBELLI QVATVOR, LECTV NON INIVCVNDI.

Quorum

I. SACRORVM.
II. DIVERSI GENERIS.
III. EROTICORVM.
IV. TVMVLORVM.

Auctore

SALOMONE FRENCZELIO

POETA LAVREATO CAESARIO.

PRAGAE,
Typis Georgii Nigrini.

CIↃ. IↃ. XXCVIII.

Rev: & Doctiss: Viro D. Tobiæ christiano, legitimo Animarum Pastori in Oppido Zauchicz fidelissimo, Parens Authoris M. S. F. amicitiæ sincerae ergò, & loco ξενίου fratrem suum Zachariam dono misit

Epigrammatum LIBELLI QVATVOR, LECTV NON INIVCVNDI.

Quorum

I. SACRORVM.
II. DIVERSI GENERIS.
III. EROTICORVM.
IV. TVMVLORVM.

Auctore

SALOMONE FRENCZELIO
POETA LAVREATO CAESARIO.

PRAGAE,
Typis Georgii Nigrini.
CIↃ. IↃ. XXCVIII.

Rev: & Doctiss: Viro D. Tobiæ christiano, legitimo Amitinorum Pastori in Oppido Zaudicz fidelissimo, Parens Authoris M. S. F. amicitiæ sincerae ergō, & loco ξενίου fratrem suum Zachariam dono misit

Frencelij liber manus ignote poëte
Emendatius si licuisset erat.

[500,-]

223695 II
SLAVSKA BIBLIOTEKA

Dus Salomon Frenzelius 17 Junij anno 99
me Herbij convenit Salzburgi, rediens ex Mora-
via. Iam profectus erat Rigam in Livoniam
vocatus à Republica illa, ut oratoris munere ad
Regem Poloniæ fungeretur.

M. Salomon Frenzelius
hæc scripsit mihi Tobiæ Christi.
anno pastoris Zauchicensis domo
mihi & me meamis gesichtsyn

ΣΥΝ ΘΕΩ.

ILLVSTRIBVS ET GENEROSISS. DOMINIS, DOMINO ADAMO DE NOVA DOMO, LIBERO Baroni in Frauenburg, & Novâ domo, Sacræ Cæſ. Majeſtati à Conſiliis intimis, & ſupremo Regni Bohemiæ Cancellario &c. &c..

ET

DOMINO GVILIELMO AB OPPERSDORF. LIBERO BARONI IN AICH, Fridſtein, Hermanmeſtiz, & Coſell, Sereniſsimi & optimi Principis Maximiliani, Electi Regis Poloniæ &c. Archiducis Auſtriæ &c, Camerario:

Mecœnatibus ſuis etiam atq; etiam colendis.

PLurimùm intereſt, Barones ampliſsimi, quo tempore omnis res inſtituatur: & occaſione quadam, & commoditate utuntur ii, qui inſtituta ſua alicujus momenti eſſe volunt, & qui omnia in loco & tempore agere didicerunt. non enim actionum noſtrarum opportunitas minus jucunditatum & laudum conſequitur, quam omnium frugum maturitas. Ex quo quùm ego ſemper animadvertiſſem, non nunquam in tempore plus, quàm in ipſo negocio, quod ſuſcipitur, poſitum eſſe, rectè facturas ſe Muſæ meæ judicarunt, ſi etiamnum

non tam temporis, quàm loci commoditatem ad uſum ſtudiorum ſuorum transferrent. Nam agnoſcebant id ipſum tempus, quod à negociis, quorum cauſſâ hìc eſſem, daretur vacuum, ocio prætermittere, vanum eſſe & illiberale, & non malè operam ſe collocaturas ſperabant, ſi ſpecimen aliquod (quanquam magis tenue, quàm mediocre) ederent, quo meam induſtriam, & qualiacunq; ſtudia vobis, Viri illuſtres, atque adeo ipſi anguſtiſſimo noſtro Imperatori RODOLPHO, optimo Charitum & Muſarum Hierophantæ, eà, qua par eſt, modeſtia teſtificarentur. Quamobrem aliquandiu de convenienti huic loco & tempori materiâ cogitanti, Eædem hanc Epigrammatum ſylvulam, quæ nunc in veſtro clariſſimo nomine apparet, mihi ſuggerebant. Ea autem Epigrammata partim nova hìc mihi dictabant, in ipſius DEI gloriam clariſſimorumq; Virorum honorem; partim è quodam latiori Carminum campo congerebant. Etenim jam ante ſeſquiannum primâ Pars Poematum meorum, cui Adoleſcentię titulum, de judicio C L. Viri IOANNIS STVRMII, Præceptoris mei honorandi & cariſſimi præfixeram, typis divulganda erat, niſi Librarius me quidam cornutus inanibus promiſſionibus & tergiverſationibus circumveniſſet. Quod quidem ut graviùs, moleſtiuſq; feram, non tantùm rerum fortunarumq; mearum ratio exigit, quibus hac Editione tempeſtiviùs conſultum fuiſſet: ſed adeo ipſa Voluminis jactura. nondum enim expiſcari licuit, quis Tollio illos ſex Chriſtiados, diverſorum Carminum duos, & quatuor Epigrammatum libros, quos VVratislaviâ nobiliſſimus & literatiſsimus Vir TOBIAS LINDNERVS, ejus Reipublicæ Senator, Patronus meus unicè carus in Miſniam ſecundò miſerat, interceperit. Ex his igitur iſtos quatuor Epigrammatum libellos in lucem interea emitto, ut de interceptis reliquis omnes boni judicent. Neq; verò id de verſuum præſtantia, quæ nulla in Adoleſcentiam cadere poteſt, ambitioſè accipi, acceptumque traduci velim; ſed potius de ipſâ materiâ intelligi. Non enim talia confinxi, qnæ bonos mores læderent, ſed quæ legentium ingenia, Scholaſticorum inprimis ad pietatem & humanitatem etiam atq; etiam accenderent. Teſtis erit mihi primus Epigrammatum Libellus; teſtis ſecundus, in quo

ne ad

ne ad Amicos quidem quidquam ſcriptum eſt, quod non accuratè legentem de aliqua re honeſtá admoneat, utut ſimplex, utut humilis, utut facilis orationis ſit ſtylus. Id non minùs de Eroticis intelligi volo, è quibus adeo nihil ſcurrile, nihilque obſcœnum enucleari poterit, ut etiam aliquid futurum ſit, quod legentium animos ad jucundam moderationem pelliceat. Scripſi Erotica veterum Poetarum Exemplo, non ingenio: & ut uno verbo dicam, Amandula mea nihil aliud eſt, quàm quidam luſus Ingenii, quem tantiſper exercebo, donec reliqua ſtudia mea, quorum Poëſis Condimentum duntaxat eſt, tandem diviná favente gratia in Academia continuem. De tumulis meis, quos pluribus hìc augere non licuit, in ſpem venio, neminem bonum malè judicaturum: quando ſiniſtrè de mortuis judicare Religionis authoritate prohibemur. In contexendá verò Epigrammatum ſerie magis Hortulanos doctos, quam Res meas, ſequutus ſum. Illi enim etſi juſto ordine & amabili arbores ſolo implantant, tamen non unius ejuſdemq; generis continuá ſerie deducunt, ſed varietate gaudent, ut ſit, quod poſtea exſpaciantem Hoſpitem, & jam fructum decerpturum alternatim delectet. Inſignia etiam quorundam Optimatum Cæſareorum immiſcui, magis difficulter, quàm aptè, & ſignficanter. Sed quòd integros dignitatum titulos non adſcripſi, in mentem mihi venire non patior, ipſos hoc iniquo animo & caperatá fronte accepturos, cum & charta anguſtior fuerit, quàm ut caperet plura (is enim Quaternio omnium ultimus typis impreſſus eſt, quoniam Inſignia non tempeſtivè oblata fuerant) & quòd ipſorum prudentia & laus longè major ſit, quàm ut ejuſmodi cancellis terminari debeat. Porrò Carminum appendiculam ad Calcem ſubjunxi, ut amico lectori amiſſorum Poematum quendam prægustum relinquerem: quæ ſi ad manus meas redierint; ſanè ad ſecundam partem, quæ ſub nomine Iuventutis meæ in proſcœnium doctiſſimorum Virorum proditura eſt, alacriùs accingar.

Hæc autem Epigrammata, cum incliti nominis veſtri inſcriptione, Héroes ornatiſſimi, nunc (quod fauſtum, felix, fortunatumq; ſit) evulgo, nulla inſtructus cauſſá, quæ non honeſta ſit, atq; liberalis. Nam etſi tu, illuſtris Adame, in iis rebus vel maximè es

occupatus, quas ſacratiſsimus Imperator tuæ fidei diligentiæq; mandavit: tamen hoc, quicquid Libri eſt, tibi offero, non ut legendi onus imponam, ſed ut meam teſtificer obſervantiam. Iam inde enim ab eo tempore, quo te nunquam mihi viſum meus ille Mecœnas GVLIELMVS ab incredibili erga omnes homines, cumprimis literatos, humanitate, amore & ſtudio doctrinarum, atque adeo omnibus Virtutibus exquiſitè commendavit, ita quidem, ut ad ſummam tibi gloriam deeſſe nihil poſſe aſſeverarit, magni te feci. Nunc verò cum coràm videam, atque experiar, ipſum nihil in te extuliſſe altiùs, quod non probitate, ſapientiâ, dignitate generis, & authoritate ſuperes, quid me permovere potuiſſet, quò minus Muſas te meas appellare permitterem: quandoquidem nulli inpoſterum quidquam mearum opellarum dicare certum deliberatumq; habeo, niſi in quo magis eluceat Virtus, quàm Virtutis opinio, & à quò plus doctrinæ & amoris, quam lucri ſperandum ſit? Quod ſi nulla me alia hujus inſtituti cauſſa tueretur: tamen FILIVS tuus optimæ exſpectationis Adoleſcentulus futurus eſſet mihi inſtar omnium. Quid enim in te eſt probitatis, & gratiæ, Pater excellentiſſime, cujus non præclara Indoles ex Filio effulgeat, vt Is olim longè felicior & clarior virtutum tuarum hæres futurus ſit, quàm omnium copiarum. Ad hanc gloriam & felicitatem ut vehementiùs contendat, nõ poterit aliquantulum hoc publico meæ obſervantiæ pignore non exſtimulari. nam, ut Poëta canit.

Excitat Auctor ſtudium, laudataq; Virtus
Creſcit, & immenſum gloria calcar habet.

Itaq; ſi meum hoc ſtudium approbaveris, ita lætabor, quaſi bona omnia contigerint.

TVVM verò nomen, GVILIELME Mecœnas ô optatiſſime, multis egregiis de cauſſis, cum auguſto Regni Bohemiæ Cancelarii nomine conjungo. Vterq; Baro: Vterq; ex tali familiâ natus, in qua ſemper verus honos & ſplendor virtutum enituit: Vterq; Vir bonus, Vterque literatus, uterque candidus, uterque humanus, uterque tam arcto amore ſibi mutuò devinctus, ut dulciſſimo Parentis & Filii nomine gaudeat. Ac tu quidem, GVILIELME, Baro ingenioſiſſime, qui de omnibus ad bene merendum naturâ es vel ma-

vel maximè propensus, tantis me Beneficiis hactenus prosequutus es, ut plura tibi debeam officia, quàm unquam, ne dum hac opellá, exsolvere possim. Enimvero me, pro illo mirifico literarum ardore, in aulam tuam benignè vocatum explorasti, quem antehac nunquam videras, statimq; tanto amore complexus es, ut ultro liberales ad continuanda studia mea sumtus, citra omnem difficultatem policitus sis: quo nomine Viri quiq; clarissimi in Germania, Amici mei, qui nunquam oculis te suis aspexerunt, de ingenio tuo laudabiliter judicare incipient. Quid? quòd & aliis principibus viris, tuiq; simillimis ita me commendasti, ut judicio tuo permoti, plus mihi tribuant, quàm in me esse sentiam. Cur igitur te Filium cum Parente non conjungam? Cur non quasi præludium quoddam tibi exhibeam eorum omnium, quæ ego tuo nomine exornata in manus hominum sequentibus annis venire patiar, si modò benignissimus Pater cœlestis utriq; vitæ usuram & tranquillitatem concesserit. Tibi enim, Mecœnas, debeo omnia, atq; adeo me ipsum. Neque tam beneficiis tuis quàm virtutibus debeo, in quibus excolendis si exemplo sapientissimi tui Parentis sic perrexeris, ut cepisti, familiá certè tua memoriam nominis sempiternam abs te habitura est: idq; me neutiquam assentatoriè, sed verè prædixisse, Nepotes olim suis testimoniis comprobabunt. Quæ quùm ita utrinq; se habeant, Illustris Domine Adame de Nová domo, et tu generosissime Heros GVILIELME ab Oppersdorff; nihil à vobis petendum impetrandumq; restat, nisi ut hanc Epigrammatum sylvam, meæ voluntatis, & studii argumentum, æqui boniq; consulatis, & plus animum, quam rem donantis spectetis. Id futurum est, si munusculi tenuitatem humanitatis vestræ magnitudo sublevaverit. Valete. Pragæ ex ædibus Oppersdorffianis, ad XVI. Kal. Augusti, Anno salutis recuperatæ M. D. XXCVIII.

V. Mag.

observantiss.
cliens

Salomon Frenzelius.

IN ZOILVM.

Zoile rode ſatis, paſce & ſatis ἔχκος ὀδόντων:
Cur Latiis jungam metra pelaſga, rogas?
Nempe es Cretenſis: mendaces Creta dat, ajunt:
Zoile jam noſti, cur tibi græca loquar.

EIDEM.

NEc grave Iudicium, nec acutòs, Zoile, morſus
Vel formido nimis, vel nimis extenuo.
Nil inimicitiæ tecum eſt mihi, nilq; negocî:
Parva ſoles nunquam carpere, magna ſoles.

S. F.

LIBER

Epigrammatum sacrorum.

AD SPIRITVM SANCTVM PRO FELICI successu cuiuscunq; Rei inchoandæ.

MAgne Gubernator fortunatorq; laborum,
Dux hominum, & veri Spiritus alme Dei
Ecquid præclarum sine te Mens inchoat? ecquid
Successu ad finem provehit illa bonum?
Tu facis ingenii, manuumq; vigere labores,
Qui Duce te cœpit, te Duce finit opus.
Ergo meis clemens etiamnunc annue ceptis:
Si facis hoc, pulcrè me mea Musa beat.
Vt facias, tua te per Numina posco, per ipsam,
Quæ me desertum non sinet esse, fidem.
Ingenium moderare meum, rege mentis habenas:
Tu mihi principium, Tu mihi finis eris.

DEO AVSPICE LABORANDVM.

Vis bene, quicquid agis, cedat? committe laborem
Spemq; Deo: hæc fructus spondet, at ille dabit.

SYMBOLVM SACRATISSIMI ET SAPIENTISSIMI IMPERATORIS MAXIMILIANI II. &c.

DOMINVS PROVIDEDIT.

QVis neſcit, moles rerum quæ magna mearum,
Incumbatq; humeris ſarcina quanta meis?
Ne tamen aut deſit mihi mens bene conſcia, quicquid
Poſtulet aut uſus, PROVIDET *ipſe Deus.*
Is porrò, ſuccumbam oneri ne quando ferendo,
PROSPICIETQ. *mihi,* PROSPICIETQ. *meis.*
Is ne damna paret vel amicus operta, vel hoſtis,
PROSPICIET, *certam ferre paratus opem.*

ALITER.

Eſt orare meum, DEI *favere*
Cordatis precibus: quid ergo fruſtra
Servili cruciem pavore mentem.
Quin, ut ſine fruar beatiori,
Rex noſter DOMINVS*q.* PROVIDEBIT.

DIVI RODOLPHI II. ROM. Imperatoris &c. Symbolum.

ADSIT.

HOs mihi regnandi qui conciliavit honores,
Adſit is aternâ fautor & auctor ope.

ALI-

ALITER.

Sive tonet cælum, fremat æquor, murmuret Orcus,
Et mundi furiis æstuet omne latus:
Adsit, opemq; ferat tantùm Deus unicus, Adsit,
Adsit; & incutiet Res mihi nulla metum.

ALITER.

Summa gerendarũ quamvis mihi credita rerum est
Functio; dulce tamen, cum Deus Adsit, onus.

ALITER.

Cernis ut insidiis Domus Austria ubiq; petatur,
Tuta patrocinio stat tamen illa Dei.
Adsit Is ulterius, supponens fulcra columnis:
Austria sic Viva est Palma futura Domus.

ALITER.

Adsit amans juris rerum mihi maximus Auctor,
Cujus ego imperium tempero; tutus ero.

ALITER.

Fata reservarunt cur me hæc in tempora Regem,
Ætas nulla quibus tetrior antè fuit?
Nimirum ut fieret robur manifestius in me,
Et nunquam fallens Dextra, fidesq; Dei.

Ergo qui ſtabilit Regna, & qui translocat, Adsit,
Qui prope, quando procul eſſe putatur, adeſt.
Omnia cum poſsit miranda potentia Chriſti,
Non ſibi fidentes deſeruiſſe poteſt.

ALITER.

Adsit in interitum licet omnis Machina noſtrũ,
Adsit turma mihi cœlica, ſalvus ero.

ALITER.

Auxilio Domini Sim Iuſtis Tutor Amicus,
Defenſor Solii, Iuſticiæq; Tenax.

ALITER.

Auſtriadũ Dominus Sit Iudex, Tutor, Amicus,
Dum Sævit Ira Temporum.

ALITER.

Adſis ſancte mihi Deus, Adſis Arbiter Aevi:
Dum Ductore opus eſt, Dux ſis pater optime: Dũ Vis
Summa imis miſcet Satana, contunde Superbos
Immiteſq; animos: In te ſpes unica Iacta eſt:
Te præſente mea eſt Tuta omni tempore Turba.

ALITER.

Auxilium Domini Sit Iniquis Terror: Aſylum
Depreſſis, Sanctus Iuſtiticiæq; Thronus.

ALI-

ALITER.

Maxima Regnorum cum moles me premat, Adsit
Auxilium Domini, qui mundum temperat: Adsit
Dexteritas dandi ſuffragia qualibet: Adsit
Sobrietas, ex qua ſapientia naſcitur: Adsit
Iuſticia, Imperii nervus, columen, Decus: Adsit
Theſaurus Virtutum omnis, Me Cæſare dignus.

ALITER.

Auxiliante Deo Sim Inimicis Terror: Amicis
Dulcedo: Sit Amor Divûm Sacra Iura Tueri.

ALITER.

Adsit, Chriſte, tuum mihi, Rex ô maxime Regum,
Adſit conſilium, fons quod ſapientiæ, & una eſt
Regula Iuſticiæ, Lux Iudiciiq́, Levamen
Curarum, Virtus operum, requiesq́ laborum.
Hoc mihi, vitali dum lumine perfruor, Adsit
Auxilium, hoc adsit, meq́ hoc comitetur in ævum,
Hoc præſente geram Regni Diadema paterni,
Hoc præſente geram feliciùs inclita ſceptra,
Hoc præſente ſciam laxas dare juſſus habenas,
Hoc præſente ſciam premere æqua lege manuq́,
Hoc ego Cæſaream tuear bene conſcius Arcem,

Hoc ego continuem reliquos feliciter annos.
Hoc Anima hæc olim mea transvolet aurea cæli
Sidera, et æternis superûm Congreßibus ADSIT.

POENITENTIA.

Si sera pœnitentia
Est vera, pol rariſsimè:
Si vera, neutiquam tamen
Est sera pœnitentia.

ALITER.

Quæ peccatorum ſurrepunt tædia menti,
Si ſunt ſera nimis, ſunt quoq; vera minus.
Si tamen in melius conuertunt munia vitæ,
Si ſunt vera nimis, ſunt quoq; ſera minus.

ALITER.

Rarò vera, petunt animum quæ tædia ſerò:
Sera tamen non ſunt, ſi modò vera ſatis.

CAELVM PATRIA:
Terra exilium.

Exilium Tellus, Mors janua, patria Cælum,
Dux Chriſtus, Chriſti faxq; comesq; Fides.

Hoc

Hoc Duce carpe viam face prælucente, ſtatimq́
Hoſpes eris cæli, qui miſer Exul eras.

HOMO VMBRAE SOMNIVM.

Ex octavo Hymno Pyndari in Pythiis:

ἐπάμεροι. τί δὲ τίς τι δὲ οὐ τίς
σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.

Dic mihi, quid vacuũ magis eſt, quid înanius umbrâ?
Somnia quin Umbræ Pindarus eſſe docet.
Tale quid omnis homo eſt, ut non jactare quis auſit:
Ecce hic eſt aliquid, nec quoq́: Nullus hic eſt.
Hæc eſt fortunæ, fato indulgente, poteſtas:
Illa repentinas verſat ubiq́ vices.
Sæpe fit umbra levis, paulò qui floruit antè,
Et ſubitò eſt aliquid, qui modò nullus erat.
Magna valet parvis, ſpemprater & ima profundis
Permutare manu fata regente DEVS.
Idem ſumma ſolet mutare frequentiùs imis,
Quum quis conceſſo neſcit bonore frui.

AETATE VTENDVM.

Utere flore tuo (volat irrevocabile tempus)
Utere tot donis, pulcra juventa, DEI.
Qui florem ætatis Satanæ, fecesq́ propinquâ
Morte DEO ſacrat, nonne venuſtus homo?

IMPRO

IMPROBITAS VLTIMI SECVLI.

Ad Dn. Ioan. Pucherum, à Pucha, Senatorem curiæ VVratisl.

Spem quicunq; capit de prosperioribus annis,
Vt nunc sunt mundi tempora, mente caret.
Quid Puchere, boni sperandum, ubi nulla supersunt
Indicia antiquæ simplicitatis, Amor
Nullus Virtutum? res prudentissima quondam
Simplicitas, sanctæ plenaq; laudis erat.
Nunc specie recti tractare volumina fraudum
Jactatur priscæ simplicitatis opus.
Est virtus, falsâ probitatis imagine duci,
Est virtus, studiis abstinuisse bonis.
Nec modus hic vitæ cursu perdurat eodem,
Quottidie in pejus præcipitatur iter.
Et capiat quisquam spem de melioribus annis,
Inducatq; animo somnia tanta suo?
Eheu floruimus, sed flos evanuit ille:
Vix facies prisci temporis Umbra subest.
Ipsa parens rerum Natura, ipse altus olympus,
Quos videt esse malos, his negat esse bonus.
Nulla igitur supereſt spes de præsentibus ævi
Temporibus? mala res si queat esse bona.

Sed

Sed de venturo reſtat ſpes optima ſeclo,
Fatorum quondam quod novus ordo feret.
Interea, quando nihil hic ſuper, unica noſtri
Regula visq; precum ſit medicina mali.
Hic igitur novus eſt annus quicunq; futurus,
Tantùm non animæ pernicioſus eat.
Non eſt æternum, longo quod tempore durat,
Reſtat Vita bonis, vitaq; morsq; malis.

VETVS ET NOVA GERMANIA.

Dialogus Veteris Germaniæ, & Viatoris.

CVr Deus, ô antiqua tibi Germania præſtò eſt?
Namq; ipſum antiquâ Religione colo.
Cur fortuna favet? ſtabilis concordia curæ eſt,
Cum qua regna vigent, qua ſine regna cadunt.
Cur tot opes cumulas, totq; extruis inclita tecta?
Quòd parcâ vitam ſimplicitate tego.
At cur conſilii docta es felixq; Magiſtra,
Fataq;, quod ſuades, proſperiora capit?
Me juvat ingenium doctis coluiſſe Camænis,
Omnia palladiâ quæ moderantur ope.

Sic Deus & fortuna favent, opibusq; repostis
Affluo, sic passim splendida regna colo:
Digna solent Eventa sequi plerumq; labores,
Quæ rogitas, dixi: desine plura, Vale.

NOVAE GERMANIAE.

CUr Deus aversus tibi? namq; aversa DEO mens,
Quem variè torta religione colo.
Cur sors nulla favet? quia litib. omnia sævis
Plena, quibus nullo stant bona regna loco.
Cur lacero incedis, quasi flebilis Exul, amictu?
Quòd mihi Luxuries pernicioſa placet.
Sed cur consilium rudis es dare, cunctaq; finem,
Cur funestum adeo, qua moderaris, habent?
Scilicet Aonias contemsi prodiga merces,
Ociaq; inprimis complacuere mihi.
Sic invisa Deo, sorti, rerum omnium egena
Discrucior: me nil quàm mala fata manent.
Exitus acta probat: capiunt dignum orsa laborem:
Desine plura, vetat dicere plura dolor.

NIHIL CASV FIERI.

Accidit

Accidit humanis quicquid mirabile rebus,
Nil fit, quod caussâ vel ratione caret.
Quòd si casus iners hæc omnia fortè gubernat,
Et Deus, & fatum nil nisi casus erunt.
Omnia, sic certum fuerit, sine lege moveri:
Nil tempere ergo fuit, nil fit, eritq; nihil.

HVMANA FRAGILITAS.
Psal. CIII.

Quod flos in Pratis, quod mobile gramen in hortis,
Id juvenis, canus, dives, egenus homo est.
Quàm citò purpureum florem rapit Impetus Euri,
Tam citò Mors hominem turbida falce metit.

AD DEVM.
Pro felici ex hac miseriarum Valle commigratione. Psal. XXXIX.

Nil ego, magne parens, imo sub pectore verso,
Quod non vestiges cognitione tua.
Scis, quoties claudo, quotiesq; sopore resolvo
Lumina: Tu latebras mentis inire potes. lateo.
Omnes tu fibras, corq; omne examine torques,
Rimaris q; animi scita profunda, Deus.

Sive eo, sive cubo, tu mè comitaris, & omnes
Prospicis, ambiguo quas pede carpo, vias:
Nil efferre sono scit lingua, sedet q; labellis,
Quam non prævideas, vocula nulla meis.
Ergo quid est reliquum, nisi quò dictante ministres
Flamine divino Tu documenta mihi?
Fac igitur, certò statuam, quòd terminus ævi
Fixus ad extremam sit maneat q; diem.
Fac animo inducam, quòd in his sim sedibus Hospes,
Tentandum q; aliò perfreta restet iter.
Tu mihi te Comitem vastum, Deus, adde per æquor,
Naufraga ne dubiis mergar onustus aquis.
Ah ne me, ne me, ne desere maxime Rector:
Erro vagus sine te, te Duce certus eo.

FIXVM NASCENDI ET MORIENDI TEMPUS. Eccles. 3.

TEmpore cuncta suo gaudent, moderatur & omnis
Calorum series tempore quæq; suo.
Certum est nascendi, moriendi deniq; certum
Tempus, & in fatum jus habet una Dies.

DEVM SERVARE SVOS inter medios hostes.

Henrico

Henrico Abrahamo Einſidel à Scharffenſtein.

Eſſe quid hoc dicam, quòd te indulgentia fati
Eripuit mediâ morte, dolore, dolo?
Elapſus vinclis hoſtilibus ergo triumphas?
Et meritò: in medio funere vita data eſt.
Inſidias aliena tibi fallacia ſtruxit:
Propterea ne putas te ſuperaſſe malum?
Eſt aliquid tolerare dolos, culpâq; vacare:
Aſt alia eſt de te ſoſpite cauſſa mihi.
Ingenio qui te divino inſtruxit, & arte,
Qui vitæ uſuram, qui bona cuncta dedit:
Is te, Einſideli ſtudia ad majora reſervat,
Et per te magnum præmeditatur opus.
Exitus ut probet iſta, tuæ eſt Virtutis; abundat
Spe patria, & Pater, & quos tibi junxit amor.
Multa Patri debes, debentur plurima Amicis:
Sed Patriæ debes, quod dedit illa tibi.

AD CHRISTVM PRECATIO morituri.

Hic jaceo, gemituq; diem noctemq; fatigans
Humanæ meditor flebile ſortis onus.

Hinc placidam mortem, finemq; exspecto beatum,
Gaudiaq; atherei non peritura throni.
Ergo veni tandem, JESV dulcissime: quanto
Ah desiderio tangor, adesse tibi!
Vrget peccatrix me moles magna, nec unquam
Hujus ego inficias ire studebo Rei.
At contra timidæ certa est sententia menti,
Quòd sis peccati Bajulus ipse mei.
Jesu Christe, Dei Rerum Patris unice Fili,
Si corrupta mihi Mens, tibi tota pia est.
Ut latum superem sacro ex Baptismate saltum,
Sic pietas agilem me tua sola facit.
Ut nempe emergam in portum, qui subdita Patri est
Mens tua, noxæ expers, fida favensq; mihi.
Atq; hunc in Portum molem depono gravantem,
Obvius hanc humeris suscipis usq; tuis.
Sic igitur mea culpa tibi est addicta, tuæq;
Justiciæ munus nobile, Christe, meum est.
Ergo meam possim quî desperare salutem?
Quin Anima ò multis exhilarare modis.
Eja age Vita mea est æterna manetq;, quid ultra?
Hac spe jam mortem vinco sopore levi.

DE CRVCE CHRISTI.

In

IN Cruce cum Vitam pro me profuderis olim;
Fas me, Chriſte, tuá pro cruce ferre crucem.
Mors tua Vita mea eſt, ſpina eſt Diadema, ſepulcrum
Libertas, tua Crux Lux mea, Vita, ſalus.

DE EADEM.

CRux tua, Chriſte, mea eſt Lux, Lux tua ſpes mea,
ſpes eſt
Vita: Salus ergo ſub Cruce tota mea eſt.

ALIA MORITVRI PRECVLA.

CHriſte, fudiſti Cruce qui beatam
Pro meá pendens Animam ſalute,
Per tuam mortem moriturus oro,
Annue votis.
Ecce ſupremus ſupererrat oſſa
Halitus, vires abeunt, calorq;
Deficit: vitæ morientis adſunt
Omnia ſigna.
Porrigas ergo, miſerate, dextram,
Rex tuo, Fratri, Famulo, clienti,
Neu creaturam teneram ſupremo
deſere fato.
Gratiæ patris memor eſto, mortis

Et

Et tuâ; vitæ ſed iniquioris
Immemor noſtræ: pudet ejus actæ:
Solve reatum.
Solve Rex Regum, mea ſpes, ſalusq;,
Daq; felicis fruar arce cæli,
Pace pro bello, furiisq; mundi,
Pro Nece Vitâ.
Sum tuus, vivam moriarve, totus;
Ergo nec vitæ timeo nec ictus
Mortis: invito Satanâ triumpho
Mortis in actu.

EFFICACIA SPEI.

SPes bona corde pio fatis præſcripta moratur
Tempora, præſcribit tempora nulla DEO.
Ille diem indicit nullam mortalibus ægris,
Quæ velit optatam ferre rogatus opem.
Tempora nam ſapiens opportuniſſima ſolus
Novit, nec pravis utitur ille dolis.
Et quamvis haurire diu videatur inani
Aure preces, vanum ne tibi finge metum?
Proximus auxilio eſt, quùm prorſus abeſſe videtur,
Penſat & Eventu proſperiore moram.

Si

Si tamen usq; capax fidei mens esse recusat,
Fortiùs occulto nitere amore DEI.
Sint Ejus promissa magis rata, firmaq; menti,
Omnia quàm carnis somnia stulta tuæ.

IN CHRISTO SALVS AETERNA.

SEmper obirem odio, nisi tu me semper amares,
O Animæ JESV sola modela meæ!
Semper abesse mihi, nisi tu mihi semper adesses,
Cogerer, & nudum nomen habere hominis.
Ast ego sum, quicquid sum, Tu quia, maxime Rex, es;
Semper ero, quoniam tu quoq; semper eris.
Quòd si semper ero, quod es, & Tu semper es in me,
Quis fortunatus me magis esse potest?

HOMO LVTVM.
Eccles. cap. XVII.

TEmpora dispensat, dispensat fata, labores,
Principium, finem, deniq; cuncta Deus.
Ecœno Omnipotens hominem formavit, eundem
In fluidum redigit, quod fuit antè, lutum.

PIORVM MORS INDICIVM futuræ cladis. Isa. LVI.

OCcumbit letho Vir ſervantiſſimus æqui,
Nec quisquam fati corde volutat opus.
Sanctorum multos rapit inclementia mortis,
Et nemo advertit funera, nemo ſapit.
Quippe pios aliena premat ne culpa, futuris
Plerumq; eripiunt provida fata malis.
Hinc Vitæ integri redivivá pace fruuntur,
Et pia ſit tumuli molle Cubile Quies.

VIS PRECVM.

VOta Dei penetrant aures, hominumq; ſecundant
Cepta, ſiniſtra fugant, dextera fata vocant.

PROXIMO VITAM EMENDANTI

Vitia non exprobranda. Syrach. 8.

EXprobrare cave, famæ inſidiatus, Amici
Crimina, declinat quæ meliore viá.
Tecum habita ad veniam facilis, ſemperq; memento:
Omnes antiquam corde fovere luem.

DE MORIBVS VLTIMI SECVLI.

Hei Dolor! hoc turpi fas omne revellitur ævo,
Omnis priſca fides tollitur, omnis amor.
Cujus in auxilio fiducia ſumma jacebat,
Detrahit optatam, quùm tonat aura, manum.

Eſto

Esto Anathema, hominis quisquis spem ponit in usu,
Nullus enim incerto tempore certus erit.
Fel sub corde latet, liquidum mel manat ab ore;
Qui sapis, attentá mente caveto tibi.
Fide Deo tantùm promissis stare solenti:
Nam per Eum nemo labe notatus obit.
Expertus fidensq; loquor: solamen ab ipso
Provenit in dubiis casibus omne meum.
A Domino me nullus homo divulserit unquam,
Qui me cunq; truci tempore casus agat.
Summa mihi intentet vel Amicus damna, vel hostis,
Nil moror, à nostrá sit modò parte DEVS.
Vivo tibi, moriorq; tibi Pater; assere votum,
Nec sine confundi spemq; fidemq; meam.

RELIGIONIS AMOR, & odium.

NOn odium est pejus, quàm Religionis, Amorq;
Major, quam veræ Religionis Amor.

RELIGIO PAVCIS CORDI.

LVdit in æthereis humana licentia Rebus,
Et paucis cordi est Religionis opus.

MORS NON PERTIMESCENDA.

NEmo mori pius horreſcit: nam cum Duce Chriſto
Dulce eſt in mediá morte doloris onus.

DE GAVDIIS MARTINI.

Ad Martinum Kinnerum à Scherffenſtein, in VViſſag, Lodeniz, & Ditmansdorff.

GAudia Martini quis in iſto nuncupet anno,
Quo miſcet ſummis turbidus ima Satan?
Gaudia Martini quùm diceret alma Vetuſtas,
Aurea tunc ibant ſecla, favente DEO.
At nos attigimus quæ tempora? ſcilicet in quæ
Omne reſervatum eſt triſte, quod orbe latet:
Ergo dies, Martine, tuo quæ nomine gaudet,
Gaudeat: at noſtrum eſt fundere jam lacrimas.
Hoc Elementa jubent mœrentia, commonet æther,
Dum Natura omnis ſolvitur in lacrimas.
Noſtra preces igitur ſint gaudia, gaudia quæ ſunt
Cœlicolum, & dubiis caſibus una ſalus.
Nominis iſta tui ſunt gaudia, ſuntq; Diei,
Quæ fas eſt numeris concelebrare meis.

Sic

Sic nos in Domino gaudebimus, impius orbis
Dum dat lætitiæ signa profana suæ.
Ut tamen ad nomenq; diemq; tuum gratantia dicam
Verba, tuusq; tibi carmine constet honos:
En sterilis (quoniam sterilescunt gaudia) Musæ
Carmina, non læto pectore, ducta pio.
Cujus in arbitrio stat vitaq; morsq; piorum,
Ille tuæ ætatis mite gubernet iter.
Ille tuam Sobolem, fortunatosq; penates
Hoc infelici tempore ab hoste tegat
Ille, ita si visum est, aut gaudia prisca reducat
Martini, aut doceat nos tolerare crucem:
Namq; boni nil est sperandum hoc tempore: restant
Gaudia sola polo, gaudia nulla solo.

DEVS AVXILIATOR IN TRIbulatione. Symb. NOB. V. D. Ioach. Tschernin.

REbus in adversis, quas fata Deusq; gubernant,
Auxilium nobis fata Deusq; ferant.

ALITER.

Rebus in adversis, Superûm quæ mente reguntur,
Fortunæ præses nos juvet Ipse Deus.

ALITER.

Rebus in adversis, quas dirigit Arbiter Aevi,
Auxiliatricem porrigat Ipse manum.

ALITER.

Rebus in adversis, quas aequis flectit habenis
Ipse Deus, quis nos protegat? Ipse Deus.

ALITER.

Rebus in adversis, quæ fati lege reguntur,
Auxilium fati Conditor Ipse ferat.

ET SIC.

Quùm fortuna tonat, ne labere Mens mea, sursum
Respice: fortunam qui moderetur, erit.

LAPIS SCANDALI.
Ephes. II. XII.

FErvor Avaritiæ, ventosa Superbia, Egestas,
Arbitrium freno liberiore furens:
En hæ sunt pestes, en hæc sunt scandala vitæ,
Restituit Christus quam tibi morte suâ.
Duplex picta cohors: ah parva immunis ab istâ
Colluvie! ah summis maxima victa malis!

Qui

Qui sub Calicolum, quicunq; es, ovare triumpho
Niteris, has pestes effuge; tutus eris.

REGVLA VITAE.

VT tibi contingat mors optima, vivere disce,
Vitaq; apud Superos optima, disce mori.

CONSOLATIO IN ADVERSIS.

Parce metu mea Mens, Deus est huc usq; superstes:
Vivit, amat, parcit, corrigit, ornat, alit.

DICTVM CHRISTI.

Estote prudentes, ut serpentes, & simplices ut columbæ.

QVi tuis quondam, bone Christe, servis
Regulas vitæ dederas agendæ,
Nos clientelæ quoq; protegenti
Subijce dextrâ.

Nam redemisti Nece nos eádem,
Unde vexillo, Duce te, sub uno
Dæmonis contrà furias & orbis
Belligeramus.

Plena

Plena res ſummi geritur percli,
Vt ſit attentá prece, mente cautá,
Moribus caſtis opus, atq; ſenſu
Simplice cordis.
Hanc tuis olim Famulis dediſti
Regulam: nobis eadem tenenda eſt,
Qui tui verè perhibemur artus
Corporis eſſe.
Tempus intentat mala ſumma nobis,
Mors pharetratá furit arte, Turca
Enſe, ſtyx undis, latus omne mundi
Aeſtuat irá.
More ſerpentum Deus ergo fac nos
Eſſe prudentes: ſed & ut columbas
Simplices: noſtræ tua Vox Magiſtra eſt
Optima vitæ.
Hac fides, Dæmon licet ima ſummis
Miſceat, ſolá ſtat, & orbis omnes
Vincit inſultus prece, mente cautá, &
Simplice ſenſu.
Chriſte cor ſimplex, pariterq; prudens,
Chriſte cor prudens, pariterq; ſimplex
Spiritu ſancto rege: ſic ovamus
Te Duce ſolo.

DEVS

DEVS DVX FORTVNAE.
Symbolum D. Paulli Gitschinski.

QVi Dux est vitæ, rerum certissimus Auctor,
Fortunæ Deus est Duxq; comesq; meæ.

ALITER.

Si DEVS est vitæ, qui Dux est optimus, Auctor,
Cur non fortunæ Duxq; Paterq; foret?

ALITER.

Qui Dux est vitæ, rerum DEVS arbiter æquus,
Idem est Fortunæ Duxq; Caputq; meæ.

PEREGRINANTIS PRECATIO.

CHRISTE tibi vivo, qui das primordia vitæ:
Ergo tuo fiat nomine, quicquid ago.
Nomine jamq; tuo calcabo strata viarum,
Te Duce calcatas exsuperabo vias.
Spectat iter nostrum divinæ Mentis honorem,
Christe tuo aggrediar nomine, quicquid agam.

ABSQ. DEI VOLVNTATE nullum infortunium.
Matth. X.

AN non aſſe levi paſſerculus unus & alter
Venit, avis Cereri perniciosa nimis?
Et tamen haud unus, niſi permittente Iehová,
In terram veſtros decidit ante pedes.
Quin omnes potius numeravit Conditor idem,
Quotquot geſtatis vertice quiſq; pilos.
Nemo igitur ſeſe formidine vexet inani:
Paſſeribus præſtat pluribus unus homo.

TEMPERANTIA.
E Quintiliano.

NOn, ut edat, vivit: ſed edit, quò tempore certo,
Quod pia præſcribunt Numina, vivat homo.

VITA ET FAMA HOMINIS.
Eccleſ. cap. XLII.

CIrcumſcripta brevi, licet aurea, tempore Vita eſt:
Fama ſed æternos vivit honeſta dies.

PIORVM VITA ET MORS
Deo ſacra. Rom. XIV.

NEmo ſibi moritur, nemo ſibi vivit; utrumq;
Acceptum debet quisquis referre DEO,

Seu

Seu morimur, Domino morimur: seu vivimus, Ipsi
Vivimus: Ergo DEI, *quod sumus, omne sumus.*

Posterius distichon est Melch. Tilesii V. doctissimi.

IN LECTVLVM SVVM.

VT Sopor est mortis, sic Lectulus Umbra sepulcri:
Vt bene pòst vivam, da bene, Christe, mori.

IN FINEM CVIVSCVNQ. DIEI.

LAbitur ista Dies: quæ crastina? nescio Christe:
Hoc scio, quòd curæ sim maneamq; tibi.

ORATIO DEI AD ECCLESIAM suam. Esa. XLIX.

TAnta potestne ullam satiare oblivio matrem,
Securam ut Sobolis suadeat esse suæ!
Hæc licet in duram cadat inclementia matrem,
Non tamen Ipse tui non memor esse queo.
En manibus scripta Ipse meis tua nomina gesto,
Ante oculos tua sunt mœnia structa meos.
Accurrent celeri gressu, quêis condere muros,
Et fugient, quibus est diripuisse labor.

MISERICORDIA DEI. Ezech. XVI. XXXIII.

IPse DEVS quondam est patrio sic ore loquutus:
Ille Ego per Vitam juro Jehova meam:
Non vindicta mihi sic est jucunda, merentem
Ut cupiam æternæ succubuisse Neci.
Quin ut iter melius Vitæ ingrediatur agendæ,
Et mecum æternos transigat, opto, Dies.

DE ANNO OCTOGESIMO octauo. Ad Mart. Kinnerum à Scherffenstein.

EN ille ingreditur tandem octogesimus Annus,
De quo tot vates tristia fata canunt.
Non equidem sese Deus ad præsagia cæli
Alligat: haud astris flectitur, astra regit.
Stellarum tamen errantûm Conjunctio magna
Vix poterit parvas conglomerare Vices.
Rideat id, quicunq; volet: risisse pigebit:
Scire mihi satis est, non meliora sequi.
Crede mihi octavus trahet octogesimus annus
Aut finem, aut mundi grande ciebit opus est.
Id penes est vnum, qui temperat omnia: nostrûm est
Fundere solicitas nocte dieq; preces.

DE

DE CALAMITATIBVS Vltimi ſeculi.

CHriſte reſervaris nos in quæ tempora, cernis;
Nempe quibus pejor nulla ſenecta fuit.
Vincla, quibus conſtrictus erat, rupiſſe videtur
Omnia diſſidii faxq; caput q; Satan,
Vsq; adeo ſupereſt nullus pietatis, amoris,
Juſtitiæ, fidei, Religionis amor.
Reſpice nos igitur mitiſſime reſpice JESV,
Quos circumvallant omnia fata malis.
Ne pœnas æqua ſceleri, ne longiùs iræ
Frena tuæ laxes: turba miſella ſumus.
Parce tuæ Soboli, quæ pars eſt debita cælo,
Eſſe pupillorum teq; memento Patrem:
Sic tibi tot motus inter, tot bella, tot hoſtes
Servabis ſanctum ſemen, & inde metes.

DOMINVS PROVIDEBIT.

QVicquid fecibus his ruentis Aevi,
Quo non deterius fuit, futurum eſt;
Nil formido mali, nec extimeſco:
Vnus nempe Jehova providebit.

SALVTATIO ANGELICA.

DVlcis ave VIRGO: DOMINVS tecum: Ecce beata es,
Eq. tuo Fructus Ventre beatus erit.

PHILOSTORGIA DEI PATRIS, Psal. CIII.

QVanta, vide, bonitas in nos sit Numinis almi!
Quanta in Mortales gratia, quantus amor!
Supplicio Delicta Deus non pensat atroci,
Nec subitò, meriti ceu fueramus, agit.
Namq; in morigeros latè sic gratia sese
Tendit, ut à terris distat uterq; polus.
Quàm procul Eoo disjungitur Hesperus astro,
Tam procul à nobis culpa favente Deo est.
In timidos mentem facilis Deus accipit æquam,
Ceu Prolis miseret, sorte premente, Patrem:
Et nondum in melius reprobum convertimus ævum?
Et nondùm Bonitas nos facit ista Bonos?

EADEM. IOHAN. III.

MOrtales tanto Deus est complexus amore,
Vt cælo Natum miserit Ipse suum.

Noluit

Noluit alterius reparari morte ſalutem,
Humanumq; ſibi conciliare genus:
Nullus ut occumbat, ſed cæli fiat Alumnus,
Qui locat in Domino ſpemq; fidemq; Deo.

DE VLTIMIS TEMPORIBVS.

Ad Amicum.

SI faciem mundi videas, Franciſce, videtur
Quanti vis precii: verùm odioſa loquor.
Eſto: odium pariat VERVM mihi nobile: Verum eſt,
Hoc ſeclum quovis turpius eſſe luto.
Si vis ergo dolos, ſi vis ludibria mundi
Vincere, conſilio nitere rite DEI.
Sis prudens ſimplex, & erit Converſio felix,
Vt ſimplex prudens inveniare Deo.

IVDICIVM CHRISTI

Extremum.

Status piorum in altera Vitâ.

SÆpe quid hei duro nocet indulſiſſe dolori,
Et cruce pro Chriſti ſæpe tuliſſe crucem?
Ecce venit tandem non emoritura voluptas:
Felix, qui infelix hac ratione fuit!

STA-

STATVS IMPIORVM.

FRena quid in vetitos juvat intendisse labores,
Et mala pòst demto plurima fine pati?
Ecce venit tandem magni vindicta Tonantis:
O verè infelix, cui venit ante diem!

CVM CHRISTO NIHIL periculi, Rom. VIII.

SI Deus à noſtris eſt partibus: ecquis in Orbe
Audeat hoſtiles conſerviſſe manus?
Quandoquidem Nato non parſum eſt, quò minus ille
Victima pro mundi pura ſalute foret.
Et cur non nobis donaret habenda per unum
Omnia tam mitis munificusq; Pater?

CHRISTVS ASSERTOR VITAE. Rom. VIII.

ECquis erit, cujus conatu, robore, technis
Gratia nos magni deſerat alma DEI?
An fortuna, fames, anguſtia, triſtis Egeſtas?
An Martis rabies, & grave Mortis onus?

Nil

Nilminus: imò aliud rebus ſolamen in arctis
Erigit aſſiduis pectora fracta malis:
Nempe quòd baudullis averruncare valebit
Inſidiis quicquam nos ab amore DEI.
Non quiſquam Angelicæ gentis, non ulla Tyrannis,
Non Mors, non Vitæ functio, non Satanas.
Nil præſens aliud, nil abſens, nilq; profundum,
Nil ſublime, nihil quod capit orbis opus.
Ille Amor Ille Patris, quem conciliavit IESVS,
Aeterno nobis tempore ſalvus erit.

VITA HVMANA.

PRincipium lacrimæ, lacrimæ ſunt terminus Aevi:
Pars media at qualis? quantula? plena malis.

FRVCTVS PATIENTIAE.

SIs patiens, quùm te fortuna fatigat, & urget,
Deſine nec precibus ſolicitare Deum.
Si te trudit humi, quem nuper in alta locarat,
Cogeris & Chriſti ſuſtinuiſſe crucem:
Fer mente impavidâ, nec te inconſtantia flectat:
Tollere quem ſapiens vult Deus, antè premit.
Res indigna homine eſt, Chriſti ſibi ſumere nomen,
Et mala pro Chriſti nomine nolle pati.

DE FINE MVNDI.

TEmpus adeſt illud, quo ſuprema omnibus horis
Eſt ſperanda dies, eſt metuenda dies.
Chriſte tuis adſis, quia te ſine nulla voluptas,
Te ſine nulla fides, Te ſine nulla ſalus.

SYMBOLVM M. SALOMONIS

Frenzelii, Parentis ſui cariſsimi. Quando duplicantur Lateres, venit Moiſes.

ETſi ita cœleſtis ferat Indulgentia Patris,
Ut petar aſſiduis nocte dieq; malis:
Non tamen abſiſtam cœlos onerare precando,
Atq; omnes Caſus extenuare Fide.
Tandem aſpirabit tandem mihi mollior Aura:
Moſes, quùm Pharao trux onus auget, adeſt.

ALITER.

Quùm nihil auxilii, nil conſiliiq; relictum eſt,
Pectoris ærumnas ingeminante Deo:
Tum Vis una Precum, fideiq;, medela dolorum,
Certat Olympiacas pervolitare Domos.
Tum, Deus ó ſapiens, ad te prolabimur omnes,
Et clamore tuam ſolicitamus opem.
Exaudi gemitus, ô Spes, ô Anchora noſtra,
Conſilium nobis auxiliumq; feras.

Hæc

Hæc duo quùm dederis, etsi fremat omnis Avernus,
Invadet nullus pectora nostra timor.

SYMBOLVM ELISABETHAE MOIBAnæ, Matris dilectiss. Deus Requies mea.

CVra die toto si pectus rosit anhelum,
Anxia, succedit nocte petita quies.
Namq; ego fasciolis lecti mox implico Curam,
Quam primùm solitas sum meditata preces.
Non quemvis id posse scio: quia pluribus atrá
Sæviùs infestat pectora nocte dolor.
Ista meum firmat sed Nomen Gratia Christi:
Namq; Dei dicor, quam dedit Ipse, Quies.

ORATIO DOMINICA.

SAncte Pater, qui templa habitas flammantia cæli,
Consona fac precibus pectora nostra piis.
Da sancto, Deus alme, tuum veneremur honore
Nomen, ut & sanctos nos tibi reddat Idem.
Adveniatq; tuum nostra in præcordia Regnum:
Rex Ecclesiolam magne tuere tuam.
Nos tua morigeros faciat divina Voluntas,
Cælicolum quales efficit Illa coros.
Suppedita victum, quæcunq; & postulat usus,
Arceto morbos, bella, famemq; procul.

Da veniam culpæ: fac nos sacer Ignis adurat,
Mutuus ut nostris cordibus insit amor.
Ne patiare dolis nos irretire furores
Dæmonis: una Fides reprimat hostis opus.
Morte repentiná ne præcipitemur, ab omni
Corporis ac animi donatuere Malo.
Nam potes: Imperium divina potentia firmat
Omne tuum: Tibi sit Gloria, laus, & honos.

IN SYMBOLVM SVVM.

E Platone desumtum.

ΣΥΝ ΘΕΩ.

MOllis ut aspiret nostro fortuna labori,
Ordiar à solo non nisi cuncta DEO,

ALITER.

Vnde coruscantes cæli versatilis Orbes?
Vnde tot astrorum corpora, signa, viæ?
Vnde procellosum Mare, Tellurisq; Theatrum?
Vnde hominum formæ tot pecudumq;, rogas?
An non Mens cælo est Sapiens, Mens libera, verax,
Æterna, omnipotens, casta, benigna, gravis?
An non ipsa Parens rerum Natura Satorem
Agnoscit Dominum, qui regit astra, suum?

Hic

Hic ergo hic rerum Dominus mihi rebus agendis
Solus Principium, clauſula ſolus erit.

ALITER.

Finis ut inceptas felix comitetur Opellas,
Auſpicio nitar proſperiore DEI.

ALITER.

Os mihi qui ſublime dedit, calumq; tueri,
Inſtruxitq; hominem me ratione Deus:
Is fuit, eſt, & erit mihi Dux, mihi fautor, & Author,
Rebus & ornandis unica norma DEVS.

ALITER.

Tu mihi Principium, Deus, & tu Terminus eſto:
Sic, quacunq; fruar ſorte, beatus ero.

ALITER.

Eſſe meis ſtudiis quòd non inimicus Apollo
Creditur, & faveat Calliopœa mihi:
Cæſareo ſerpit quòd munere tempora circum
Noſtra Poëtarum Laurus amœna Decus:
Unica cauſſa DEVS: *namq; ipſo præſide, & ipſo*
Auſpice conficio non malè, quicquid ago.
Ille meos igitur poſt amplificabit honores
Jure Patrocinii, DIVE RODOLPHE, *tui.*

Ille novercantis fortunæ Carcere raptum
Constituet quondam liberiore loco.
Ille Svo Vitæ Sociam mihi tempore junget,
Quæ sit idem thalamo, Musa quod ingenio.
Quod si Spes istas secet inclementia Parcæ;
Attamen Auspiciis fiet id omne Dei.

ALITER.

Pura Poëtarum qui pectora concitat Oestro,
Ille est ingenii Fons & Origo mei.
Ille mihi teneras in vivida carmina Vires
Sufficit: ille dedit, Mens mea quicquid habet.
Conferet Ille Devs mihi plura rogatus habenti:
Ergo sit & maneat Fons & Origo mihi.

ALITER.

CVm solo Mens nostra Deo conjuncta labores
Sustinet, & quicquid fata Deusq; ferunt.

ALITER.

Vt Fortuna tonet, fremat, insultetq; quid ultra?
Pendet ab auspicio Sors mea tota Dei.
Hoc ego fortunæ fremitus & fulmina vincam,
Et tandem optatâ Conditione fruar.
Gratia tum demum, multis quæ prorsus Amicis
Esse putabatur mortua, Fœnus erit.

Nullum

Nullum pœnituit, qui res duce, & auſpice Chriſto
Geſſit, eiq; decens omne dicavit opus.

ALITER.

Auxiliante Deo vitæ primordia ſumſi,
Auxiliante Deo Mortis obibo Diem.
Auxiliante Deo ſurgam redivivus in auras,
Et vivam in cælis auxiliante Deo.

A FVTVRA VITA EXCLVDENDI.

1. Corinth. 6.

QVem latet, æthereas ſedes non eſſe capaces
Agminis, in præceps quod malus Error agit?
Ah ſapitis tandem quicunq;, cavete, cavete,
Orbita ne veſtros fallat iniqua pedes.
Polluit obſcœno quicunq; in fornice corpus,
Incola Siderei non erit ille throni.
Idolis quicunq; precum decerint honores,
Incola Siderei non erit ille throni.
Alterius thalamum quicunq; ſubintrat Adulter,
Incola Siderei non erit ille throni.
Sardanapalæo qui perdit tempora luxu,
Incola Siderei non erit ille throni.
Infandos Sodomæ qui conſectatur amores,
Incola Siderei non erit ille throni.

Qui

Qui bona furtivis aliena paraverit ausis,
Incola Siderei non erit ille throni.
Dives Avaritiæ qui mancipat omnia turpi,
Incola Siderei non erit ille throni.
Crapula securum quemcunq; ebriosa fatigat,
Incola Siderei non erit ille throni.
In sanctum qui dira jacit Convicia Numen,
Incola Siderei non erit ille throni.
Qui vitam tolerat per fasq; nefasq; rapinis,
Incola Siderei non erit ille throni.
Hæc est colluvies vastum impletura Barathrum:
Væ misero, his infert quem sua Vita malis!

DIES NOVISSIMA. IOAN. V.

ECce venit, venit ecce dies, venit horaq;, finem
Dudum exanthlatis imposítura Malis!
Quò voce excitos tumulis justum ante Tribunal
Sordentes Hædos sistet Ovesq; Deus.
Tum tandem hæ capient speratæ gaudia Vitæ;
Ast illi in stygias deijcientur aquas.

FVTVRA COGITANDA.

Quisquis agis Vitam, Vitæ memor esto futuræ,
Quo minimè credis tempore, finis erit.

FINIS LIB. I. Epigrammatum sacrorum.

LIB.

Epigramatum diversi generis.

IN CALVMNIATORES.

Vidi ego præsentes qui summâ laude notarent,
Omnibus absentes obruerent q; probris.
His volupe est, stultum studia in contraria vulgus
Distrahere, & famam dilacerare bonam.
Vidi ego mendaces tempus breve crescere tales,
Et vidi insidiis occubuisse suis.
Nulla igitur franget me trux injuria, quando
Impetit Auctorem Lingua proterva suum.

IN EOSDEM.

IN Lingua gestat Detractor, in aure Satanam,
Qui Detractori commodat auriculas.

IN EOSDEM AD AMICVM.

PArce metu, quòd te clam voce & fraude lacessunt,
Qui nihil, innocuis præter obesse, sciunt:
Nil quibus est cordi, quàm scindere mobile vulgus
Dissidiis, tectos & glomerare dolos.

" Jdq; æqui & recti ſpecie, ſed conſule tempus:
Nulla unquam improbitas perpetuata fuit.
Vince igitur litem patiendo, vince dolores:
Cauſſa triumphabit juſta, favente DEO.

TVTA RES TACITVRNITAS.

NOn homo, deterior brutis Animantibus ille eſt,
Qui neſcit linguæ ſubdere frena ſuæ.
Quisquis, Amice, ſapis, digito compeſce labellum:
Exitio nulli conticuiſſe fuit.

OFFICIVM IVDICIS.

AD clavum quicunq; ſedes, quas porrigis aures
Actori, has æquo porrige jure Reo.

DIVO RODOLPHO II. ROM. Imp. ſemper Auguſto Ec. &c.

DIVE DEO *ſacros, Rex, Cæſar, ſuſcipe Verſus,*
Quos tenui duxit noſtra Thalia ſtylo.
Non luſus, non bella canunt, non gaudia mundi,
Symbolon explanant, DIVE RODOLPHE, *tuum.*
Præmia, vis dicam, mihi quæ ſatis æqua rependas?
Non peto pro vili munere turpe lucrum.

Gratia

Gratia pro rutilo mihi nam tua ſufficit auro;
Hanc liceat Muſis conciliare meis.
Omnia me demum ſumma impetraſſe putabo,
Tu modo Cæſareâ ſuſcipe dona manu.
Quid ni? ſi credis, regalibus omnia ſceptris
Munera, utut niteant, eſſe minora, ſat eſt.

SYMBOLVM MAG. DO. GVILIELMI ab Oppersdorff Liberi Baronis &c.

VT magis irriguis Plantago vireſcit in hortis,
Conteritur plantis quò magis illa pedum:
Sic magis atq; magis revireſcit vulnere virtus,
Et verè conſtans in probitate ſuâ eſt.
Nil moror ergo dolos hoſtis, nil arma, minasve,
Providus à noſtrâ ſtet modo parte Deus.
O mihi fata favete! vireſcet vulnere virtus,
Et creſcet meritis Mens animoſa ſuis.

IN INSIGNIA D. TOBIAE Lindneri, Senatoris VVratiſl.

STirps tua quæ geſtat clypeo Galeaq; Leonem,
Participem laudis te facit ampla ſuæ.

Rex Leo quadrupedum ſignum eſt regale virorum,
Quos mens & Virtus bellica laude vehit.
Hanc olim Geticis deportavere triumphis
Majores, vitam ducis & unde genus.
Sed tu, qui Phœbi, non Martis, caſtra ſequutus,
Quo, Lindnere, Patrum præmia jure geris?
Optimo: ut es clarus laudati nominis hæres:
Hæredem ſic te gaudet habere Leo.
Nempe animus fortis, conſtans, placabilis, altus,
Fertilis, ingenuus, providus, atq; gravis.
Sed tria quid Tiliæ folia ungue Lecnis adumbrant?
Hæc demum Ingenii ſunt documenta tui.
Circa ædes plerumq; ſacras Tilia ardua latè
Ad cælum tendens brachia ſtare ſolet.
O pulcra nota pulcra Rei! Te ſanctius ecquis
Integrá Chriſtum Religione colit?
Sed quos non phœbo, Tobiá, decernis honores,
A quo doctrina fertile pectus habes?
Ut Tilia expandit ramoſa nepotibus umbram,
Unde odor ambroſius defluit, unde liquor:
Sic umbram gaudent ſub te captare locumq;
Pierides, tua quæ nomina laude vehent.

Inde

Inde trium indicio foliorum atq; ungue Leonis
Nascentur studijs commoda terna tuis.
Tu divinato, quæ, qualia, quanta? fateri
Ingenuus prohibet me pudor ante diem.

IN INSIGNIA MARTINI Kinneri à Scherffenstein, in VVissag &c.

SI quis Cæsareo meritò inclarescit honore,
Te jure indultu Cæsaris armat honos.
Si quisquam titulos sorte & Virtute tuetur,
Te Galea, & meritò fulva corona decet.
Cæsar dat titulos: Deus incrementa Bonorum:
Non bonus es, si non te petit Invidia.

IN INSIGNIA GREGORII Rhenani.

GRyphs animal pugnax nidum sibi fabricat auro,
Aurumq; manu grande tuetur opus.
Lilia magnorum sunt ornamenta virorum,
Inter prata, inter sueta virere lacus.
Hæc cum Gryphe tui, Rhenane, Insignia quòd sunt
Nominis, aut fuit, aut (ut reor) omen erit.

Inter aquas, hoc est, insida pericula vitæ
Fortunæ variis afficiere minis.
Quòd tibi si fures famæ melioris (ut usu
Sæpe venit) fraudes insidiasq; struent:
Gryphs adhibere animum moneat: Victoria Gryphi
Propria semper: ovans tu quoq; Victor eris.

IN INSIG. PAVLLI GITSCHINSKI.

SI Regem fecit, Regem obtinuitq; Leonem
Inter tot rabidas Mens generosa Feras:
Si ruber ingenuæ mentis, si flavus honestæ,
Cæruleusq;, piæ est norma Decusq; color:
Si candor clypei candorem mentis adumbrat,
Postremus color hic debuit esse prior.
Candida si virtus famæ laudabilis Ala est,
Quæ per terrarum regna, per astra volat:
Te Leo, te quadruplex meritò color, Alaq; duplex
Nobilitant, laudis publica signa tuæ.

IN VIDIA.

INvidiæ tantum si flamma capesseret æstum,
Quantum ignis, ligni gratia nulla foret.

IN

ENCOMIVM PACIS.

SI quid in humanis pulcrum est atq; utile rebus,
Pax est, pax studiis nata, retenta bonis.
Aurea pax dicta est à Vate: ah aurea cur non
Res esset, gemmis quæ preciosa magis?
Pax juris nervus, pax major laude, triumpho,
Imperio, justo Marte, polo atq; solo.
Pax genus humanum ditat, pax congregat urbes,
Pax firmat sanctum Religionis opus.
Quid multis? cæli sunt Cunæ pacis amicæ:
Omnia pace vigent, omnia Marte ruunt.

DE EADEM ET COMITIBVS.

DIvitias Regina parit Pax optima rerum,
Divitiæ fastum corde tumente serunt.
Fastus probra parit, Lis probris, Lite movetur
Bellum, bellum omnes protinus haurit opes.
Paupertas humilem facit omnibus obvia mentem:
Mens humilis pacem, Paxq; reportat opes.

GE. VVOLFIO DE BIBLIOTHECÁ Musicorum.

Har-

HArmoniá insignes tua quòd modulante Magistros
Penè quadringentos Bibliotheca capit:
Musica majori te censet honore colendum,
Centauris Volffi quò minus illa placet.

OBLIVIO REMEDIVM MALI.

QVÆ pateris, perfer: grata est oblivio rerum:
Oblitum esse mali, Ianua prima Boni est.

IN FICTVM AMICVM, LVdentem ambiguitate Vocabuli Insolentis.

EHo me, Sciole, hospitem insolentem,
Dicis? nunquid amas ob id videri
Argutusq; simul, simulq; acutus?
Hoc ultra fateor: nego sed illud.
Non arguta tua est, acuta lingua;
Pungit, non loquitur, sed heus, Amicum
Dictis ambiguis adire, amici
Non est ingenui, sed insolentis.

CHRIST. FIRX EQVITI LIVONO, de justificatione disputanti.

Scita

Scita adeo amplecti te ſacra quid audio, Firxi,
E cathedrâ claris ut tueare ſonis?
Ordinis oblitusne tui es, cui turpius hoc eſt
Tempore nil, artes quàm didiciſſe bonas?
Non ſatis eſt, à nobilibus differre quibuſdam
Moribus, ingenio, ſobrietate, fide?
Vis ornare, fovere, augere tot inclita dona?
Nobile vis ſtudiis condecorare genus?
Rara Avis, & penè es miraclum hoc tempore Firxi:
Sed tibi quæ major laus ſupereſſe poteſt?

VALEN. DRESLERO CONſiliario Brandeburgico.

Sacra Valentino Lux læto ſole peracta eſt:
Læta Valentino ſæpe ſit illa meo.

VERA NOBILITAS.
Ad Andræam Reuſs. Secretarium VVratiſl.

Quid Virtutis egens ornatus Nobilis armis?
Ipſe ſuo Generi dedecus, Ipſe ſibi.
Quid, cujus virtus altè luceſcit in armis?
Ornamentum ingens ſtemmatis Ipſe ſui.

Affectant multi ventoso insignia fastu,
Quos, quid Nobilitas sit genuina, latet.
Te verò Andræa, quem res bene gesta tuetur,
Cæsareus meritò nobilitavit Amor.
Arma tua illustrat Virtus, rumpantur ut illis
Ilia, Majorum qui rude nomen habent.

IN CONVICIATOREM Poëtarum.

QVi fatuos dicis Vates, quis dicis? an ille es,
Quem fatuum Vates nobilitare solent?

DE SPENDIDA DOMO IOAN. Lautcrbachii Poëtæ CL.

QVI SINT POETAE, QVI NON.

HAnc pulcrá lapidum structurá duxit in altum
Purbachus, felix arte poëta, domum.
"Mentitur, quisquis sic asserit: iste poëta est,
" Ergo furens, mendax, luxuriosus homo.
Quòd quidam, & multi nomen sublime poëtæ
Audent obscœno dedecorare luto:

Sunt

Sunt ideone omnes infami labe notandi?
Pœnam insons sontis propter eane luat?
Dic mihi, quicunq; es, Dialectice acute, quis usquam
Ignavum Fucos non habet ordo pecus?
Sunt passim audaces, ebrii, insaniq; poëtæ,
Carmina qui mingunt, carmina quiq; cacant.
Heus tamen & plures felix Germania Vates,
Quorum it cum studiis congrua Vita, fovet.
" *Illos liberior Genius (quia percitus Oestro)*
" *Non rabies serva sordida mentis habet.*
" *Illos Sobrietas opibusq; & moribus ornat:*
" *Sola facit Vates Mens operata Deo.*
Quos inter laudes has Lauterbachius auget,
Patria, amore, fide, junctus & arte mihi.
Scripta probant ipsum jam pridem à morte poëtam
Immunem, soli scripta dicata Deo.
Hinc morum probitas, fortuná teste, patescit,
Et dignas tanto Vate tuetur opes.
Vulgatum ut partá Re confirmaverit illud:
Ædificavit ovans ecce poëta Domum!
Eminet hæc longé murisq; focisq; decora,
Et fit paulatim pulcrior Invidiá.

Nec arides tectis Musæ spaciantur in altis,
Cellam habitat multo Nectare Bacchus olens.
Omnes unius quicunq; ergo æstimat assis:
Vate vel hoc solo victus & ictus erit.

VOCES HARMONIAE MVSICAE.

BASIS.

MVsica concentus nostræ fundamine vocis
Fingit, ut haud resonet me sine dulce Melos.

TENOR.

HArmoniæ mea Vox anima est, gaudetq; virili
Gutture, & hinc medio ducta tenore sonat.

ALTVS.

ALta voce vagor per tot discrimina vocum,
Me, sine Naturæ munere, nemo canit.

CANTVS.

DVlcescit demum modulamine Musica nostro,
Et sine me nulla est gratia, nullus amor.

NO-

NOBILI LITERATO NIHIL esse honoratius.

Ad Casp. à Rechenberg Academiam adeuntem.

CVm sis Teutonicas nunc accessurus Athenas,
Digne loci genio Caspar, honore Scholæ:
Gratulor adductus, quo te complector, amore,
Spesq; Tui accensus fata secunda precor.
Spes jubet, urget amor, caussasq; habet iste latentes,
Quas te sincero pectore nosse decet.
Quò seclo extremo pejoribus utimur annis,
Et quò ætate modò floridiore vires:
Hòc magis impensé decet impallescere Musis,
Temporis hòc gravior cura gerenda tui.
Nam si paupertas tantùm adstringenda Camænis,
Solus & est pluto Nobilitatis honos.
Quæ facies Aulis? quæ norma futura regendis?
Barbaries toto quod seret orbe chaos?
Si non vere novo fœcundos conseris agros,
Quænam autumnali sidere Messis erit?
Quid moneam, assequeris, vis spem superare tuorum?
Nitere consilio, nitere laude Patris.

Faxit, Amice, Deus: si quid sub sole decorum,
Est, qui claret Avis, qui simul arte nitet.

M. IOAN. ALBINO PROFESS. LIPS. de donato Virgilio.

VIRgilii rapuit divina Poëmata Vatis
Fur mihi, dum gelidum carpo Viator iter.
Virgilii donas, Albine, poëmata Vatis
Tu mihi, ut æterni sint monumenta animi.
Aut igitur Vates Maro non est maximus, aut me
Tu prorsus magno munere, Jane, beas.

ORDINIS VSVS.

ORdo gerendarum Norma est, & Regula rerum:
Ordo ubi pulcer abest, turpe chaos volitat.

QVI SINT VERI ARTIVM MAgistri, De Samuele Reinhardo.

REinhardo Aonii princeps Sophia inclita Regni
Straverat ad summi culmen honoris iter.
Sæpius hoc Reinhardus iter neglexit, & inde
Ingrati est visus nomen obire Viri.
Exposuit caussam mihi divus Apollo roganti:
Segnicies non hæc est Samuelis, ait.

Bestia

Bestia sed stulti dissuasit OPINIO *vulgi*
Dulce Magisterii munus obire novi.
Inquit enim: non floret honos, qui floruit olim,
Voce Magistrorum dum latus omne strepit.
Clarus eris, si doctus eris: caruisse Magistri
Nomine, laudatæ est nunc gravitatis opus.
Audiit hæc Sophia irato sic pectore fata:
Bestia cum Vulgi Fece recede procul.
Noster honorato Reinhardus nomine crescet,
Et sine te clarus, te sine doctus erit.
»*Quos dicis strepere, es tu quondam enixa Magistros:*
» *Gens mea non quovis invenienda loco est.*

MICH. REICHARDO V. CL.

MVsicus es, Reichарde, bonus, Citharœdus es idem,
Es bonus orator, deniq; Vir bonus es.
Mirarer tot dona, nisi tua Patria nollet:
Ratisbona bona est: cur? parit illa Bonos.

DE MVSICA.

Amor docet Musicam.

VT REsonet, MIrè FAveat, SOLvatq; LAbores
Musica, Vis Sola In Cordis Amore latet.

Viros

VIROS DOCTOS IN SENATUM adsciscendos.

D. Tobiæ Lindner à Gröneich.

IN quo concertant Doctrina, atq; æmula Virtus,
Nonne Senatoris dignus honore foret?
O benè prudenterq; actum, quòd curiæ Bresiæ
Consiliis socium te facit alta suis!
Quod superest, dubitat Lindnere Thalia, tibine
Gratari potiùs debeat, an patriæ?

PRIVS SATISFACIENDVM AMORI literarum, quàm Veneris.

De Melch. Gerlachio.

NV per casta Venus, non illa Poëtica Cypris,
Grynæo est tali voce locuta patri:
Phœbe, satisne diu tua castra chorumq; sequuto
Nunc mea Gerlacho Regna subire licet?
Nil artis, nil laudis habes, quod Melchior iste
Indultu obtinuit non, Pater alme, tuo.
Ergo meis nondum manibus submittis Alumnum?
Qui te dignus erat, me quoq; dignus erit.

Scis

Scis me, Phœbe, tuo medicamina ferre rigori,
Et contermina scis castra mea esse tuis.
Huic Pater: alma Venus, quando discordia nata est
Nos inter? tuus est Melchior, estq; meus.
Sed placidâ fer mente moram: tibi carior olim,
Quàm sperare potes, noster Alumnus erit.
Quod nostro Arbitrio nostræ ditionis ad Albin
Continuet sancto Numine, restat opus.
Restat, & ut ceptos sic sic integret honores,
Adjungas precibus talia Vota meis:
Docte, modeste, probate, tenelle, venusteq; Fili
Carpe viam Christo præside, carpe viam.
Noster es: hinc nostros si perpetuabis honores;
Dicemus: Cælum terraq; munus habe.

TEMERE NON FIDENDVM.

ANtè vide, quàm fide, fide quis dignus? & inde
Elige, cui dicas: Tu mihi certus eris.
Namq; vides, quòd sæpe fides est frigida: cautè
Fides ergo, vides quando, ubi certa fides?

ALITER.

IMproba ventosæ noceant ne toxica linguæ,
Fidere disce parum, vivere disce tibi.
Lingua Malum mala, lingua Bonum bona (credito) su- (mũ est:
Omnib. hæc prodest, omnib. illa nocet.
Quantò hæc est illá melior, sapientia tantò
Major, utramq; aliquá si ratione regis.
At quali? ut vivas tantùm tibi: sed duce Christo,
Hoc Duce non aliis, nec tibi fide satis.

OPTIMVM QVEMQ. OBNOxium esse calumniæ.

Ad Florianum Daull à Fürstenberg.

CVr mirare, facete Floriane,
Quòd te Collibii *tot incitati*
Fortunæ furiis subinde vexent,
Accusent, jugulent, calumnientur,
Cum stes impavidus, senexq; Vitam
Ducas incolumem fremente Catto?
"Non est judicio meo bonus Vir,
"Quem non tela petunt calumniarum.
Quem doctrina, genus, parensq; Virtus,
Ut te, nobilitant, triumphat, hostes
Ridens Collibios, putresq; Cattos.

MELCH.

MELCH. TILESIO. V. CL.

IVdice me parvum spondes Epigramma, Tilesi:
Sæpe sub angusto Carmine multa latent.
Ast aliud audi: nuper mihi Phœbus in aurem,
Succensere tibi se vehementer, ait.
Urgeo quid caussæ? quia se non pangere dicit
(Ille refert) visu carmina digna tuo.

POENA OBTRECTATORVM, & auditorum.

OBtrectatori, quiq; huic accommodat aures,
Arbitrio si sit pœna luenda meo:
Pendeat infami trabe nexus uterq; necesse est:
Linguâ ille, at patulis auribus iste suis.

VITAM RVSTICAM ESSE LABORIOSAM. M. Steph. Henelio.

ECquid, ó Henceli, rarum mihi percutit aures,
Te cinctos muris linquere velle Lares?
Vrbanine satur strepitus Viridaria gaudes
Liberiore boni ruris obire gradu?
"Cuiq; sua arridents, trahit & sua quemq; Voluptas:
" Vota aditum, finem provida fata regunt.

Inceptum fortunet iter ſtudiumq;, quod urges,
Cui tua ſunt curæ fata preceſq;, Deus.
"*Delicias equidem ſpirat ſors ruſtica: ſed ſunt*
Rure tamen curæ, Genſq; domanda fera eſt.
"*At pia nos quò fata trahunt, retrahuntq; ſequamur:*
" *Ipſe ſuos clemens ducit alitq; Deus.*
Nec dubita, Ductore Deo, te figere ſedem,
Cui curæ eſt hominum morte redemta Salus.
"*Si Doctore pio Gens indiget ulla gravi q;,*
" *Crede mihi, hoc ſtudiis dedita Ruris eget.*

DE CONTEMTV BONA-rum Artium.

TEmpus erat, panis doctâ quando arte careret,
Nunc Ars (vah tempus nobile!) pane caret.
"*Patria dat vitam, rarò dat patria victum:*
Patria cuiq; ſua eſt, eſt ubicunq; bene.

GE. VVOLFIO DE NATO Filiolo.

ALtera Dos thalami, Generis ſpes altera, Vvolffi,
Filius eſt caſto te Genitore ſatus.

Dum

Dum Theodorus humũ ſubit, en Godefridus in auras
Prodit, & exſtinctum ſuaviter ore refert.
Vna via ad cælum, velut unus ſanguis, utriq; eſt:
Seriùs inſiſtat ſed Godefridus iter.

DE ACADEMIIS.

MUndum non vidit, qui non, Academia, vidit
Te, tua jura, artes, gaudia, ſceptra, Viros.

NERVVS AMICITIAE PIETAS.

TRes animo, ſine fraude, pares concurrere vidi:
Tres junxit pietas, tres retinebit Amor.

AMICO PROBATISSIMO
in re incertâ.

ME verò ne me, ne deſere, deſere ne me,
Dum licet, & fidei norma probanda venit.
Nobile patroni pro Re, pro tempore nomen,
Qui potes, optatâ promerearis ope.
Gaudebis, quùm noſtra tuæ certabit apertâ
Mente fides: potes hoc credere? ſalva fides.

D. MART. KINNERO,
De Comœdiis Friſchlini.

FRischlini mitto tibi Comica scripta Poëtæ,
Ex Cerebro Plauti quem reor esse satum.
Crede mihi, hæc nunquam te perlegisse pigebit:
Discutient curas quippe lepore tuas.
Dixeris: Artificem Genus istud Carminis Aevo hoc
Non habet ingenio, non habet arte parem.

INCONSTANTIA AMICORVM.

PErmutans Fortuna vices permutat Amicos,
Et fervente Ollâ fervet Amicitia.

IOAN. CVCHLERO Senat. Oppavienſi. Epithalamion.

DEſpondiſſe tuam ſociali fœdere Natam
Florenti Viduo, publica fama refert.
Quòd ſi vera refert, age faxit Fœderis Author,
Cuchleri creſcat prole & honore Genus.

INIVRIAS PATIENTER ferendas.

REs famamq; tuam quoties injuria carpit,
Cur animum offenſum, quisquis es, ira coquit?

Tene

Tene hujus ſecli comites, Iudæ Oſcula, riſus,
Scommata, technæ, artes, inſidiæq; latent?
Dic, quos non fortis Patientia ſtraverit hoſtes?
Dic, impune diu quæ ſtetit impietas?
Aut igitur vim diſce omnem ſuperare ferendo,
Poſſe ſibi aut ſeclum diſſimile eſſe, proba.

IOCVS INVITATIONIS.
Ad Amicum.

AVt igitur repetas aditum piger, aut citò nobis
Incipe Iudicio diſplicuiſſe Tuo.

IOAN. FROBENIO Affini.

ECce redux aſſum, Frobeni, corpore ſalvo,
Longum emenſus iter flexibilesq; Vias.
Cras primâ cum luce meos remeabo penates:
Si me vis hodie cernere, Iane veni.

ANGELOS BONOS BONIS præſto eſſe.
Ad Martinum Kinnerum &c.

AVſa quòd eripere eſt tibi præſentiſſima Vitam,
Immerſo rapidis mors violenter aquis:
Ne tacitum tibi finge Omen Kinnere: ſed illud
Diſce, quis è mediis te revocarit aquis?

Hoc

Hoc opus, hic labor est, hæc consuetudo Tonantis,
Quos amat, hos miris casibus obruere.
Quò propior morti sub aquis, Kinnere, fuisti:
Hòc major de te cura subinde DEI *est.*
Nec doleo hunc casum, sed lato gratulor ore:
Quòd si vis omen; Pons, Equus, Vnda dabunt:
Præcipitatur Equus de ponte, immergeris undis,
Et tamen è medio Gurgite salvus abis.
Fortunas docet unda tuas: pons Regula Verbi est,
Et delapsus Equus promta tenax q; fides.
Evasisti undis? tibi sors superata malorum est:
Ponte cadis, Verbo nitere, tutus eris.
Fidum Animal generosus Equus: ne te male casus
Deprimat, è verbo fidere discе DEO.
E tribus his unum, Martine, tibi auguror Omen:
Optima Fortunam fata manere tuam.

EIVSDEM ARGVMENTI AD Eundem in alio casu.

Sic bonus atq; malus Mortalibus Angelus astat,
Vt certa incertis sunt, mala mixta bonis.
Adducunt Exempla fidem creberrima, puncto
Sæpe salus uno perniciesq; venit.

Cum

Cum liquefecit edax pingues flamma unguine ceras
Somno ſpiritibus te ſuperante ſuis:
Angelus afflavit nocituros peſſimus ignes,
Hauſiſſetq; tuas, ſi potuiſſet, opes.
At rurſus, Kinnere, tibi bonus Angelus Aurem
Vellit, & admonuit, jam titubaſſe Lares.
Nec potuit bibulam candela vorare papyrum,
Ulterius, menſæ nec tabulata tuæ.
Sic ſecura quies dum pectus & oſſa pererrat,
Pronoſtris vigilat cælica turma focis.
O mites Superos! faceret ſi functio munus
Noſtra ſuum, mala ſors nulla timenda foret.

IN MOPHANVM SVPERBVM.

Mophánus pauper fuit, & ſurrexit in altum,
Vt rueret, flatus cepit, & ecce ruit.

STRENA, AD D. IEREM. BEHMEN Conſil. PP. Monſterb. & Olſnenſium.

Qua non te, gemini Antyſtes æquiſſime Iuris,
Abſentem videam, vix abit ulla dies.
Ne vivam, ſi non vox hæc eſt conſona menti,
Qua te contueor, quaq; ſubinde fero.

Nempe tua id nuper perspecta scientia rerum,
Et Virtus omni major honore facit.
Utq; argumentum capias: tibi strenula voto
Mittitur (haud munus vile) probata pio.
Nam precor, ut Christus, cujus flectentis eunt Res
Numine, in hoc Anno te, velut antè, tegat.
Conservet sanos in sano corpore sensus,
Et tueatur, habes quicquid, alente manu.
Cætera, quæ nolim hoc anno tibi fata secundent,
Fortunent nullo tempore fata mihi.

NOB. V. NICOLAO à Franckenstein.

QVem Genus evexit, Virtus ornavit, Apollo
Erudit, ditat sors bona, Christus amat:
Quid precer huic ultra? nisi tempus molle: Tibi annũ
Francsteni hunc Author sospitet ergo Deus.
Ast ego quid tempus tibi subijcio fluidum, quem
Stirps, Virtus, Phœbus, Sors, Deus ipse fovet?

IN POESIN MEL. SEVERI, Poëtæ & Viriboni.

Te

TE Schola docta sibi prognatum dicit, & illud
Approbat ingenii dexteritate tui.
Digna tuo Senio, genio, ingenioq; Severe
Gloria: sacra doces ore, styloq; probas.

IN LABORE LAVS.

VIvere non meruit, refugit qui pensa laborum,
Omnibus hei fucis unica præstat Apis.

ANIMI MAGNANIMITAS.

Ne desponde animum sub iniquá mole laborum,
Quin dic; quod valeam vincere, fata date.

MART. KINNERO A SCHERFfenstein. Invitatio ad Encœnia.

MOs patribus geritur priscis: Encœnia nempe
Jam redeunt Aedi festa dicata sacræ.
Nulla superstitio, nisi consuetudo remansit,
Gaudia devotas inter inire preces.
Hinc genio gaudent nostri indulgere penates,
Convivasq; jubent accelerare gradum.

Sed quos? tres Charites, Phœbumq; novemq; sorores,
Quiq; verecundâ Numina mente colunt.
His, Martine, Ceres famulatur simplice cultu,
Sed, quod te cupio noscere, Bacchus abest.
Num tua, vel cujus nostro præcluserit ipsum
(Nam precio capitur) nescio, Cella Lare?
Sed te, seu veniat, seu non, invitat Apollo,
Quæq; favet campis spicea Diva tuis.
His eris Hospitibus gratissimus Hospes, & inde
Lauticias capies, quas tibi mensa dabit.
Ergo veni, & votum nostris superaddito Votis:
Hæc fuerint humilis fercula prima foci.
Fors, ubi tam pulcram spectabit adesse catervam,
Non procul hinc liber compede Bacchus erit.

SAMVELI HORN FILIO.

Cornu nomen habes; ferias, quos improb. error
Non sinit officii commeminisse sui.
Hinc fluet, & meritò, de nomine, Copia Cornu,
Atq; ita quod nomen prædicat, omen erit.

GEORGIO DONATO
Epithalamion.

Tem-

Tempestiva capis qui sacræ munia Vitæ,
Tempestiva tori gaudia jure capis.
Tempestiva Deus velit esse, satisq; Georgi
Prospera fata tibi, prospera fata tuis.
Vive Deo primùm, dulci pòst vive Maritæ:
Namq; Dei prima est cura, secunda tori.

D. MART. KINNERO.

SI te non piget eruditiorem
Tyronis dare vocibus tenelli
Aurem; cras studiis adesto nostris,
O Martine tuæ Columna Gentis.
Tu verò, ut faveas tibi, faveto
Cælum fronte mihi sereniori.

VERITAS.
In Idyllion de Lauro.

NObile conqueritur VERVM, quòd porrigat aures
Nemo sibi: Involucris se petit ergo legi.

MATTHAEO DOMARACIO
Viro pio, de Nomine.

HÆc est Matthæo, cujus tu nomine gaudes,
Festa dies, oculis sæpe videnda tuis.
Id faxit vitæ dispensans tempora nostræ,
Cui tua Vita placet, Religioq;, Deus.
Vive Deo Matthæe diu, tibi vive, tuisq;,
Tuta sit ut precibus Concio sancta tuis.
Exulet infirmo de corpore morbus, ut illud
Sic bene sit sanum, mens uti sana tua est.
"Unius exitium veluti scelus attrahit Vrbi,
" Vnius Vrbs sæpe est sic prece salva pii.
Læta eat hæc igitur Matthæi nomine gaudens
Sæpe dies Genio pòst peragenda tuo.

PAVLLO GITSCHINSKI de nato Filio.

VRsula quòd Conjux pia, blanda, pudica, decensq;,
Te rursum Patrem fecit, Amice, probo.
Sic equidem, ut toto tibi pectore gratuler, esse
Prolem ortam sexu de meliore tibi.
Vivat Iäcobus referens te, Paulle, parentem,
Gestibus, ore, animo, moribus, arte, fide.
Vrsula vivat amor tuus unicus, Vrsula vivat
Sancta puerperio sæpe futura novo.

Vivat

Vivat, Paulle, tuum Genus, & Gitschinskia Proles,
Per quam posteritas crescat in arce Dei.
Ut sed Iäcobus, simul Vrsula vivat, & omnis
Proles, vive tuis tu quoq; Paulle, diu.

AD FORTVNAM.

O Fortuna Spei nostræ expergiscere tandem:
Sat somno, Invidiæ, policitisq; datum.

CVRSVS VITAE.

Ascendo, ut rursus descendam; adolesco, senescam;
Floreo, ut arescam; vivo, brevi ut moriar.

QVOMODO SIBI FIDENDVM.

Nec tibi fide satis, sed nec diffide: modus sit,
Esto aliquid, sed non protinus esto nihil.
Nec totum esto: pecus namq; illud, beluaq; hoc est;
Es quod, homo neutrum: fidere disce parum.

LVXVS PRAECEPS.

In menses sese, inq; dies absumit, et horas
Luxuria, utq; ultro corruat, arma parat.

AMICI

AMICI RECVPERANDI.

SI fortuna tibi vel casus ademit Amicum,
Hunc omni studeas conciliare modo.
Non odia irrorare odiis gliscentia pergas:
Verba animi potiùs sed profitere boni.

QVANTVM DOLORI DANDVM.

SIcut homo, prudens admitte: & vince dolorem,
Sicut homo: utq; ruant omnia, cede nihil.

ABSTINENTIA.

QVid tua Nobilitas, quàm recte vivere? quàm tu
Magnus eris, tam scis pauca licere tibi.

VOLVPTAS PERNICIOSA.

SPerne Voluptates, sequitur quas assecla mœror,
Spicula supponit mox, ubi mella tulit:
Est omni precio majorq; minorq; Voluptas:
Hanc nihili facies, si generosus homo es.

VIRTVS AETERNA.

FErtilis Ingenii Nutrix est lactea Virtus,
Pulcher Is, & dives, cui favet illa, sat est.

Ecquid

Ecquid opes fluidæ, quas craſtina fata laceſſunt?
Quod durat demto fine, fuiſſe reor.
Semina Virtutis moriente libidine vivunt:
Non erat id, quod erat, ſi quid abeſſe poteſt.

NIL SEMPER LATET.

CLam nil eſſe Deum, genius quùm prurit iniquus,
Crede; domi quod ages, eſſe putato palàm.

FORTVNA INCONSTANS.

VTere fortunæ Zephyris ſapienter: utrinq;
Incutit incautis mentibus illa metum.
Tantum auferre poteſt, dare quantũ munus habendũ:
Ah habui quidnam eſt dicere? Verba volant.

AMICORVM DELECTVS.

NEc tibi ſit, quicunq; aliquis ſibi neſcit Amicus
Eſſe; nec ille, nimis qui ſibi Amicus erit.

NIMIA FAMILIARITAS.

SI ſuperare voles diſcrimina plurima rerum,
Et morſus animi telaq; ſæva tui:

Nulli te nimiùm nulli te junge ſodalem:
Vileſcit nimiis uſibus omnis amor.

FAMAE IACTVRA.

NOn gravior jactura, boni quàm Nominis, ulla eſt:
Hæc deſperati Mors inhumata Viri.

INFORTVNIA ALIORVM, Documenta.

TV caſus metire tuos graviore ruiná,
Et, graviora tibi damna deeſſe, ſcies.

MISERIS NON ILLVDENDVM.

CVm Natura Parens, Fortuna Noverca ſit atrox,
Nullum temne, cui ſors minus æqua venit.

ADVLATOR FVGIENDVS.

SI quis adulator tibi multa ſuſurrat in aurem,
Crede aliis primùm, quàm tibi; crede parum.
Quantum blandiloquo mellis promanat ab ore,
Tantum peſtiferi cor leve fellis habet.

CVLTVS VIRILIS.

Eſto

ESto Vir, haud Mulier, cui forma Virilis, & ætas:
Mundum linque aliis: nam sua quemq; decent.

LAVS VIRTVTE PARANDA.

SI non es meritus, quibus exornaris, honores:
Fac posthac studiis promereare bonis.

IN NOMENCLATVRAM
Amicorum suorum.

QVùm ferus in patriis vastaret finibus hostis
Igne, manu, stupris, oppida, rura, domos:
Hei mihi tum capto miseræ inter parva Pizinæ
Mœnia surripuit Sarmata fortè Librum:
Quo consignarant propriis sua Nomina dextris
Symbolaq; illustres stirpe animoq; Dvces.
Pignus Amicitiæ quôq; immortale locarant
Arte Viri insignes; Lumina Teutoniæ.
Ah quoties illum quoties evolvere juvit,
Quùm peteret mentem solicitudo meam!
Nempe animo repetens annos hinc inde peractos
Discussit curas protinus ille novas.
Non secus ac fulgens Phœbææ Lampadis ardor
Nubila mox radiis discutit atra suis.

Esset ut ergo mihi talis medicina deinceps,
Succesßit codex illius iste loco.
Nunc veteres, pariterq; novos invitat Amicos,
Vt dent victuræ pignus Amicitiæ.
In promtu caussa est: nec enim discrimine nullo
Colligit ignotas degeneresve manus.
Hunc sibi sed servet vult vulgus futile morem,
Alloquiturq; bonos talibus ille Viros:
Cujus dextra notas hìc pingit, congrua cordi
Fingat; Amicitiæ tale probatur opus.

IN SVPERBOS.

OMne tumens Animal stultum est, stultum omne (superbum:
Quid sit homo, quæris? dic mihi, Bvlla quid est?

PHILAVTIA FVGIENDA.

NVllius arguti sublimis Opinio mentem
Fascinet ingenii, nascitur unde tumor.
Si quis, quod confert Sapientia, Nomen adoptat,
Quàm sapiat, stultus fiat Is antè puer.
Splendida si quid enim tumidi est Sapientia Mundi,
Stulticia est tantùm futilis ante Deum,

FV-

FVGIENDA FORNICATIO.

AN nescis, Templum quòd sis sublime sacrati
Flaminis? hoc violans, nonne Deum sceleras?
Quòd si præcipiti tua membra libidine fœdas,
In corpus peccas turpiter, inq; DEVM.
Atq; ita mox Satanæ fis detestanda Cloaca,
Qui fueras sedes nuper amœna DEI.

DESVPER AVXILIVM.

RESpice Mens sursum mea, & istic quære salutẽ,
Namq; ea de cælo, non aliunde, datur.

IACOBO CHIMARRHAEO S. C. M.
Eleemosynario, Præposito Ratiborienſi,
& Canonico S. Gereonis
Colonienſi &c.

NVllus Amicitiæ tecum licet hactenus usus
Chimarrhæe mihi, docte Poëta, fuit:
Delectata tuo tamen ingenioq; stylo q;
Musa tuas audet nostra subire Lares.
Teq; Novenarum communi jure sororum
Freta salutatum, quo decet ore, venit.

Nec fore te primum doctos putat illa tot inter,
Qui velit acceſſu ſe prohibere novo.
Fronte verecundá quin teq; tuamq; Poëſin,
Muſice, Vir, Vates optime, tota colet.

ILLVSTRISSIMIS PRINCIPIBVS, AC DOMINIS, DOMINIS: MAXIMILIANO, PHILIPPO, FERDINANDO, Fratribus: Palatinis Rheni, utriuſq; Bavariæ Ducibus.

ET

CHRISTOPHORO GVSTAVO, CAROLO, IOANNI CAROLO, Fratribus, Marchionibus Badenſibus, & Comitibus in Spanheim.

Pro felici ſtudiorum inauguratione facta Ingolſtadii, in nobiliſsimo conſeſſu.

APOLLO AD ACADEMIAM.

EN patriæ patres ſummá cum laude futuros,
Ornamenta mei jamq; futura chori:
Tres de ſtirpe Duces, tres magno ſtemmate natos
Legibus Heroes ſubijce læta tuis.

Hic

Hic Amor illorum est, tuus hic, Academia, cultus:
Hos redama, & felix hic tibi cultus erit.
Nullus in his, studeat quin æmulus esse Parentum:
O mihi dent tales sæpius astra Duces!

ACADEMIA SVO APOLLINI.

TEmpora, Phœbe pater, longæva parentibus opta,
Si vis, ut tales dent tibi sæpe Duces.
O utinam ó multos felix Germania patres,
Cura quibus sobolem prima docere, ferat!
Curia florebit, florebunt pulpita, surget,
Esse videbatur qui modò lapsus, honor.
Et nisi spes fallit (sed enim me fallere nescit)
Per sex hos aliquis restituetur honos.
Æmula gens patrum est: Patrum notissimus ardor:
Hinc mihi commendas quos Pater, esse probo
Tres claro de stirpe Duces, tres sanguine cretos
Principe Marchiónes, sex super astra faces.

IN DOMVM CL. V. ABRAHAMI Schvvalbii Med. Doctoris, utriusq; Ducatus Opolienſis & Ratibor. Phyſici ordinarii.

Cepisti

CEpisti hospitio quæ me penetralibus altis,
Salve iterum, atq; iterũ pulcra valeto Domus.
Pulcra quidem per te, sed pulcrior hospite claro,
Cui vetus, & tenerum nomen Hyrundo dedit.
Ex merito quem nemo potest odisse, nisi ipse
Deterius quovis sit Nebulone caput.
Cujus in ardentem quasi vi rapiuntur amorem,
Quotquot habent guttam sanguinis ingenui.
Quem nunquam colere absistam, dum vixero, testis
Sit mihi, scrutatur qui cor & ile, DEVS.
Pendeat infami trabe furcifer invidus, unquam
Qui ruptum cupiet fœdus Amicitiæ.
At tu fortunata domus tanto hospite gaude,
Teq; illamq; tegat Dextera magna DEI.
Heus tamen, ut sis pulcra satis, satis inclita sedes,
Quæ pars es, fias hospitis una Domus.
Ut verò ex dulci nascantur Hirundine plures,
Cultores habeat quos genuina fides:
Hospita, casta, decens, pia, amabilis, integra, dives
Succedat tectis, ó domus alta, tuis.

M. KINNERO A SCHERFFENSTEIN.

De dono chartaceo hominis Nauci.

En,

HEm Kinnere, tibi dat nobile munus Amicus
Nobilis, unde domus nobilitata tua est!
O te felicem, talis cui contigit Author,
Ambigo de quo, sit doctior, an probior?

IN SVSANNAM, FRISCHLINI Comœdiam.

LAude pudicitiæ jam dudum inclaruit Orbi
Carmine Frischlini clara Susanna magis.

IOANNI STVRMIO V. CL. In cœnâ subitò recitatum.

SAlve sancte Senex, Patriæ admirabile Lumen,
Nominibus cujus Numen inesse reor:
Si qua salus hausto Vini datur; en ego Vinum
Præbibo, quod salvum te cupit esse diu.

MAGNIFICO DO. DO. MECHIORI à Rhedern, Libero Baroni in Fridland, Seidenburg, & Reichenbach. &c. Militi generosissimo. Propempticon.

M Mitto

Mitto tibi jussus Guilielmo scripta Baroni
Carmina Patrono qualiacumq; meo.
Non, ut turpe lucrum consecter, mitto, quod isto
Versificatorum tempore Turba facit.
Sed quia tu studiis imbutus es Ipse sacratis,
Unde soles latio, quùm libet, ore loqui.
Unde soles sanis, generose, favere Camœnis,
Melchior, & doctos doctus amare Viros.
Ergo meos etiam dignare favore labores:
Hæc tenuis doni est unica caussa mei.
Et quia nunc repetenda tibi sunt tecta penatum:
Ingredere, & Christo præside claude viam.
Ut salvus lepidæ videas uxoris ocellos,
Amplexu repetens gaudia casta novo.
Hæc tibi, solicitè dum certa negocia Pragæ
Tracto, favensq; diu me tenet Aula, precor.
Ducente Deo, Miles fortissime, magnum
Strenua quem faciet dextra fidesq; Virum.
Dispeream, si non te corde medullitus imo,
Pectus ob ingenuum, Vir generose, colo.

MART. KINNERO IN VVissag, Viro optimo.

Ut

VT mihi cara tua est, quam mittis, Epistola Vates,
Sponsa nova est sponso vix ita cara suo.
Multa precaturum sed me tibi multa precanti
Impedit inceptæ dedita cura Viæ.
Fer tamen, ó Kinnere, moram, quam sarciet albos
Inter agros numeris vincta Thalia novis.
Pro se Frenzelius, pro se Baro nobilis edet
Responsum, quo te pectore quisq; colat.
Carmina, quæ tua sunt, nostræ non indiga Limæ,
Plura remissurus pura remitto tibi.
Quodq; meum est votum, mea Spes, mea Cura, valeto,
Meq; tuo clausum pectore semper ama.

AD AMICVM ALTERIVS nomine scriptum.

REs nova! nescio quæ sors me, prædulcis Amice,
Trans Viadri Agricolam littora flava facit.
Villula, construxit quam fato functus Arator,
Non procul hinc virides prominet inter agros.
Incolet hanc Vxor cum Prole sequentibus annis,
Insuper & studiis excolet illa suis.

Sed quoniam Cultura Domus est frigida, mugit
Nulla vbi Vacca, boat bos, neq; palat Ovis:
Seu largitus Equam fueris, seu deniq; Vaccam,
Spes erit (an rides?) Illa vel Illa Gregis.
Tum tibi si vel desit Equus, vel Copia Lactis,
Vel dabo lac niveum, vel tibi rursus Equum.
Nunquid erit fœnus parvum ex hoc munere, si sic
Creverit auspiciis Villa pusilla tuis?

AD EVNDEM.

AEquum munus Equi pro munere, comis Amice,
Reddo tibi, firmet quod pia cura Dei.
Nempe meum est Votum, partu det ut una secundo
Vacca tibi Vaccas mille, Equa mille ferat.

IN MAGNAM PVSILLI Mariti Vxorem.

FOemina cum totá non sit te Major in Urbe
Aut mente, aut pulcro corpore, Fusca, rogo:
Cur parvam Andræam te Vulgus futile dicit?
An quòd sic labes sit minor illa Viri.

IN CVSTODEM NEQVAM, Genitivo & Accusativo casu.

In

Jacob. Ungarus superintendens et pastor Segedinensis. Martinus Tunicae pastor Hepplachiensis ff flagitia in carcerem conjecti. anno 1580.

IN quo tot scelerum facies, quot in Arbore Rami,
Ut scelerum dici jure cloäca queat:
Qui neq; sobrius occidui, neq; Solis Eoi
Lumina vidit: habes deniq; summam hominis:
Hic commendatur damnatus Carceris æquo
Custodi, sanctum quem facit Ara Virum.
Sanctum adeo, ut captum dimittat carcere, & intra
Accipiat propriæ tecta propinqua Domus.
Hunc pulvinari imponit, reficitq; madenti
Baccho, Epulis, ludo: cætera quem fugiunt?
Nunquid habent similes Lactucas labra? negatur?
Iste Illo major, credite, nequitiá est.
Sed quis custodem posthac custodiet istum?
Qui ferat æqualem commiseratus opem.

DE DIE GREGORII.
Ad Gregorium Rhenanum.

GRegorio est hæc sacra dies, nisi calculus errat,
O utinam tibi sit nomen & omen idem!
Quòd si nomen idem est, tu debita solve diei:
Quæ tibi sacra dies, est mihi festa dies.
Hac mea Cæsario cinxit nova Laurea jure
Tempora: Res aliquid, credo, favoris habet.

Nos.

Nos conjungit Amor, quem lux hodierna ſerenat,
Nomine ſacra tuo, feſta et honore meo.
Duret amœna dies, quam ſors imitetur amœna,
Duret amor, duret ſæpe probanda fides.

IN SORDIDVM POETAM.

SOrdide, Toracem qui cum ſudore reſarcis,
Jngenii ſarcis nonne ita damna tui?
Quòd ſi ita conſarcis tua carmina, crimina, Veſtes,
Dic mihi, quo dignus nomine? Sartor eris.

IVDICIVM AEGROTANTIVM de Medicis.

AVdite, ô Medici, quæ veſtri forma ſit Oris,
Et qui diverſo tempore veſter honos.
Cùm primùm fragiles morbi dolor occupat artus,
Angelicæ vobis gratia frontis ineſt.
Mox ubi paulatim ſanat medicina Dolorem,
Jn faciem humanam deſinit ecce caput.
At ſimul ac doctâ arte malum fugit omne, videtur
Jn Medici vultu trux habitare Satan.
O deforme animal! ſed eo deformius illud,
Cujus in aſpectu Mors truculenta ſedet.

IN

IN NOMEN CORNVTI.

Cornu nomen habes, superest, ut cornua gestes,
Cornua si gestas, dic mihi, qualis eris?

QVAESTIO DE IGNORANTIA Monachorum quorundam, ab Abbate in Belgico Viro doctissimo & CL. discussa.

Miror (ait quidam) cur ignorantia Fratres
Sic amet, ut nequeant Verba latina loqui.
Huic Vir judicio gravis, ingenioq; stupendus:
Desine mirari talia, rursus ait.
Non nisi ab ignavis voluit tum Christus Asellis,
Quùm peteret Solymæ mœnia celsa, vehi.
Nunc nisi ab ignavis tolli sursumq; levari
Vult asinis: Monachos quis roget esse rudes?

PAVLLO GITSCHINSKI DE nato Filioló.

Quòd sis fœcundus pater, & pius, & bene doctus,
Indicio proles Mascula, Paulle, tua est.
Mascula fœcundi nota creditur esse Parentis,
Id quod Aristoteles, & ratio ipsa docet.

Quòd

Quòd doctus bene sis, hìc Plato quiescere mandat,
Quòd pius, hoc fidei publica norma docet.
O felix! ô nate recens memorabilis infans,
Quæ titulis ornas teq; Patremq; tribus!

GEORGIO SENGERO V. CL.
De dono.

CVr mittis pisces, melioraq; vina Falernis?
An quòd amor nimium frigeat, aut caleat?
Ergone friget amor, quia Piscis frigida vis est?
Quin, Sengere, tuum pectus amore calet.
Unde sciam rogitas? cur quæris aperta? calescit,
Corpore ceu vinum, pectore purus amor.
Hinc donas Vinum mihi nobile, nobilis ergo,
Quo me nunc ornas, est amor iste tuus.
Frigida sic cedunt calidis, ceu piscis Iaccho:
Ne valeam, noster si tibi cedit amor.

DAVIDI GVNTHERO.

IRene quum sit tibi Filia nata, sorores
Quid plures dubitas associare toro?
Irenen sequitur Concordia, Elisa, Benigna,
Justina, Euphrosine, Clara, Sophia, Fides.

Has

Has tua si Conjux Irene nixibus edet,
Reddideris felix aurea secla parens.
Aude aliquid Gunthere: Deo vegetante calesces,
Totq; Puellarum constituere Pater.
Quis tum te fuerit Genitor fœcundior alter?
Quisve tuum vincet nobilitate torum.
Ecce novem numero fuerint, quot in ordine Musæ,
Proh quàm tu pulcro de Grege Phœbus eris!

IN MERETRICEM ANVM.

PRæveniens thalami jus & Meretricula, & Uxor,
Et vetula hei peperit ter tribus icta procis.

IOCVS AD NOB. DN. IOACH. Tschernin. De Balneo.

ALbus ut ex nigro fias, Joachime, venito:
Talia si renuis balnea, neuter eris.

CVIDAM AGRICOLAE ELEGANTER docto, imprimis græcè.

NVllus Amicitiæ tecum intercesserat usus;
Grata tamen nostræ Lux hodierna spei.

Vespera jam veniet, nobiscum Petre maneto,
Perge nec ingenium dissimulare tuum.
Petre lava, cœna, gaude, ride, bibe mecum:
Omnia cum possis mi Petre, græcus homo es.

IN HOSPITIVM NOBILISS. Viri Georgii Strela &c.

Hospitis hospes erat domus hæc absentis: Amici est
Officium, absentis posse subire domum.

IN SORDIDVM HOSPITEM.

Cellam Turpilius non habet unicam,
Cellam Turpilius non habet unicam,
Vinum Turpilius non habet unicum,
Linum Turpilius non habet unicum,
Panem Turpilius non habet unicum,
Aurum Turpilius non habet unicum,
Sensum Turpilius non habet unicum,
Censum Turpilius non habet unicum,
Et, quod præcipuum, non habet unicum
Salem Turpilius: quid ergo? Verba. Phalæc.

CL. V. GEORGIO TRADELIO, Reipub. Augustanæ Syndico Primario, Patrono S. honorando.

DE COENA.

Fer-

FErcula tot dapium lautis apponere menſis,
Purpureasq; omni ſpargere parte roſas:
Vinaq; diverſis infundere nata ſub oris,
Totq; miniſteriis condecorare cibos:
Hoc ne eſt excipere, aut hoc eſt tractare poëtam?
Quid, tibi ſi magnus ſcribat Apollo Dicam?

IN EFFIGIEM SVAM.

IAm prope quinq; meum quùm luſtra peregerat Aevum,
Talis eram facie, corpore talis eram.
Laurea maturè nimiùm tibi contigit, inquis:
Debetur magnis Laurea ſola Viris.
Eſt ita, conſiteor: ſed ſic decrevit Apollo:
Huic parere ætas prima, ſecunda ſolet.
Gloria ſectantes fugit, & fugientibus inſtat,
Hæc fecit juvenem ſponte ſequuta Virum.
Multa tuli: potior fuit alma ſcientia luxu,
Ocia nec teneras impediere manus.
Sæpius inſomnes duxi per carmina noctes,
Sæpius in juris codice lectus erat.
Sæpe etiam in ſacros Sudor de fronte libellos
Decidit: hic cæli quærere juſſit opes.

Hæc Sophiæ, hæc Iuris mihi fundamenta fuerunt,
Dum se alii in somnos composuere leves.
Invideat, quicunq; volet: si quid mihi laudis
Contigit; indultu contigit omne Dei.
Acceptum huic refero, Duce & hoc majora capessam,
Quùm mihi post istam forma virilis erit.
Dii modo, quod superest Vitæ, tueantur & ornent:
Gloria si qua mea est, Gloria sola Dei est.

DICACITAS ODIOSA.

QVi garrit, quæ vult, quæ non vult, sæpius audit:
Tela revertantur ne tibi missa, sile.

AMICO.
De nomine.

IAne coronatus tibi mitto Poëta Coronam,
Virtutis signum, lætitiæq; notam.
Jane rogas causam? quoniam fortasse corona
Debetur studiis, culte Poëta, tuis?
Iane meâ dudum redimitus tempora Lauro
Ingenii volitas laude per ora Virûm.
Jane tuum ingemino toties cur carmine nomen?
Quòd nomen recolit Lux hodierna tuum.

Iane

Iane vides cauſſam, cur det mea Muſa coronam?
Lætitiæ hanc ſignum ſcilicet eſſe volo.
Iane ſit hæc igitur ſolido firmiſſima plauſu,
Vt ſolidè nullo fine corolla nitet.
Jane tuum vireat celebratum in ſecula nomen,
Vt viret æternis Laurus aprica comis.
Jane DEI *aſpiret fato tibi gratia molli,*
Spondet ut hanc ratio nominis una tui.
Iane pio voto, verſu, viridiq; coronâ
Vincio te: noſtri pignus amoris habes.
Iane tuum celebres ut nomen ſæpe, diei
Annua fac ſolvas debita: liber eris.

M. MEL. SEVERO INVITANTI ſe ad Prandium.

SInt tibi, qui pietas es vera, ô Melchior, undæ,
Pro Cereris, Bacchi proq; liquore meri.
Sit panis pro carne, lubens Conviva penates
Conveniam ſocio cum Michaële tuos.

DAVIDI GVNTHERO.

TEutonicos Natura favet cui condere Rhythmos,
Nonne pedem ad latiam ferret Apollo viam?

EIDEM.

In reditu Itineris Lipſienſis.

TErtia de ſancto fulgebat Paſchate nuper
Feſta dies, hinc me quando trahebat iter.
Tertia ab hoc ſancto Lux Paſchate ſurgit, & anno,
Ad veſtros redeo qua bene vectus agros.
Fallor? an omen ineſt, illa ut me fronte reviſas,
Nuper adhærebas qua mihi totus ovans.
Ergo fatigatum per ſtrata inflexa viarum
Frenzelium pigeat non adiiſſe tuum.
Prandioli, Gunthere, mei Conviva future,
Si nova non renuis diſcere multa, veni.
Scepſius accumbet menſæ, & Florſchizius alter,
Nomine non facie, notus uterq; mihi.
Vtriq; es notus, gratusq; futurus utriq;:
De me ne dubita; quantus es, hoſpes eris.

MARTINO HERTELIO
Senat. Niſſeno.
De Albo ſuorum Amicorum.

FOedus Amicitiæ quod nox heſterna ciebat,
Firmet Amicitiæ nervus aperta fides.

Hanc

Hanc, gravis Herteli, dextrá teſtare politá,
Deponens animi ſigna futura tui.
Non compilatur, pro Conſuetudine Vulgi,
Hic ſine Iudicii dexteritate Liber.
Cauſſa modeſta ſubeſt, memori devota favori,
Illa hanc te ſeriem nobilitare jubet.
Noſter amor doctis eſt conſecratus Amicis,
Certabit ſtudiis qui ſine fine tuis.
Mutuaq; ut fuco ſine creſcant pectora, ceptum
Servet Amicitiæ fautor & Author opus.

MAGNIFICO DOM. D. GVIL. AB. Oppersdorff Libero Baroni &c.

DE FILIOLA RECENS NATA, FIdejubente in Baptiſmo Sereniſsimo & optimo Principe Maximiliano Archiduce Auſtriæ Ec. &c.

ANNA tori pignus primum, ſpe MAXIMA, honore
ÆMYLIA efficit prima in amore patrem.
Maxima cur? quoniam Dux illam MAXIMVS undá
Excepit ſacri fontis, agente DEO.
Propater huic Nomen Natæ dedit: ille vocatur
Nomine, & ingenio MAXIMVS ÆMYLIVS.

Nomina

Nomina nominibus tunc respondere putabo,
Filia quùm referet Propatris ingenium.
Omnia convenient sed demum nomine, quando
Anna decus patriæ Maximiliana feret.

DE EADEM.
E Genethliaco.

Nata tibi quoniam reduci pulcherrima proles
Ex fortunatâ Conjuge, nata seges.
Hæc quondam faciat Socerum te Filia: fas sit
O etiam posthac dicere: fecit Avum!
Imbibat interea primo cum lacte timorem
Numinis ex Matris sanguine, mente, sinu.
Hic se diffundat crescentis in ossa puellæ,
Et fovet ingenii quicquid uterq; parens.
Quod si magnanimum referet sic pectore patrem,
Lineolis vultus ut genuina refert:
Sexus discrimen cum nomine fecerit unus,
Omnia magnanimi cætera Patris erunt.

EIDEM DE DONO.

Quæ donata tibi, Guilielme, capesse securim,
Et gere diviná nobile munus ope.

Strenuus

Strenuus exhibuit Vir, ſtrenua dona capeſſe:
Strenua (ſide DEO*) Dextra futura tua eſt.*

EIDEM DE NOMINE, & Itinere.

ASpicis, irradiet lux ut hodierna ſereno
Sole, nec heſternæ præcipitentur aquæ!
Hæc octava dies eſt & vigeſima Maij,
Nomine quæ gaudet, magne Patrone, tuo.
Fallor? an omen ineſt? quid ni? velut æthere toto
Diſcutit heſternas Sol hodiernus aquas:
Sic nunquam variant ſi non nigra nubila ſortem,
Indicium vitæ proſperioris habent.
Sol umbras ſequitur, lux noctem, gaudia fletum,
Et fortuna ſuas gaudet obire vices.
Huic igitur, Guilielme Baro, perſolve diei
Debita, lætitiæ dans nova ſigna piæ.
Omen erit præſens toto lux fulgida cælo,
Si modo Spes precibus jungitur, omen erit.
Iamq; capeſſendum Legato Cæſaris almi
Dulce dat augurium, quod tibi reſtat, iter.
Ergo inſiſte viam, fauſtoq; negocia fato
Confice, & Vxoris ſalvus ad ora redi.

Hoc precor hoc toto, Mecœnas optime, ſenſu,
Voce, fide, gemitu, corde, animoq; tibi.
Te qui (fide modò) Deus ad majora reſervat,
Is nunc angelica ducat ubiq; manu.
Aſt hodierna dies Guilielmi nomine ſacra,
Sæpe tibi redeat, ſæpe tibi faveat.
Hanc decorare diem juvat hoc me carmine parvo:
Hoc ſi te voto vincio, vinco; ſat eſt.

EIDEM EX ITINERE redeunti.

Eſſet inarſurus quantus dolor oſſibus imis,
Si mihi te caſus lethifer eriperet:
(Diî prohibete malum) pertentant gaudia mentem,
Te Guilielme Baro ſoſpite, tanta meam.
Quas ergo inveniam Voces? quæ jubila fundam,
Quòd longum incolumem te mihi reddit iter?
Ingredere Heroum ſate ſanguine mœnia Pragæ
Salvus, & hinc Patriæ ſalvus ad ~~ora~~ aruа redi.
Terra tibi faveat, faveat clementia cæli,
Omniaq; ut faveant, Ipſe Deus faveat.

EIDEM DE EODEM.

Gaudia

Gaudia quæ fundã? Geminẽ quos pectore Grato,
Vt decet, aßultus? Vnde ó satis efferar? Vnde
Jubila digna satis Iucundo Carmine Iactem?
Longum emenſus iter Lætá quòd fronte, Labores
Impiger ad quosvis, Ipſo comitatus Iësu,
Et Iuvenum cœtu Egregio remea veris, hEros,
Littora adhæc Mulcæ Labentis flumine Leni,
Magne meis Muſis Mecœnas, Spes bona Martis?
Vt lato excipio Vir te fortißime Vultu!
Sis fauſtus, felix, Salvusq; in ſecula: Sũma eſt,
Vivat honos, corpus Valeat, tua Gloria Crescat.

INSIGNIA CASPARIS NAEVII Med. CL.

EXſurgit duplex cornu diademate: Caßis
Suffulget, ſtellá ſuppeditante jubar.
Arma tua inferius ſtant armi Gryphis, & unci,
Nævi magne, pedes ſtemmatis arma tui.
Eſſe quod augurium dicam? Virtute tueris
Tu Patriam, Nidum Gryphs velut ungue ſuum.
Perge Dei Manibvs Sortes committere, ſi vis
Fauſtus in hoc mundo, fauſtior eſſe polo.

IN CALCVLVM.

CAlcule tormenti genus intolerabile tanto
Cur hominis ſancti membra dolore premis?
Sævior es Furiis & Averni Carcere, neſcis
Parcere quando bonis, dire Tyranne, Viris.
Deſine crudeli quatere oſſa licentius ictu,
Atq; fatigatum debilitare ſenem.
Quòd ſi Canities te non veneranda movebit,
Commoda te moveant publica, danda ſcholis.
Si tamen es Tortor non exorabilis, inſta:
Robora vel tandem qui tua frangat, erit.

DE M. SEVERI EPIGRAMMATE in Albo Amicorum ſuorum.

SI neſcis, hoc quis dederit mihi pignus Amoris,
Ipſa dedit probitas, Ipſe Amor, Ipſa fides.

IN SEPTEM VIROS AB VNO CAESOS.

VNus homo ſeptem feriit: res mira! ſed audi:
Septem non unum Cor habuere Viri.

NORMA VERAE NOBILITATIS veriori quàm ſuaviore Hiſtoriá delineata.

Agricolá

AGricolá natus Vir forti corde, cohortes
Conſcribente ſuo Principe, bella ſubit.
Mars probat ingenium, dextram juvat Exitus, unà
Multos ſtrage necat Victor, & arma rapit.
Rex ſapiens gaudet generoſo Milite, eumq;
Aulæ conſortem mox facit eſſe ſuæ.
Invidet huic ſortem Gens nobiliore creata
Stirpe, nec Agricolam vult in honore parem.
Verbera verba cient, formidandumq; duellum:
Mox Equitem valido Ruſticus Enſe ferit.
Ferre ignominiam nolens impune cruentus
Rure ſato litem, Iudice Rege, movet,
Jactat Avos, Atavosq; ſuos, ſpernitq; lutoſum
Agricolam, indignum ſorte, favore, loco.
Rex jubet Agricolam monſtrare inſignia: paret
Præfatus veniam Miles, & illa notat,
Qualia ſint rogitatus ait: ſtat terna canino
Stercore ſeta Suis, gentis Imago meæ.
Hæc mea contemnit quicunq; inſignia (dicam
Pace tuá) rabido, eſt, dente, neceſſe terat.
Abſit id ánobis, pleno dans ore cachinnos,
Rex ait, & tua Lex ſit rata, ſic maneat.

Auratiq; Equitem triplici creat ordinis ictu:
Hæc sit norma tuæ nobilitatis, ait.
Jam quicunq; Pater genuit te sorte vel imâ
Nobilibus par es nobilitate meis.
Crede mihi, hoc stercus meliorem effudit odorem,
Quàm virtute carens Cera senex Asini.

ORDINI EQVESTRO.

QVi genus antiquum Virtute tuetur herili,
Dicta in contemtum non putet ista suum.

COMITIBVS SE LIPSIA abeuntem sequentibus.

ERgo valete, valete mei suavissimi Amores,
Frenzeliumq; bonos inter habete Viros.

M. SALOMONI GESNERO Philosopho doctissimo.

QVi mecum, commune geris, Gesnere Poëta,
Nomen, an haud idem te mihi jungat amor?
Id vult Gerlachus, qui teq; tuosq; salutat,
Id schola, quæ docuit nos simul una, monet.

Transeo

Transeo Eques vestram, Musis comitantibus, Vrbem,
Ex intemperie totus onustus aquis.
Ergo meam si vis ut sol post nubila mentem,
Rursum ineat, vultu liberiore veni.
Me, Salomon, Salomona fide superasse probabis
Tunc demum, noster quùm tibi cedet amor.

EIDEM.

NOn ædes, Gesnere, tuas aspernor: at illas
Ingrediar, ceptas quùm remeabo vias.
Ut dixi, madeo pluviis, nivibusq;: venito
Ergo prior, Salomon sæpe petite mihi.

AMICI INVITATIO.

TE sine si quidquam suave est mihi, dulce venenũ est:
Hæc animo, Samuel, congrua, crede, meo.
Dum licet, accelera gressum, comitantibus illis,
Nævius hæredes quos pietatis habet.
Sit lateri adjunctus Sigemundus, Imago Parentis,
Quem decorat studiis, te monitore, bonis.
Nil metue adversum Musis, & moribus æquis:
Pocula rara mihi, vocula multa mihi est.

M.IOAN-

ERO: M. ~~IOANNI~~ KOSCHVVIZIO.

QVi dudum melius, loquente laudes
Kinnero ingenuè tuas, amande
Koſchvizi, mihi notus es, manesq;
Qui notus facie minùs fuiſti;
Salve Hoſpes ſtudiis dicate ſacris,
Kinnero, patri meoq; dudum,
Exoptate, mihi minus nec unquam.
Si corpus veterem fovet vigorem,
Vt mens ſana tua eſt, quis ô amicus
Gratari cupido recuſet ore,
Koſchvizi, tibi, quo Deus Miniſtro
Gaudet, quo Socio pares amici,
Quo cultore novem Deæ ſorores,
Quo candor, pietas, fides, Alumno?
Si quid fronte tuá minus ſerenum,
Si quid triſte latet, procul faceſſat.
Omnes diſcutiet citò tenebras
Et nubes animi ſupremà ſolis
Virtus, quæ geniale Vaticanum,
Perluſtrat radiis, favente cælo.
Nè mirare tamen, quòd auſus ultrò

Te

Te ſum verſiculis minùs politis
Compellare: ſed heus; mea haud cuivis
Aſſurgit rigido Thalia Fauno,
Delectu fruitur, probatq; verſu
Omnes, quos ſocios habet laborum
Virtus exſiliis ſubacta longis.
Ergo te meritò labore dignor
(Si carmen labor eſt mihi) ſuorum
Quem Virtus ſocium facit laborum:
Imò unum ſatis eſt, Amice, laudes
Decantaſſe tuas mihi faventem
Kinnerum, egregiè cui probari,
Eſt non poſſe viris placere pravis.

DOMAT OMNIA VIRTVS.

Symb. Iac. Chimarrhæi, Eleem. Cæſ.

QVod domat æthereos, divino Numine, tractus,
Quod mare, quod terras, quod pecudesq; domat:
Quod domat humanas invicto robore mentes,
Indomitum toto cui nihil orbe manet:
Eſſe quid hoc dicam? Virtus domat omnia nempe,
Omniaq; Imperio ſubijcit una ſuo.
Hæc cæli, terræ, maris eſt, pecudumq;, hominumq;
Dux, Regina, caput, porta, columna, Decus.

Hæc Domina, hæc victrix vivit post funera Virtus,
Et consectantes se vetat illa mori.
O felix, quicunq; jugo se subijcit isti,
Si, quod habet vitæ præmia summa, Iugum est!

AQVILA CAESARIS, ET Imperii Romani.

VT Leo quadrupedum Rex creditur esse Ferarum;
Sic Aquila omnigenas eminet inter Aves.
Rex est ille potens, Regina potentior hæc est,
Nubila quæ pennis permeat alta suis.
A tonitru quovis est inviolabilis ictu,
Solaq; fulgorem Solis obire valet.
Quàm bene Romano Regina hæc convenit Orbi,
Diviná Cæsar quem moderatur ope!
Is Virtute suá fortunæ plurima transit
Nubila, & hinc famam finit utroq; polo.
Non timet adversas, quamvis obnoxius, auras,
Obtutu tolerans acria quæq; suo.
Quid blateras ô Musca fugax? Aquila Ipse supre-
Cæsaris Ausonii est Imperiiq; Devs. (mus

QVERIMONIA POESEOS.

O atas

O Ætas ingrata meos quid ſpernis honores?
Quid calcas rigido munera noſtra pede?
Olim ſumma fui Regumq; Ducumq; Voluptas,
Effera nunc probris me beat Aula ſuis.
Olim geſſerunt nulli mea nomina, qui non
Ingenio poterant æquivalere mihi.
Nunc ſtipem per me ſibi Stllio quæritat omnis,
Proſtituitq; vago crimine litterulas.
Olim ſuave meum fuit, & memorabile Nomen,
Nunc nil abjectum, nil & inane magis.
O ætas ingrata meos quid ſpernis honores?
An neſcis Genio Numen ineſſe meo?

EIDEM.

COnquerar? an taceam, quòd eis fortuna favorem
Abnuit, Aonii qui Ducis arma gerunt?
Tempus ubi eſt, Muſas Regum quo Cura fovebat,
Inq; ſuo precio parva papyrus erat?
Tempus ubi eſt, doctâ quo nil precioſius arte,
Inq; loco primo Carmen & Author erant?
Tempus ubi eſt, donis poterat quo creſcere felix
Ingenium, & laudes amplificare Ducum?

Tempus ubi eſt illud, quo ſacro carmine Vatum
Eſſe putabatur gloria prima legi?
In quos contorquet fortuna licentius haſtam
Perfidiæ, quàm quos Palladis umbra tegit?
Summam ſumma famem patitur nunc fama, nec arte
Pieridum quicquam vilius Orbis habet.
Ah ubi Mecœnas, ubi nunc Auguſtus? uterq;
Nunc laudare poteſt, non numerare poteſt.

RESPONSIO AD QVERIMONIAM.

O mea ne prorſus mentem abijce, Mater amica,
Semper erit ſtudiis dedita turba tuis.
Diva, querela quidem nimis eſt tua vera: ſed audi,
Artes terra tamen qualibet arte fovet.
Dii ſudore ſuas vendunt cum fœnore merces:
Fœnus id æternos durat ad uſq; dies.
Si quandoq; tibi dat quædam terra Patronum,
Quid tum? de multis millibus unus erit.
Talis Pieridum Decus Oppersdorfivs *Heros,*
Mecœnas, Tutor, Duxq;, Paterq; meus.

SVPERBIA ANTE RVINAM: Humilitas ante Eminentiam.

Ante

ANteit ut Faſtus, ſtultorum Norma, ruinam:
Altam ſic humilis vita præire ſolet.
Per Scalam aſcenſu ſuperantur ſumma profundo,
Et priùs ima petit, qui volet alta ſequi.
Pullulat antè brevis, quàm longior eminet Arbos,
Et fœcunda Seges, quàm viret, antè putret.
Clauſula principium ſequitur, mercesq; laborem,
Pax curam, ærumnas ſæpe petita quies:
Nubila Lux Phœbi, bellum Victoria, plauſus
Planctum, Virtutem Gloria, facta Decus.

IOANNI LVNDORPIO,
De literarum Silentio.

FOedus Amicitiæ ſi ſæpe ſilentia rumpunt,
Hanc tamen haud patitur vim bene nexus amor.
Aſſerit id noſter, longumq; probabit in ævum,
Dimidium ô cordis, Iane Poëta, mei.
Nam licet à multis tibi littera ſcripta ſit annis
Nulla; tamen patriæ ſum memor uſq; tuæ.
Nec meus ex animo Lundorpius excidit unquam,
Nec LAVTERBACHIVS *candidus ille meus.*
Nec meus atq; tuus Cremerus, & Angelus alter,
Nec deſiderium Poſthius ille meum.

Hactenus imposuit mora longa silentia longa,
Quæ multò gravior, quàm tibi, Iane, mihi est.
Illam certa tamen pensabit gratia tandem,
Cui fortuna patens ad Sua pandit iter.
Testor eum, tacitas qui lustrat lumine mentes;
Iste, cum reliquis, servat alatq; Bonis.

LEVITAS MORVM IN homine literato.

QVem morum levitas scurrilib. implicat ausis,
Sit licet ingenio magnus, & arte potens;
Ecquid Is est aliud, quàm formosissima Virgo,
Destituit luxu quam rapiente Pudor?

ALITER.

Vidi ego non paucos Decus immortale mereri;
Doctrinæ ediderant qui monumenta suæ.
Non ita post vitare Bonos commercia vidi
Illorum, & pariter deposuisse libros.

ALITER.

Disce Puer primam castis affuescere vitam
Moribus, atq; animi dona polire tui.

Ingenii

Ingenii quamvis excellentißima magni
Sordida vita citò ſordida dona facit.

ALITER.

In litteris qui proficit,
In moribusq; deficit,
Plus deficit, quàm proficit,
Simulq; multis officit.

RVBOR SOLIS PRAETERNATVRALIS, VI. Iulii circa V. & VI. horam conſpectus Veſperi. Anno 1588.

QVid eſt, Sol iterum quòd erubeſcit,
Vultus inſolito colore mutans?
An nondum ſatis eſt cruoris hauſtum?
An nondum ſcelerum peracta tela?
Si neutrum tamen eſt, quid ò putatis
Mortales miſeri ſubeſſe cœlo,
Quòd Solis toties ſtupendus Orbis
Vel pallet nimiùm, vel erubeſcit?

IN AVARVM.

FIdus Avarus homo nulli eſt, ſibi peßimus: ó res
Stulta, hominem fieri Sponte ſuá miſerum!

IN

IN HYPOCRITAM.

Sub Sole, vin' verbis ediſſeram tribus,
Quæ Beſtia omnium ſit atrociſſima?
Hæc ſcilicet Daemon quidam Incarnatus eſt.
Monſtri quid hoc, quid portenti eſt? Hypocrita.

AD AMICVM,
In deliquium Crumenæ.

Hebdomade hac ſubito, Frater ſuaviſſime, morbo
Corripuit Loculum Tiſiphonea meum.
Qui ne deficiat, mortive occumbat acerbæ,
Nummus opem Ungaricus, te medicante, ferat,
Pro Loculo ipſe meo reddam tibi protinus aurum
Antè, dies veniat quàm repetita Iovis.
Parva ferenda mora eſt: hanc Caſpar amice reſarci
Interea, Sarctor dum petit æra meus.
Quòd ſi nolueris Loculo medicarier ægro,
Nec mihi tu medicus, nec mihi ſarctor eris.

NOBILISS. V. GEORGIO STRELA
in Mülden &c.

Eſſe videbatur ſterilis qui totus, Agellus
Ille tibi Segetem protulit ecce novam!

Grata

Grata mora est thalamo, quam fructus pensat Amoris,
Et mora non grata est, quæ sine fruge venit.
Sic quæ tardavit Prolem mora longa GEORGI,
Optima non generis Spes nequit esse tui.
Macte! Seges Segetem trudet, Messisq; sequetur
Multa: tori nam sunt pignora Dona DEI.

IOANNI HVTTENO, AMICO PROBATISSIMO.

IANE fidem nuper quùm multos inter amicos
Quæsissem, inveni deniq; mente tuâ.
Vera fides, Huttene, isto quò rarior ævo est,
Hòc major laudum te comitatur honos.
Vive memor nostri, LAVINGERIMQ. *saluta,*
Ingenii propter quem pia dona colo.

DISSOLVTIO MATRIMONII INIVSTA.
Ad Amicum R. G. N.

ECquid, Amice, mihi tua tristis Epistola narrat,
Non tibi servari fœdera pacta tori?
Nulla dies abiit, qua non sit in omnibus horis
Exspectata tuæ Littera fida manus:
Scilicet ut præsens modularer amabile carmen,
Ad confirmati gaudia prima tori.
At tibi fœdifragos Sponsæ misisse parentes
Cuncta datæ fidei pignora rursus, ais.

Non ob, quæ pariunt juſtas, divortia, cauſſas,
Julia quas dictat Lex, ſtatuente DEO:
Judice ſed falſo quæ neſcio debita propter,
Quorum prima Vxor perfida cauſſa fuit.
Eſtne fides adhibenda tibi? num fortè jocaris?
An cadat in quemquam tam furiale ſcelus?
Si tamen, ut quereris, res eſt; age collige mentem;
Proſtituant illi ſeq; ſuumq; genus.
Si, quam firmarunt Sponſalia publica nuper,
Et ſocer, & ſocrus fregit ob æra fidem:
Dic an, amice, horum toto ſub corpore gutta
Vna vel ingenui ſanguinis eſſe queat?
Nonne ſat ingenii, ſat mentis, & artis haberent,
Si Iudæorum tetra propago forent.
At fortaſſe doles ſacturam Virginis? heus tu,
Non procul à proprio ſtipite poma cadunt.
Sed metuis vulgi inſultus, mendacia, riſus?
Conſcia mens recti toxica nulla timet.
Quid multis? lucro gelidam hanc appone repulſam:
Digni furcá illi: tu meliore toro.

PAVPERTAS NON REFORMIDANDA.

NE ſit dura tibi nimiùm, vel turpis egeſtas:
Natus vt es, nunquam ſic moriere miſer

TEN-

TENDIT IN ARDVA VIRTVS.

MAGNIFICI DOM. GEOR. MEHL A STRELIZ in Tallenſtein & Rumburg, S. C. M. Conſil. Regniq; Boh. Vicecancellarii Symbolum.

ARdua quum tentet Virtus, mirabitur ecquis,
Tollat Amatores quòd ſimul illa ſuos?

INGENIVM DAEDALEVM.

IVdicii ad normam doctos evolvere Libros,
Et dare quadruplici, quùm placet, ore ſonos.
Conſulere in medium graviter de rebus agendis,
Et conſulta brevi texere docta ſtylo:
Scire poteſtates medicandi, pangere Verſus,
Et facere argutá nobile voce melos:
Muſicaq;, humanæ quæcunq; induſtria mentis
Organa adinvenit, tangere poſſe manu:
Imò eadem ſcitè fabricare, decenter, & aptè,
Et pulcrá ſerie ducere litterulas:
Deniq; ad omnem operam leni conamine ferri,
Quale ſit Ingenium, dic mihi? Dædaleum.
Tali GVILHELMVM *facilis Natura beavit*
Mecœnatem illum (Res probat ipſa) meum.

IN SCHOLAM SAEPIVS MVTATAM.

QVum tibi Sol faveat, cur es Lunatica tota?
Crescis, decrescis, nec tamen integra sis.

IOAN. HILTEBRANDO MOCHERO. I. V. D.

VIvis adhuc, Mochere, mei pars optima cordis?
O desiderium nobile vivis adhuc?
Vive mei Mochere memor, quem labilis ævi
Eximet ingenio nulla senecta meo.

AD PODAGRAM.

QVos, ô luxurians Podagra, mittis
Præcones teneros meas ad ædes,
Adventu nimium superbientes
Ingressuq; tuo? nihil negociî est
In parvi tibi corporis medullâ,
Aut osse, aut cute: nec laboro scire,
Qua sedem soleas locare parte.
Quin sis Hertelii, Podagra, constans
Felix Incola, mitis, æqua, velox.
Te tractare decenter ille novit
Pulvinaribus, & cibo, & falerno,
Et vir quicquid habet suävitatum.
Hoc sis hospite lætior puellis,
Hoc jucundior omnibus Puellis,

Hoc

Hoc lascivior omnibus puellis,
Hoc constantior omnibus puellis,
Hoc sis carior omnibus puellis,
Quantò es durior omnibus puellis.

DAVIDI HELL. I. V. D. PROFESSORI
Ingolst. designato.

IAm tandem meruit tua quòd Doctrina Cathedrã,
Qua bene dignus eras, gratulor Helle tibi.
O quanta Ingenii monumenta merebere, laudes
Anglipolis cumulans, jura docendo, Scholæ!

BIBLIOTHECA GEOR. A VVERDENSTEIN
Viri nobilissimi. &c.

HVc age, quem versare juvat genus omne Librorũ,
Nil quæres, quod non protinus invenias.
Nam bene construxit me Vverdensteinius olim,
Nec cumulare bonis desinit usq; libris:
Illos nocturno volvit, volvitq; diurno
Pollice, Avis clarus, nobilis arte senex.
Hei metuo, ne tam paucos, quàm par mihi rara est
Bibliotheca, habeat nobilis Ordo pares!

INSIGNIA DOMINORVM AB OPPERSDORF &c.
Ad Mecœnatem suum.

DExtra minax gladio, caput & deforme Draconis
Martia sunt generis signa, Guilhelme, tui.

Et bene: nam quanto quanto nunc claret honore,
Armis acceptum, Marte favente, refert.
Id Mahometigenûm, dextræ quod principis olim
Vexillum eripuit PATRVVS *acre, probat.*
„Scilicet argento lucrari Insignia laus est
„ Nulla; sed æternum, Marte vel Arte, decus.
Macte novâ Virtute pater GVILHELME: *virescit*
Vulnere namq; animi vis generosa boni.
OPPERSDORFIADVM *Decus immortale meorum*
Mars partim, partim jactat Apollo suum.

OPTIMA REIPVB. FORMA.

Ad Matthæum Bilizerum Neapolitanum Silesium, de ipsius Patriâ.

QVi judicare de quavis Republicâ
Laborat; ad Scholæ, templiq; formulam
Attendat: hæc si constituta est sedulò,
Decenter, aptè, fructuosè, & ordinè,
Tum deniq; horarum quando dimensio
Habetur æqua; prudens est Respublica.
Quòd vestra, Bilizere, cui tu gnaviter
Præes, sit omni parte ejusmodi, probat
Templi, Scholæq; forma, ipsumq; Horarium.
Illam ergo Conditor Deus termaximus
Ornet, tegat, regat, defendat, augeat.

VIR-

VIRTVTE PARTA DVRANT. SYMBOLVM
M. Christo. Sartorii, Sac. Cæs. Ma. Nobilium Adolescentum Præceptoris.

IMmensas Mercator opes corradit avarus,
Quas auferre potest unica sæpe dies.
At Bona perpetuo durant Virtute parata,
Muneraq; ingenii non moritura vigent.

ABRA. SCHVVALBIO, VTRIVSQ. DVCATVS Oppolienſis & Ratiborienſis Medico Phyſico, De communi periculo, & Salute.

QVòd ſi certa fides incertis rebus Amicos
Comprobat, ah quis te carior eſſe potest?
Quùm nos barbaricus, campis Piznenſibus, hoſtis
Igne interceptos duriter obrueret:
Una tibi atq; mihi vitam abſtulit, unaq; eandem
Rediddit heu nimiùm ſanguinolenta dies.
Unica ſpes ambobus erat, pavor unus, & horror,
Impreſſusq; animis unus erat tumulus.
Una utrumq; rapax manus expilavit, & armis
Exſuit, atq; unus preſsit utrumq; dolor.
Sponte ſequebatur plantis titubantibus alter,
Unum quò tremulum cunq; ferebat iter.
Una dies Patriæ nos reddidit, una ſaluti:
Ceu letho dederat nos priùs una dies.

Et

Et te non toto complectar pectore, totá
Mente, animo toto? te nec, Abrâme, colam?
Sis mihi tu Pylades, & ero tibi fidus Oreſtes,
O cor, ô anima, ó pectus Abrâme meum!
Ante mihi tellus tota adverſetur, & æther,
Auſim quàm Pyladis non meminiſſe mei.
Te venerabor ego, dum Spiritus hos reget artus,
Jngenii & ſtabunt dum monumenta mei.

IN FVREM ANNVLLI SVI.

QVisquis es, orbaſti digitos qui turpiter auro,
Jnvadente levi membra ſopore, meos:
Nil tibi funeſtum precor, intentove, niſi olim
Pendeat ut collo celſa catena tuo.

RVFFORVM NATVRA.

Ad Matthiam Vngarum in Dithmansdorff, Med. Doct.

VIdi ego, ſumma fides quibus eſſet, crine rubentes,
Et vidi, in quorum pectore nulla fides.
Quærenti cauſſam Medicus reſpondit Eraſtus:
Natura hos inter neſcit habere modum.
VNGARE crine rubes: ſed quisq; Vir optimus eſſet,
Natura efficeret ſi tibi quemq; parem.

SEBAS. HEVGEL. CONSIL. CAES. ET primario Curiæ Boemicæ Secretario, De Nato Filiolo.

Quis negat, esse Dei donum memorabile Prolem,
Quam gignunt licito fœmina Virq; toro?
Ergo tibi enixa est partu quòd amabilis Vxor
Filiolum, Munus dulce Iehova dedit.
Munus ut hoc capiat longa incrementa, Sebasti,
Faxit Olympiaci Duxq; Paterq; chori.
Albertvs vivat valeatq; Georgivs idem,
Nescius à patriá degenerare domo.

IN VIOLATOREM LITERARVM SVARVM M. A.

Litterulas toties violas qui, perfide, nostras,
Julia lex statuat quid tibi scisne? taces.
Dicam equidem: infames evellere mandat ocellos,
Indignumq; omni censet honore caput.
Eruat ergo tuos seu dirus Tortor ocellos,
Seu Corvus, quantus quantus es, es Nebulo.

INSIGNIA ET SYMBOLA QVORVNDAM PROcerum Cæsareorum. Iuxtà seriem Alphabeticam.

NOB. ET MAG. DO. D. IACOBO CHVRTZA SENFTENAVV. S. C. M. CONSIL. intimo, S. R. Imperii Vicecancellario.. &c. &c.

Et tua Gens Aquilam nitidis ostentat in armis,
Creverit auspiciis quòd cumulata bonis.
Aemula crescit adhuc Aquilæ, tenditq; per altum:
Crescat in æternos, clare Iacobe, dies.

R DCM.

ILL. DOM. D. ADAMO A DITRICHSTEIN,
Lib Bar. S. C. M. Consil. intimo, & supremo
Aulæ Ejusdem Magistro &c. &c.

Falcula quòd duplex, qua quivis Vinitor uti
Suevit, inest clypeo, fortis Adame, tuo:
Non humiles ortus signat, sed eò mage claros,
Quantò est nobilior Bacchicus humor aquis.
Egnavà virtute labor, virtusq; labore,
Ast ab utroq; venit gloria fine carens.
Gloria quanta tuæ Propaginis? unde profecta est?
An non ex gestis Rebus honorificè?
Falcula testis erit, testis tua funeris expers
Fama. hanc conservet, teq;, tuosq; Deus.

EIVSDEM SYMBOLVM.

Nil timeo, quacunq; senem me fata lacessant:
Auxilium à Domino nam venit omne meum.

ILL. DOM. D. FERD. HOFMAN LIB. BAR.
in Gräfenstein. S. C. M. Consil. intimo, & Cameræ
Cæs. Præsidi &c. &c.

Dama, siligineis & turgens culmus aristis
Plurimus exornant scuta Leone tua.
Dama celer saltu: mens est generosa Leoni:
Donum, quo careat nemo, Siligo Dei.
Impiger excelsum tetigisti culmen honoris
Ferdnande, arva, domos, oppida, dante Deo.

GEN:

GEN. ET MAG. DOM. D. CHRISTO. A LOBCOVviz Iuniori, Libero Baroni S. C. M. Consiliario intimo, & supremo Cameræ Præfecto &c. &c.

Multa Aquilæ virtus: sed gloria prima, quòd Ales
Est Iovis, & pennis tendit in astra poli.
Christophore hanc meritò gestat natalibus Armis
Gens tua, quam celebris fama per astra vehit.

ILL. ET GEN. DOM. D. ADAMO A NEVhausen, Libero Baroni in Frauenburg & Neuhausen, S. C. M. Consil. intimo, & supremo Regni Bohemiæ Cancellario &c. &c.

PVrpureaq; Rosa Nota, purpureaq; Corollæ
In galeà, & clypeo fulget, Adame, tuo.
His Regale subest Diadema, & Littera nomen
Quæ regale gerit: Signa quid ista notant?
Cum Rosa fragrantis sit formosissimus horti
Flosculus, & reliquos vincat odore suo:
Cur Rosa gestamen non tanti Stemmatis esset,
Cui tua, qua frueris, gloria dulcis odor?
Aspinis Rosa rosa licet laceretur ubiq;,
Stat tamen, & patulis crescit odora comis.
Olim conspicuis Victorum innexa capillis
Et decus, & merces pulcra Corolla fuit.
Hæc facit Indicium, quòd & olim fortibus ausis
Emersit Generis longa Propago tui.

Indicio ſubducta fidem facit Ancora, portum
Majores ſalvá Re tetigiſſe tuos.
Littera ſed quorſum duodena ex ordine? quiddam
Arcani ex longo tempore forſan habet?
An quòd defenſo Rex Maxmilianus honori
Condidit (ut fama eſt) hæc monumenta ſuo?
Quicquid Myſterij; ſatis eſt Diadema coruſcum,
Littera quod geſtat, Regia facta ſequi.
Regia Laus nunquam moritur. quid Adame requiris,
Si ſcis te nullo tempore poſſe mori?

ILLVSTRISSIMO DOM. D. GVILIELMO DOmino & Gubernatori Domus Roſenbergiæ, in Krumbnavv, S. C. M. Conſiliario intimo, & ſupremo Regni Bohemiæ Burggrafio, &c. &c.

CVr Roſa purpurei perfuſa ruboris odore
Stemmatis eſt ſignũ, magne Guilhelme, tui?
Cauſſa ſubeſt jucunda: equidem breviuſcula pulcræ,
Quæ nova manè, ſenex veſpere, Vita Roſæ eſt.
Sed decerpta tamen genuinum ſervat odorem,
Quo tandem fuerit cunq; repoſta loco.
Quid? quòd & in varios patitur ſe vertier uſus,
Vt decus, ut cibus, ut ſit medicina ſimul.
Sic Roſa non vitam, ſed vitæ munera ſignat,
Quæ rubet in clypeis tota vetuſta tuis.

Vnica

Unica perpetuum Virtus tibi ſpirat odorem,
Illa tuos quondam nobilitavit Avos.
Et tu conſilio & mirando flumine linguæ
Priſca Boëmorum jura fidemq; tuens,
Nonne, diſerte Heros, aliisq;, tibiq;, tuisq;
Es cibus, es decus, & tu medicina ſimul?
Floreat ô nomenq; tuum, felixq; Roſetum,
Digne ſenex tali nomine, digne Roſá.

DE VRSIS EIVSDEM.

QVærere plura juvat: dextrá, levâq; minaces
Cur Vrſi cingunt ſtemma, Guilhelme, tuum?
Scilicet Vrſinûm, latè quos Itala jactat
Terra Duces, ego ſum ſanguine cretus, ais.
Ergo nihil miror, quòd ſermo, geſtus, Imago,
Omniaq; in te ſunt principe digna Viro.

ILL. DO. D. VVOLFGANGO ROMFF, LIBERO Baroni à VVuelros, in VVeitrach, S. C. M. Conſil. intimo, & ſupremo Camerario. &c. &c.

STella quid, & triplex caſſis, foliumq; triforme:
Omnia virtutis ſunt monumenta tuæ.
Munere Cæſareo clares, doctoq; vireſcis
Ingenio, verſans nocte dieq; libros. (eſt,
Quòd ſi non Virtus, VVolffgange, obnoxia morti
Dic tua quo poterit tempore fama mori?

EIVSDEM SYMBOLVM.

IN te tota fides mea, Spes, & cuncta residēt:
Confundar nullo tempore, sancte Deus.

ILLVSTRIVM ET GEN. DOMINORVM DOM. à Trauthson, Lib. Baronorum S. C. M. Consiliariorum intimorum &c. &c. Insignia. Parentis & Filii.

TRauthsonidum vigiles animos, cautos, placidosq;
Gallus, pulvinar molle, caperq; docent.
Cui vigiles animi, cauti, placidiq;, quid ultra
Expetat? hi tutò vivere quemq; sinunt.
Vivite vos etiam vigiles, cauti, placidiq;
Trauthsonides: sic non vester obibit honos.

VIVE VT VIVAS. MAG. DOM. D. GEOR. CHISELII SERENISS. Archid. Carolo à Consiliis. Symbolum.

VT posthac vivas, vitam hanc sapienter adorna,
Velle tuum æternùm vivere, velle mori est.

EXILIVM CHARITATIS: AD IOAN. Richter Senat. Oppav-

DE te quid alma passim jactet Charitas
Nosti Ioannes ó Vir candidissime?
Expulsa mille sedibus quæro locum,
(Inquit) mihi: diu sed frustra quærito,
Donec Deus mihi Ioannem Iudicem

Ipsa

Ipsa re et ipso nomine æquum obtulit.
Ingressa vix eram beata limina,
Quùm gratulantium plausus in æthere
Vocantiumq; me, meumq; Iudicem,
Ad Iudicem supremum, audirem suaviter.
O Iane te felicem hac Hospite hospitem!
Beatus ille, cui cara est pia Charitas!

IACOBO HANDELIO MVSICO CL.

Qualia tu nectis vocum discrimina, Galle,
Tale suäve facit non Philomela Melos.
At cur nomen habes, clarissime Musice, Galli?
In cantus vigilas nocte dieq; sacros.

MAGISTRATVS OFFICIVM MART.
Mathusio Consuli Coselano.

Esse Magistratum, mihi dic Martine Mathusi,
Lumine cur captum, cur manibusq; decet?

INSIGNIA CASPARIS GEBHARDI.

Non ego jam caussas scitor (quid aperta requirem?)
Cur te Cæsareus nobilitarit Amor?
Sed Leo, sed duplex Aquilæ Ala, & Lilia bina
Illustrent galeam cur clypeumq; rogo.

Quis

Quòd, Gebharde, tibi Natura sit optima, nempe
Quòd moderata, docet significatq; Leo.
Candida candorem, rosea ingenuumq; pudorem,
Assignant animo Lilia bina tuo.
Perq; suas Virtutis iter Iovis Aliger Alas,
Alta quibus pernix tendit in astra, notat.
Sic pro Cæsareo sudore fidesq; laborq;
Sic te Cæsareus nobilitavit Amor.
Sic reliquos Fratres, operum comitesq; Sebaldos,
Sic omnes vestrá stirpe domoq; satos.
O quantá cum laude geres insignia, virtus
Si te plus ultra duxerit, atq; tuos!

OTIO TORPERE TVRPITVDO.

OTia desidiis quasi sunt infame Tribunal:
Magnanimo tempus perdere, turpe puta.

ABVSVS DIVITIARVM.

CVm nil ferre queant, tamen admiranda videtur
Res mihi, stulticiam quòd patiantur opes.

FINIS LIB. II. EPIGRAMMATVM.

EPIGRAMMATVM EROTICORVM.

Cur amatoria ſcripſerit.

DVcentem vario diverſa Epigrammata filo
Mollis Amatorem me quoq; Muſa facit.
Ergo, utcunq; ſequens veterum veſtigia Vatum,
Pieris experiar quantum in amore queat.
Non tamen in noſtrá Paſſer laſcivus habebit
Arte locum, turgens ſpurciciave Pulex.
Non furtiva cano cytherea gaudia Matris;
Lesbia nulla mihi, nulla Corinna mihi.
Immodicos miſcet non pagina noſtra cachinnos,
Non ea Baſiolis Suavioliſq; furit.
Argutos aliis hos illa relinquit Amores,
Virginei Sociam ſe, memor, eſſe chori.

DE EADEM RE.

NE mirare, mihi quòd Amandula dicitur eſſe,
Quòd facio Socrum, quod Socerumq; mihi:
Quòd nunc delicias centum, nunc fingo querelas,
Quòd modò in urbe jocor, quòd modò rure queror.

Persuadere sinas tibi, quòd sit Amandula in omni
Naturá rerum, quam cano, nulla mihi.
Fata illam invenient quondam: quam fingo, Puella
Ingenii est lusus, prætereaq; nihil.

IOCVS DE CITHARISTRIA, Fœminá ingenioſiſs. & caſtiſs.

ORe manuq; sonos cieat cum fœmina dulces,
Quis dubitet, num sit Virgo, vel ipsa Venus?
O mihi contingat si talis Elisa petenti,
Quæ valeat numeris me recreare suis:
Si sit egena, tamen mihi carior illa futura est,
Quàm quæ dives opum sit rudis ingenii.
MVSICA noster Amor, quem non ea permovet, ille
Non homo, sed trux est bestia, mentis inops.
Tu verò, ingenio quæ vincis & arte puellas,
Vive Sibyllinos, dulcis Elisa, dies.

DE EADEM.

SI quis cantantem non contempletur Elisam,
E cælo niveam juret adesse Deam.

DE EADEM.

Antè

ANtè novem Musæ, nunc sunt bis quinq; : sagaci
Pectore se decimam fecit Elisa Deam.

DE VXORE DVCENDA, LVCAS Geizcoflerus I. V. D. Suo Salom. Frenzelio.

ERgo mihi Vxorem qualem ducam? anne puellam?
Hæc forsan veniet non satis apta mihi.
An viduam? Dominam quis possit ferre Tonantẽ?
An vetulam? toleret quis patienter Anum?
Fœcundam? fœcunda domum mihi prole gravabit,
An sterilem? sterilis non decus arbor habet.
Pauciloquam? non me poterit recreare loquendo:
Verbosam? Mulier res odiosa loquax.
Formosam? variis est subdita forma periclis:
Deformem? pœnam ducere numquis amet?
Sic quocunq; meus se vertit nubilis ardor,
Apparent socii damna verenda tori:
Nuptiq; genus Vitæ hoc sanxisses Christe ligatum,
Libera quis cuperet subdere colla jugo?
Sed quoniam mos est legiq; Deoq; gerendus,
Si dare vis sociam, da mihi, Christe, piam.

SVO CARISS. DN. LVCAE GEIZcoflero Frenzelius.

ERgo rogas, qualem tibi ducas? anne Puellam?
Tam docto nubat quæ minùs apta Viro?
Non viduam? norunt viduæ indulgere Maritis:
Cur non fœcundam? Prole foventur opes.
Cur non pauciloquam? poteris dare tempora Musis:
Cur non Verbosam? dulce in amore loqui.
Formosam? quam non commendat forma puellam?
At sterilem informem non probo, nec vetulam.
Si tamen una tibi continget Amica priorum,
Si modò grata DEO, grata futura tibi.
I nunc, & rogita, quænam ducenda sit Vxor,
Cum, tibi quæ nequeat nubere, nulla siet.

CONIVGIA ESSE FATALIA.

Georgio Polano à Polansdorf, Oppaviæ Chori Musici præfecto, Annæ Zach. Iudicis Mathematici Filiæ Sponso.

NVper ubi obscuro patriam duxisset in Vrbem
Rure Polanus amans spem columenq; tori,
Musicus excellens, idemq; Vir optimus ANNAM,
Qua nil urbanum nil lepidumq; magis:
Calo accita venus casto sic ore loquuta est:
Ecquis adhuc dubio carpitur igne Procus?

Desine

Deſine Amatorum Gens cæco percita luxu
Mî prece, vel precio conciliare toros.
Non ſors, non techna, non ſpurca Calumnia, non Res:
Solum in me Fatum jus habet ante Deum.

QVI VXOREM INVENIT, REM Bonam invenit.

CL. V. Abrah. Schvalbio Med. Doct. Amico S. omnib. modis charo.

REm capit ille bonam, qui caſtâ uxore potitur:
Divino Salomon Flamine plenus ait.
Hæc Generis ſpes eſt, hæc Solamenq; Mariti,
Hæc eſt, cui tutò credere cuncta queas.
Hac ſine nil aliud quicunq; Vir integer annis,
Ignibus expoſitum quàm ſine fruge Solum eſt.
Audin' Abrame, Dei vocem? maturus es ævi,
Et tibi creſcentes accumulantur opes.
Uxorisq; capax ſatis eſt domus una, quid obſtat,
Quò minùs in thalamos ingrediare novos?
Cur deſiderium cani ſuſpendis in annos
Patris, Avumq; vetas protinus eſſe novum?
Ecquid hirundineos cunctaris condere nidos,
Atq; tui ſimiles progenerare bonos?

Desine fortunis, ætate, & spebus abuti:
A solo expetitur fœmina casta DEO.
Hæc illi, Superûm pia quem reverentia tangit,
Omnibus una Bonis anteferenda datur.

QVALIS DVCENDA SIT VXOR.
Ad Amicum.

SPonse boni Patris Soboles bona, ducitur Vxor
Pulcra, favens, dives, blandula, cara tibi.
Tene ideo dicam perfectâ Vxore potitum?
Non, quia perfectum non habet illa decus:
Qui sic? pulcra quidem, & dives tibi ducitur Vxor:
Sed pia num? testis publica fama venit.
Quando igitur PIA, *pulcra, favens, & blandula Spon-* (*sa est:*
Felicem dico te, nove Sponse, Virum.
Barbara nil ergo minus est, quam barbara, grator
Hanc tibi Barbariem, mî similemq; precor.
Tu verò, patrios imitatus gnaviter ausus,
Vtere successu prosperiore tori.

AMICO REPVLSAM PATIENTI.

NE moriare; tuæ refero responsa Puellæ,
Dicam, si non vis falsus amore mori.

Ter

Ter rogitata refert ſuffuſa rubore pudico:
Deſine me Comiti conciliare tuo.
Si tu, blande, fores, qui noſtrum ambiret amorem,
Acciperes animi ſenſa repente mei.
Hem latet hìc Anguis? Tu ne moriare: ſed eſſe,
Diſce, opibus vero nullum in amore locum.

IN ADOLESCENTVLVM Amatorem.

TAm ſerò te, blande Puer, ſubmittis amori,
Debebas dudum qui ſubiiſſe jugum?
Ergo moram caſtigato, cape fortiter arma,
Quæ ſi Virgo negat tradere, Virga dabit.

DE AMORE.

An luſus an natura ſit amare, rogatum eſt?
Natura eſt expers, quisquis amore caret.

DE EODEM.

QVi non formoſam caſto ardet amore Puellam,
Angelus eſt ne bonus? dic, vel inanis homo?

AMANDVLAE SVAE.

Qui

QVi negat, immotis fieri connubia fatis,
Non errat, cælo si negat esse Deum.
Dum visum est fatis, ut bino corpore quondam
Unum sub thalamum defluat unus amor:
Nec prece, nec precio mihi tu juvenumve senumve,
Nec vetulæ ullius præripuere dolis.
Sta modò, & arbitrio mea nitere Amandula Christi:
Res salva est, si sit Pronubus iste tuus.

EIDEM.

OMnia fert tempus (quis nescit Amandula?) in au-
Sed tibi quæ dico, pauca reconde sinu. (rem
Est aliquid plená legere Arbore poma, & amœnam
Ungue vel extremo carpere posse Rosam.

QVATVOR CARA.

QVattuor arrident mihi delectamine pleno,
Et pariunt oculis gaudia mille meis:
Pulcer Equus, pulcerq; canis, pulcerq; Libellus:
Quid quartum? è pulcris pulcra puella placet.

AMANDVLAE S.

NOn mihi, verùm aliis hoc nomen, Amandula, fingo:
Mi satis est, aliud nosse, quod unda dedit.

Res

Res est mira tamen, quàm tu mihi visa fuisses,
Nomen perplacuit semper, Amica, tuum.

AD ARBOREM AMANDVLAE.

SAlve Arbor, salve nostris jungenda racemis:
Te quoties video, pectore surgit amor.
Surgit, & ut magno ducam suspiria motu,
Tu facis altisonis conspicienda comis.
Tu Dominæ vultus nostræ, tu porrigis ora,
Quùm vetat alloquio dissita terra frui.
Alloquor absentem tamen: at tu visa dolorem,
Quo me non gravior concutit, una levas.
Scilicet ægrotis rudior Medicina paratur,
Quando Machaoniá non datur arte frui.
Perge levare tamen nostrum, Arbor amica, dolorem,
Dum penitus tollant fata favensq; Venus.
Idq; aut legitimo sociandi jure futurum est,
Aut incredibili cogar amore mori.

AMANDVLAE.

Vsq; adeo tutum nihil est in amore, quod ausit
Non Comes invidia carpere Livor iners.

In quibus esse fides debebat maxima, in illis
Est (quod mens horret dicere) nulla fides.
Tales sunt, alii qui nomina magna gerenti
Te clam devoveant invideantq; mihi.
Vtq; tuam expugnent, constans ô Amandula mentem,
Vtuntur variis artibus atq; dolis.
Quid tum? deditio (quod non puto) si qua futura est,
Illa mihi cedet nobiliore loco.
Sæpe nimis serum est spretos revocare hymenæos,
Sæpe repentinum, splendida amasse, nimis.

EIDEM DE INVIDO.

RVmpitur invidiá, carissima Amandula, quidam,
Exemplo quod tu me Genitoris amas.
Rumpitur invidiá, quòd rus accedo paternum
Nonnunquam, atq; tibi vix tria verba loquor.
Rumpitur invidia, quòd ad ora Parentis amici
Sæpe Thalia meam sustinet apta vicem.
Rumpitur invidiá, quòd, dum mihi provida servent
Fata fidem, spondet Sors mihi dulce Bonum.
Rumpitur invidiá, quòd amor, legor, audior, ornor:
Rumpatur, quia vult, protinus invidiá.

DE

DE NOMINE AMANDVLAE.

EX primo quòd nullum, ſed nomen fingo puellæ,
Cor noſtrum dubio dicis amore rapi.
Ne me Subſanna: nomen quodcunq; puellæ eſt,
Et quæcunq; illa eſt, eſt mihi certus amor.

AMANDVLAE.

AVt me dic hominem, ſi vicero, Amandula, amorem
Cara tuum, aut ſaxum, ſi quoq; victus ero.

EIDEM.

QVòd, mea ſpes, mea Fax, te corde medullitus, uſu
Carior ut magnæ ſis mihi lucis, amo:
Quòd mea tu claudis ſomno, recludis & abſens
Lumina, ne quis ſit te ſine dulcis amor.
Quòd ſplendore tuo mentis nigra Nubila noſtræ
Diſcutis, ut pectus molle ſerenet amor:
Quòd mihi Materies ſcribendi, potus, & eſca es,
Ut deſiderii tædia vincat Amor:
Non adducor opum rabie, qua liber abhorret
Omnis homo: ducam, nubere nolo tibi.

Ore verecundus pudor, ingenuiq; character
Sermo animi casti semen amoris alunt.
His cordata præit pietas tua, cujus es hæres
Ex patris ingenio, Matris & arbitrio.
Nunquam discedo de te, repetoq; penates,
Quin auctæ stimuli me pietatis agant.
Tanta tibi virtus? quid fiet Amandula demum,
Quum Deus optato junget utrumq; toro?
Testor Eum, penetrale videt qui cordis operti:
Ne vivam, si se Res secus omnis habet.

EIDEM.

Ne absentis oblivione capiatur.

NE dubita, memoremne tui, mea Amandula, mentē
Sustineam, longum dum tero mœstus iter.
Nunquam Sol lucem, nunquam nox astra reducit,
Quin gemines solitas, ô mea Cura, preces.
Te modò ne pietas in me, ne deserat ardor,
Neve absens mihi sit pernicioſa fides.
Interea si te quis comtulus ambiet Heros,
Ne splendore tuum cor moveatur opum.

Has

Has etenim qui plus, animi quàm munera, ſpectat,
Erroris pœnam dat minus ingenui.
"Non quid vis aurum eſt, quod amœno ſole coruſcat,
" Sæpeq; ſub finem ſplendidus Emtor eget.
Si tamen haud falſus color eſt, quàm ſæpe ſecundis
Pœnituit primos poſthabuiſſe procos!
Conjugis ab ſi non fieres, ſed fortè Tyranni
Conjux (fata procul quod removere velint)
Cogerer injuſtæ nimium memor eſſe repulſæ,
Atq; tuam toto corde dolere vicem.
Quid moneo? mea ne hoc cõmittat Amandula, ut auſit
Pro precibus curas ingeminare meas?
Quin priùs àc animo ſuccedat opinio talis,
A mente incipiam, ó Mens mea, abeſſe meâ.

EIDEM.

DUplex Vita mihi, cui te mediam ingero, Mors eſt
Vna: vin' ô mea Lux, clarius iſta loquar?
Mors mea, ſi me abſente alius tibi claudat ocellos,
Altera Vita mihi MVSICA, *prima Deus.*

DE EADEM.

MEntitur, quicunq; meam dare verba Puellam
Asserit; esse negat perfida, fida simul.

IN SERTVM AB AMANDVLA donodatum.

HOc, propriis manibus quod legit Amandula, sertũ,
Non marcescentis semen amoris alit.

AMANDVLAE SVAE.

NOn amat, insanit, verum qui comprobat illud,
Quantum oculis, animo tam procul ibit amor.
Nam meus (hei peccas, nisi dulcis Amandula credis)
Quàm procul ex oculis ibo, manebit amor.

EIDEM.

Definitio Amoris.

QVæris, Amor quid sit? preciosa molestia cordis,
Ocia quod studiis pernicioſa premunt.
Est pudor in puero, Rubor est in Virgine, & Ardor
In Iuvene, est fallax in Muliere furor,
In Sene Risus Amor. quid, Amandula, colligis inde?
Aut malus, aut bonus est (subijcis) omnis amor.

Ille

Ille furor, risus, vaga flamma, molestia cordis,
Iste bonus pudor est, ingenuusq; rubor.
Et noster rubor est, pudor est, castissima flamma est:
Vis finem attingam? noster Amor Deus est.

AMANDVLAE ANTE discessum.

AH nunc tempus adest, quo basia mille, susurros
Mille, jocos totidem distrahit una dies.
Ni spes restaret redeundi ad gaudia mille,
Vita nihil minus hæc quàm mihi Vita foret.
Te verò interea, mea Spes, mea Cura, quid horter?
Immemor esse tui si potes, esto mei.
Iamq; vale æternos, mea dulcis Amandula, Soles:
Cætera, quæ volui dicere, fletus habet.

EIDEM.

VLtima Vox nostros cum fletu finit amores:
Cur? quia cum lacrimis rumpitur omnis Amor.

FINIS LIBRI. III.

EPIGRAMMATVM FVNEBRIVM, SIVE TVmulorum.

TVMVLVS CAROLI V. IMPER.

Carolus hac Quintus, Miles clariſsimus (Urná
Conditur Auſtriacæ prima Columna Domus.
Nomen erat dixiſſe ſatis: ſin plura requiris,
Magnus Alexander, Maximus iſte fuit.

TVMVLVS FERDINANDI Imperatoris.

Hìc ſitus eſt, cujus Virtute vel æthere major
Auſtriacæ laus eſt amplificata Domus.
Ferdnandi tumulum cernis: ſatis eſto, Viator:
Ferdnandi laudum non capit Orbis opes.

TVMVLVS MAXIMILIANI II. Imperatoris.

NOmine Cognato, nulli pietate ſecundus
Cæſar huic Saxo Maxmilianus ineſt.

Humano

Humano ingenio longè sapientia, longè,
Luxit in hoc sancto quæ Duce, major erat.

TVMVLVS ELECTORIS PALATINI Ludovici IIII.

ILle Palatinus jacet hìc Septemvir, amavit
Qui pacem, populos omniaq; ante Deum.

ALIVS EIVSDEM.

IPsa jacet pietas sub magno hoc condita saxo:
Mortua si pietas, quis modò tutus erit?
Estne ita? prò dolor est: nam, si fas vera fateri,
Hìc, nil qui potuit, quàm pius esse, jacet.
Dic age, qui tantus Vir? Dux Lodoicus, amavit
Qui pacem, populos, omniaq; ante Deum.

TVMVLVS AVGVSTI Electoris Saxoniæ.

NE nomen te fallat idem, non ille sepultus
Hac jacet Augustus Induperator humo:
Quo regnante DEI vitales imbibit auras
Filius in castâ virgine factus homo.
Augusto tantùm par nomine, Numine major
Hic jacet Elector Cæsaris Ausonii.

V TVMV-

TVMVLVS EIVSDEM.

AVguſtus jacet hìc & major nomine, & omni
Laude Pater patriæ: cætera fama docet.

TVMVLVS IOACHIMI ERNESTI Principis Anhaldini.

STirpis Anhaldinæ Germen memorabile, Princeps
Hac Joacim Erneſtus conditur in foveá.
Stirps hæc continuos dedit ut pietatis Alumnos,
Sic auxit laudes ſtemmatis iſte ſui.
Non jacet æternùm, ſed floret ad horrea cæli,
Quisquis, ut hic Princeps, conditur in foveá.

DE OBITV ILLVSTRISS. PRINCIPIS Georgii, Ducis Lignicenſis & Brigenſis &c.

QVem cælum terræ, quem cælo terra ſepultum
Invidet, huncne Ducem, Semideumve putas?

TVM. M. FLACII ILLYRICI.

ILle Hircus vaſtans Chriſti vineta ſub Urnæ
Hoc jacet Illyricus pondere pondus iners.
Siſte pedem procul hinc: tumido nam corpore Flaccî
Quicquid erat, quicquid pectore, virus erat.

TVM.

TVM. VALENT. FRIDLANDI Trocedorffii.

EN lapis iſte ſacer, ſub quo Trozdorffius, ævi
Perfunctus fatis, notus ad aſtra jacet.
Si quisquam, hìc verè eſt, ὃς εἶπερ χρήσιμα πᾶσι,
Natus ad Aoniæ ſceptra gerenda Scholæ.
Mors ipſa ut vidit tot ineptos orbe Magiſtros,
Pœnitet hunc, inquit, me rapuiſſe virum.

TVMVLVS EOBANI HESSI.

ANgulus hic templi ne prætereatur, adhortor,
Non eſt obſcurum, quod latet, omne bonum.
Ille ſub hoc vates Eobanus ceſpite olenti,
Dignus honore omni, nullo in honore jacet.
Is, quia pauper erat, tumulum ut pro laude locaret,
Nemo ita dives erat, nemo ita gratus erat.

TVMVLVS IOANNIS STIGELII.

HIc facilis, purus, doctusq; gravisq; Poëta
Stigelius tumulum gaudet habere ſuum.
Aeterno cujus Germania nomine facta eſt
Clarior, huic vatem quantum obiiſſe putas?

TVMVLVS IOANNIS SAMBVCI.

Hic jacet Orator, Vates, Sophiæq; peritus,
Maximus & divi Cæsaris Historicus.
Quem si perpetuo Sambucum haud consecrat ævo
Historia, haud ejus digna labore fuit.

TVMVLVS THOMAE ERASTI.

Hic Thomæ Medici corpus putrescit Erasti,
Quo super obstupuit Phœbus Apollo pater.
Ah desiderio quot nunc tanguntur Erasti!
" Sed moritur, medicam qui dat & orat opem.

TVMVLVS LVCAE FRENZELII Avi sui.

INter, eos, qui scita DEI veneranda colebant
Ore, fide, cantu, moribus, unus eram.
Viribus exhaustum cum Conjuge Filius Anná
Me Salomon fovit pro pietate suá.
Expleram sex lustra, decemq; Senex, quùm Filius (septē pedes.
Extremum morti præstitit officium. (idem
Nunc his sub terra Lucas Frenzelius umbris
Conjuge cum cará & Nepte quiete fruor.

TVM. IOAN. BAPT. MOIBANI Med. Doctoris, Avunculi sui.

Môibanus

Moibanus Pater Ambrosius, Patriæ Decus ingens,
Anna mihi Genitrix & Bonikinna fuit.
Bresla mihi Cunas, doctrinam Gallia, eandem
Italia, Ingenium Pallas amica dedit.
Philosophum studium, Ars medicum, Natura Poëtam
Fecit, pictorem me simul Artifi em.
Uxorem & Sobolem dedit Urbs Augusta, penates
Auxit, & illa suo me sepelivit agro.
Invito me fama volat: Baptista Ioannes
Quinq; procul Fratres artibus anteiit.

TVM. ZACH. MOIBANI.

E Moibanorum numero, quos non tulit error
Degener, hìc unus Zacharias situs est.
Bresla cui vitam dedit, huic Svinfordia rursus
Abstulit, à cujus tota pependit ope.
Namq; Scholam rexit prius arte, deinde Senatum
Consilio; quæ sunt cætera, fama docet.

TVM. LAZARI MOIBANI.

LAzarus exangui jacet hác Moibanus in umbra,
Cujus erat Spiræ docta probata manus.
Non ille à magno Patre degeneravit, ut esset
Aut rudis, aut mordax, aut furiosus homo.

Quartus erat Fratrum, quos fecit Musa modestos,
Quosq; graves, doctos, conspicuosq; viros.

TVM. HIERON. VVOLFII V. CL.

VVolffius hìc situs est Hieronymus, inclitus arte,
Quem qui non novit, legit is hercle parum.
Centum huic si formæ Dotes Natura negavit,
Jngenium contra munera mille dedit.

TVM. SIGISM. RIBISCH, Consiliarii Cæsarii.

SIgfridus posuit levi hoc sub marmore corpus
Ribischius, famá, munere, clarus Avis.
Hunc si novisses, quisquis legis ista Viator,
Tot, mirareris, dona fuisse Viro.
Jngenium excoluit discendi maximus ardor,
Virtutem accendit Gloria, digna Viro.
Iudicium mores tot formavere, quot Urbes
Lustravit, varios quùm peragraret agros.
Sedulus incubuit Musis: hinc summa voluptas
Jnter delicias Bibliotheca fuit.

Cum

Cum doctis conferre viris gaudebat, & inde
Nil domus ipsius, quàm Schola docta fuit.
Sic illustre genus virtute illustrius auxit,
Ipsá etiam Major nobilitate Senex.

ALIVS EIVSDEM.

QVi jactatis Avos, Atavos, Atavûmq; colores,
Si solum nomen Nobilitatis inest,
Cedite, vel linguas cohibete, vel optima quæ sit
Discite Nobilitas, Umbraq; nobilium.
Illa sibi nomen vel Marte vel Arte paravit:
Hæc est (si quidquam est Vmbra) fugax species.
Illam sectantur quicunq;, probantur avitá
Stirpe, hanc qui jactant, nil nisi inane pecus.
Illam Ribischius teneris sectatus ab annis
Salva sub hoc tereti marmore membra tegit.
Quam modò legisti veram esse, Viator amice,
Nobilitas Ribisch strenuus Ipsa fuit.

ALIVS EIVSDEM.

RIbischius jacet hoc Sigfridus marmore clausus
Cæsarei Custos, Luxq; Decusq; fori.

TVM.

TVM. MATTHAEI VVESENBECII IC. CL.

Matthæus ſitus eſt hac Vveſenbecius Vrna,
Miraculum Italiæ, Gloria Teutoniæ.
Juriſconſultus nulli hac ætate ſecundus
Ingenio, eloquio, ſedulitate, fide.
Quem mordet laus iſta Viri, ſit doctior hoc jam
Exſtincto, vivum vincere quem nequiit.

TVM. GEORGII EVERHARDI IC. CL. Profeſſ. Ingolſtad. Præcep. ſui.

Quis tumulo hoc recubat? nomen ſi dixero, dices:
Non potuit verè non bonus eſſe Vir hic.
Natus Everhardûm Stirpe eſt: nil amplius effer:
Sat didici: ſtirps hæc nil mediocre tulit.

TVM. IACOBI OETHAEI EPISCOPI Eichſtadienſis Medici.

Oethæus medicâ clariſſimus arte Iacobus,
Cælo animam ſacrans, hac requieſcit humo.
Si candor, pietas, doctrina, modeſtia mortem
Oppeterent, omnes hac tegerentur humo.

TVM.

TVM. PERFIDAE VXORIS G. R. N. S.

Occidit Invidiæ ſtimulis confoſſa triſulcis
Fœmina, quam ſerò contegit iſte Lapis.
Illa verecundi bonitate malè uſa mariti
Plenum odiis geſſit cor, faciemq; minis.
Hæredem excluſit ſocium moritura jugalem,
Atq; aliis nullo jure dicavit opes.
Quas tamen ingenuus Vir honeſtis auxerat antè
Artibus, heu nimium credulus, atq; bonus.
Perfida vix animam moriens efflaverat vxor,
Quum Manes circum buſta dedere ſonos:
Sic vobis miſeri non fertis aratra Iuvenci,
Sic vos non vobis mella paratis Apes.

TVMVLVS VXORIS VVENCES. Vveicardi.

VVeicardo breve nupta Viro dum tempus adhæſi,
Quanquam animo, membris non Catharina fui.
Conditio hæc hominum! nunc ſaxo hoc condita verè
Nupta animo & membris ſum Catharina Deo.

TVM. LAVR. BAVDISII I. V. D. PP. Monſterb. Conſiliarii.

VEre renaſcuntur florum ornamenta, caduntq́:
Flos brevis eſt, breve Ver, vitaq́ noſtra brevis.
Verè cadit verè flori aſſimilandus amæno
Baudiſius, generis Gloria prima ſui.
Cur adeò immaturus obit? quia carus amicis,
Principibus carus, carior ille DEO *eſt.*

TVMVLVS RELIGIOSISSIMAE Fœminæ, à perditis & nequam hominibus Veneficii falſò accuſatæ.

QVæ Chriſtum à teneris conſtanter amaverat annis,
Cui verè antiquum pectus, & ingenium:
Cui cura una fuit pietati aſſueſcere Prolem,
Præ qua ſe pietas noverat Ipſa minùs:
Proclamata tamen toti hæc Triveneſica mundo
A malè conſutis fraude doloq́ fuit.
Poſt longas lites ipſam inſuperabile VERVM
Aſſeruit puram labe, jubente DEO.
Polluit at falſas Infamia publica mentes,
Et Vindicta malas dilapidavit opes.
Tandem, mille licet curis confecta, Senectam
Fœmina ſupremam religioſa ſuam
Tanto ardore precum clauſit, pietateq́ tantâ,
Pectus in humanum quanta venire poteſt.

Ejus

Ejus honorato jacet hoc ſub ceſpite corpus,
In quo non fuerat mica vel una doli.
Spiritus exſpectat cupidus cœleſte Tribunal,
Iudicet ut, quæ ſunt diſcutienda, Deus.

TVM. ROSINAE IOSEPHI CLITTONIS FILIAE.

Viva fui Roſa ſpinoſis circumdata dumis,
Mortua cœleſti floreo tuta ſolo.
Nil habet humani, qui vitam hanc eſſe perennem
Credit: Vita Roſæ eſt hæc, breviorq; Roſa.

TVMVLVS PVELLAE IOANNIS EIVSDEM FILII.

PAtris Iöſephi Ioannes Filius Vrna
Hac vireo parvo corpore prima Seges.
Fatum accuſarem, nî gnarus temporis eſſem:
Non malè, qui vitam tam citò claudit, habet.

TVM. SAMVELIS VALEN. DRESleri Conſil. Brandeb. Filioli.

INfans hìc jaceo Samuel nondum integer anni,
Dreſlero natus, ſpes bona cujus eram.
Spes hic fruſtrata eſt, ſed eum non fallet olympo:
Cur? quia nil certum eſt hìc, niſi Mortis iter.

TVM. IOANNIS MAII FILIOLAE In aquis frigidis ſuffocatæ.

Hoc ego quæ tumulo jaceo Eliſabetha, ſub undis
Occubui caſu flebiliore pedum.

Triſte genus mortis! ſed quòd nondum altera Meſſis
Viſa mihi fuerat, neſcia labis eram.
Hinc mihi nil metuo, ſed gaudeo, me citò mundi
Emerſiſſe malis innumerabilibus.
Joannes genuit me Chriſti Buccina Majus:
Sum, reor, hac unâ parte beata ſatis.

TVM. IOAN. FERSII.

FErſius hìc jaceo Ianus poſt longa Scholarum
Tædia, cui cunas Pannonis ora dedit.
Formanti mores puerorum & pectora dictis
Breſla mihi thalamum, Breſla dedit tumulum.

TVM. LVDOMILLAE CIVIS Suidnizenſis, Agnatæ ſuæ.

LVx Matronarum Decus Exemplumq; piarum
Hoc Ludmilla loco Pfortneriana jacet.
Conſulibus nata eſt, & nupta deinde duobus,
Ob dotes animi principe digna Viro.

TVM. HEDVVIGIS. DAN. SCEPSII Phyſici Medici Suidnicenſis Vxoris.

SCepſius Hedvvigin me nuper habebat: at illi
Ereptam hoc Parcæ depoſuere Solo.
Omnia Matronæ bene convenientia ſcivi,
Vnum neſcivi; diſplicuiſſe Viro.

TVM.

TVM. INFANTVLI ABORTIVI.

HEdvvigis peperit, genuit me Melchior ægram
Tilesius: lucem haud vidi ego, luce fruar.

TVM. THEOD. ZVVINGERI V. CL.

Zuingeri corpus tantùm hæc tegit Vmbra: sed Orbis
Totus habet famam, Spiritus astra colit.
Quantus Vir fuerit, Vitæ immortale Theatrum,
Quod plusquam humanà condidit arte, probat.

TVMVLVS NICOLAI RHEDINGERI
Reipub. VVratisl. Præsidis CL.

COnditur Aonidum Patronus, & Anchora sacra
Hoc Rhedingerus Marmore Nicoleus.
Grande sui generis Columen, Præsesq; Senatus,
Quod Sol est cælis, hoc Patriæ ille fuit.

TVM. PETRI MONAVII.
Medici Cæsarei.

IN quem doctrinæ Oceanus confluxerat omnis,
Esset ut ex merito Cæsaris Archiater:
Hìc situs est Petrus Monavius, integer ævi,
Vir solidè doctus, Vir solidéq; bonus.
Mors ipsum invidit terris, pia fama sed inter
Lumina Teutoniæ jussit habere locum.

TVM. IOAN. ACHOLTII. MED. CL.

ALter Aristoteles jacet hìc, alterq; Machaon:
Hospes Commenti nil peregrine legis.
Non est Ioannès indignus Acholtius istâ
Laude, Dioscoridem quem vocat Herba suum.

TVM. THEOD. GE. VVOFII FILIOLI.

ANte duos annos, mediumq; gerebar in Alvo
Annæ Matris, in hac qui modò condor humo.
Vvolffius Aonidum genuit me cultor honestus:
Mors citiùs rapuit: cur? Theodorus eram.

TVM. DAVIDIS ROLLII MARCI Filii. Ex græco conversus.

HÌc Rullî exstincti sunt ossa sepulta Davidis,
Aonidum qui spes optima vivus erat.
Vermiculis nunc Esca quidem est revocabile corpus:
Ast animam, qui dat cuncta, habet ipse Deus.

ALIVS EIVSDEM.

ECce bonum tegit ista boni patris Urna puellum,
Aucta est Discipulo quo Schola sancta Dei.
Vis nomen Lector? Rullî est id, amice, Davidis,
Indole qui magnus, corpore parvus erat.
Quartus ei abstulerat vitam decimusq; virentem
Annus, at ingentem spem, baculumq; Patri.

Illius

Illius est fati lex immutabilis, hujus
Ingenii lumen Cauſſa ſed utra bona est?
Vtraq; : nam fatum cœleſte, quod omnia verſat,
Ingenium cælo reddidit, unde datum.

TVM. THOMAE THANHOLZERI.

COnditus est Thomas hac Thanholzerus in Aede,
Vir doctus, ſapiens, & pietate gravis.

TVM. NICODEMI NIGRINI, GEORGII Civis & Typographi Pragenſis Filioli.

NIgrinum tegit iſta Nicodemum,
Tellus me puerum: pater dolori
Indulget nimio, dicarat omnes
Fortunas quoniam mihi vel uni
Suo Delicio, ſpeiq; dulci.
Sed tantó fruor hic beatiori
Somno, cælicolum futurus Hoſpes,
Quantò divitiis vel una cunctis
Terræ Pars melior Beatitatum est,
Queîs plauſu reſonans abundat æther.
Harum participem meum Parentem
Malo, àc deliciis vacare mundi.

EX

EX TVMVLO, QVI EST ROMAE in templo Salvatoris.

SPerma fui fœdum, vixi domus atra lutosi
Stercoris: hoc jaceo vermibus esca Solo.

TVMVLVS QVEM SIBI VIVO CONdidit Author humanæ fragilitatis memor.

ESse Poëtarum quem divus Apollo coegit
Partem aliquam, partis dimidiumq; aliquid:
Filius his jaceo Salomon Frenzelius umbris:
Non obii in Patriá, verùm abii in Patriam.

TVMVLVS CANDORIS.

SEcula fovebant quem tot labentibus annis,
Amplius hæc ætas invida ferre negat.
Cui prius hospitium tribuêre Palatia Regum,
Nunc jus hospitii vel casa parva negat.
Atq; ecce atra cohors in me ruit impete facto,
Mansuras exsul dum mihi quæro domos.
Nec mora, conjunctis jugulant me viribus hostes,
Cum Natis Patres, cum populisq; Duces.
Aequius exspecto nunc hoc sub cespite seclum,
Reddet ubi regnum jus mihi, Cælum Animam.
Quòd si quis jactabit: adhuc me vivere secum,
Mentitur: non sum Candor ego, Umbra mea est.

FINIS LIB. IV. EPIGRAMMATVM.

APPENDICVLA CARMINVM.

DESCRIPTIO VITAE HVMANAE, quam degimus in hoc mundo.

Qua librata meæ conſtet ſententia menti
De Vita, quam nos mortali degimus Ævo,
Me, Martine, rogas: nec cauſſam præter, eandem
Antea Iudicii plures examine docto
Penſavere viri, mea quæ ſit opinio, paucis
Accipe. Poſtremá præſertim Ætate videtur
Vita catenati quaſi turgens Arca Laboris,
Immenſo Errorum Labyrinthus in Orbe, palæſtra
Plena periclorum, technarum Scena, Theatrum
Præſtigiatorum, tellus infauſta, ferarum
Turpe Receptaculum, Mons ruptus, & hiſpida Vallis,
Caligans ſpelunca, Palus limoſa, Nemusq;
Vepribus intortum, campus lapidum aggere hiulcus,
Deſertum horribile, & vaſtum, regio invia denſis
Sentibus, herboſum, creſcens, & amabile Pratum,
Vipereis plenum ſed monſtris, Anguibus, Hydris.
Eſt hortus ſterilisq; ſimul, florensq; ſubinde,
Eſt Fons unde fluunt mordentes pectora curæ,
Eſt Imber, lacrimas oculis, fluviosq; miniſtrans,

Est Aerumnarum Mare, gurges, & ampla vorago.
Vita humana quies est anxia, dulce venenum,
Inconsulta animi securi cura, laborq́z
Irritus, infelix conatus, stulta voluptas,
Infaustum Pondus, Spes ficta & victa, metusq́z
Degener, est Risus stolidus, cordata Phrenesis,
Fabula Lætitiæ fallentis Imago, dolorq́z
Verus, Amor falsus, Suspirium inane, tumultus
Plausibilis, sapiens rabies, confusus & ordo,
Solicitudo necans, trepidatio frigida, prudens
Deliramentum, prudentia cœca furendi,
Copia inops, dives paupertas: Vita venustum
Dedecus, & deforme decus, Sors dura, Salusq́z
Aegra, vorax morbus, Vis imbecilla, Libido
Accelerans clades, ingloria gloria, honosq́z
Languidus, infamis Laus, excellentia rerum
Fictilis, ascensusq́z humilis, descensus & altus,
Nobilitas obscura, Vigor brevis, Ancora nutans:
Est Vas rimosum, pertusus Sacculus, antrum
Declive, immundumq́z specus. Sentina Malorum.
Hamus inescatus, Sitis insatiabilis, Hydrops
Perpetuus, fallax Desideriumq́z, Cupido
Infinita, tenax Vncus, Lima acrus, opertum
Rete, rigens Scopulus, tempestas horrida, turbo
Pulvereus

Pulvereus, dubii murmur mutabile venti,
Impetuosus Aquæ Fluctus, Pelagusq; sub omni
Parte procellosum, præmollis Arena, vadosum
Littus, & inconstans portus, sine præside Navis,
Flebile Naufragium, rapidasq; immersio in Vndas.
Vita Domus fraudum, scelerumq; Cloaca, Caminus
Irarum, puteusq; odiorum, Carcer opacus,
Hospitium infidum, Regnum Crucis, Area mortis.
Vita humana brevis furor, amens plausus, amara
Dulcedo, querulus clamor, gemitusq; superbus,
Formafugax. Vita est species fugitiva, caducus
Flos, ventosa fides, anceps fortuna, recurrens
Nausea, ridiculus Vita ambitus, avius Error,
Lubricum Iter, freno sine luxuriosa Iuventus,
Et connitenti Baculo sine curva Senectus.
Vita Sodalitiis damnosa catena fovendis,
Musica Sirenum, crater Circeus, adhærens
Lappa, scaber Tribulus, putris structura, fatiscens
Fundamen, Tectum labens, Angustia lata,
Murus hians, brevitas prolixa, volubile Saxum.
Vita manens Cursus, statio malefida, Tyrannis
Blanda, loquax Torpor, concors discordia, fallax
Fictaq; Amicitia probitas, simulataq; Virtus.
Vita nocens Lis est, & inexpugnabile Bellum,

Perfida pax, dolus occultus, violentia aperta,
Simplicitas fucata, latens ignavia, præceps
Nugarum luſus, dementia callida, perdens
Nequitia, inſurgens eſt Artis Opinio, nulla
Integra Cognitio, Morſus, quo conſcia falſi
Mens teritur, fax peccati, ſtimulusq; dolorum.
Vita humana fragor vulgi eſt, ſtrepitusq; potentum,
Eſt locus exilii, Lemurumq; habitatio turpis,
Luciferi Imperium, præpoſtera Cura, ſuiq;
Crudelis Neglectus, Opum irrequieta Cupido:
Vita eſt ſegnities operoſa, Culinaq; pinguis
Vermiculorum, imo reptantum viſcere terræ,
Larva nitens, Vitrum fragile, eſt tentatio ſumma.
Vita hæc eſt pulcrum NIHIL, *eſt ærumna ſuperba,*
Splendida de Vivis Majeſtas Exſequiarum,
Eſt longum funus, moriens eſt Vita, ſimulq;
Mors ſpirans, eſt vana, levis, brevis, impia pompa:
En, Martine, mihi qualis videatur inīri
Vita recènsnatis infantibus: omnia quanquam
Senſa laboranti non ſunt expreſſa Thaliæ.
Nam Vita hæc (teſtis probat Experientia) multò eſt
Deterior, quàm quis (licet omnes Vertice Muſas
Evocet Aonio, Phœbo quoq; præſide) poſsit
Digerere in numerum. Sed ſi, Martine, reponis

Senſibus

Sensibus hæc imis pauciſsima; fata tot inter
Peſsima, proſpicies unum exoptabile, & ingens
Esse Bonum: quòd Vita Via est hæc triſtis ad illam
Expertem interitus Vitam, vereq; beatam,
Si non abducat nos tramite devius error.

HYMNVS BEATORVM
In vitá æternâ.

O Nova lætitiæ facies! ô gaudia ſummis
O longè majora bonis, plena, integra, ſancta!
O Aevum felix, & inenarrabile fatum,
Quo nunc perfruimur, Triade indulgente beatâ!
O vos cælorum renovata palatia, rerum
Conſcia tantarum, vos ô clariſsima Mundi
Lumina, perpetuos quæ circumducitis annos,
Sol & Luna Soror, vos & reparata Theatri
Concilia herboſi, ſilvæ, viridaria, & amnes,
Aemula vos noſtris præconia, jubila, plauſus
Jungite deliciis! ſed quæ tibi munera, Chriſte,
Grata rependemus, qui nos in regna locaſti
Hæc nova, qui vitam tam dulcem mortis acerbæ
Supplicio es meritus noſtri contactus amore?
En quam policitus Verbo es, quàm Codice ſancto,
Ieſu Chriſte, fidem, pro pacto fœdere ſervas.

Omnia, credidimus quæ ſacra docentibus olim,
Nunc capere auditu fas eſt, coràmq; tueri.
Ah nil ſunt caſus, nil vitæ damna prioris,
Hoc ſi librentur cum pondere Majeſtatis
Æequa lance ſuper! nulla eſt proportio rerum,
Hic nos compoſiti gremio felicis Abrahæ
Cælitibusq; pares magnis, ſine labe, perenni
Luce coruſcamus, Phœbææ Lampadis inſtar,
Juſticiæ radiis, ſemperq; virente coronâ,
Eſt quæ, Chriſte, tuo nobis accincta Triumpho.
Hìc tua non tantùm, Patris, & Spiraminis almi
Exoptata diu nobis datur ora tueri:
Sed ſimul ambroſias audire, & reddere voces.
Quid? quòd & Ipſe Deus ſic conſuetudine noſtrâ
Suaviter afficitur, divini ut plenus amoris
Det Pater amplexus nobis, atq; oſcula figat
Dulcia, detergatq; genis, quas improbus antè
Extorſit lacrimas labor hei miſerabilis ævi.
Hìc nullæ ærumnæ, nulla hìc eſt mortis Imago:
Sed ſecura quies, & vivaciſſima vita.
O fata, ô verè pia fata! quis Angelus unquam
Summa, quibus nos hìc cumulatis, gaudia fando
Explicet? aſtriferi ſi ſingula lumina cæli
Ora forent, terræ ſi ſingula gramina linguæ,

Non

Non ea dicendi vis omnibus esset, ut unum
Delicii cœlestis opus satis ordine dextro,
Et digná vocum gravitate referre valerent.
Quòd si mille sibi similes pulcerrima mundi
Machina structuras in molem duceret altam,
Non sortem mutare novam cum sordibus illis
Unquam cura foret: quia nostræ gaudia vitæ
Gaudia sunt magno constantia, nempe coëmta
Morte DEI *Nato, cujus Victoria nostra est:*
Gaudia quæ nullis sunt inferiora triumphis,
Gaudia nil toto quibus excellentius orbe est,
Gaudia non oculo priùs ulli visa, nec auri
Ulli audita priùs, nec cuiquam credita cordi,
Gaudia tergeminæ quæ Majestatis honorem
Extollunt, plaususq; cient, præconia, gestus,
Vota, preces, cantus, sermones, jubila, plausus
Ex his momentis in secla perennia vitæ.

Ejulationes Damnatorum in Inferno ab eodem descriptæ non potuerunt hic subjungi, quòd ad manum non essent.

DE SANCTA TRINITATE.

NOn homini majus poterat dare pignus amoris,
Quàm quòd sese homini DEVS *ardens tradidit ul-*
Nec melius Donũ est, quo confirmetur amoris (*tro.*
Pignus id egregium, quàm sancti Gratia Flatus,

Ter

Ter quatuor lustrans qui flammæ in imagine Fratres
Iure Ministerii dictos, non sanguine, linguas
In peregrinarum solvit discrimina vocum.
Quantæ ab parva sumus curæ nos turba parenti,
Quòd Triade è sanctâ, per aprica palatia cæli,
Æquales virtute Duos dimiserit olim!
Progeniem æquævam, cujus stat sanguine fuso
Nostra salus, cujus stat acerbo funere, vita:
Flamen & æthereum, quod corda perambulat æstu
Casta salutifero: ventosæ sibilus auræ
Ora Viatoris velut afflat anhela, novasq;
Suscitat occultè sudanti in corpore vires.
Res igitur salva est: nostram Deus Ipse salutem
Prosequitur curâ, quænam minitantia casus
Fata timeremus? homines Deus ardet, & idem
Servat ab hostili nos tutos impete, Nati
Victus amore sui: quare omnem in Numine Christi
Ponimus auxilii spem, cui fiducia constans
It comes, & comitem sustentat honore precandi.
Ut verò orando mansuescant pectora patris,
Credamusq; Dei non cassa in vota vocari
Prorsus opem, impellit nos Spiritus iste, & amorem
Flectit ad obsequium, ut sapere incipiamus, & actæ
Surrepant animis fastidia conscia culpæ.

Ergo

Ergo Rudimentum de ſancti munere Flatus
Diſcite: namq; Patri par eſt, par Numine Nato,
Progreditur q; ab utroq; DEVS ſine fine, ſine ortu.
Ipſo animos ſociante pios, per vincula verbi
Semper adhæremus nos Fratri vivida Chriſto
Membra nec exitium, nec vim, nec tela timemus,
Quòd ſi contingat, pavor ut celer oſſa pererret;
Illa animos addit, contraq; audentius hoſtem
Ire jubet, motusq; novos in pectore labis
Concitat expertes: ut quæ bona dictitat intus
Dux Ratio, ſummi jurata in verba Magiſtri:
Hæc foris adſtricto firment impexa capiſtro
Ora, probet q; tenax pietatis regula morum.
Gens operata ſacris, Ipſo Duce, & Auſpice, paſſim
Colligitur: creſcit ſic ſponſa Eccleſia Chriſti.
Et quoniam jus ille DEI immortale tuetur,
Quòd proprium eſt, omnes ut in oras exſerat Orbis
Divinas Vires, Majeſtatemq; verendam:
Sic proprio probat eſſe Deum ſe jure, quod omnes
Exſerit in terræ tractus, & climata cæli.
Ipſius inſtinctu Vates oracula priſci
Concinuere, fidem pia per miracla probantes.
Nec verus, nec dignus honos decernitur ipſi,
Si renuit dictante ſacro Spiramine ſcriptis

Mens libris adhibere fidem, & fundamine niti.
Hinc fit, ut haud sacer hic sese omnibus implicet Ignis
Pectoribus: sed quos Iessæá é stirpe propago
Læta tulit, mentes horum dignatur inire.
Stirps hæc est Cœtus sacer, est Ecclesia, lethi
Nescia, et interitus: quanquam omni parte prematur,
Opprimitur nunquam bene conscia, & æmula palmæ.
Hæc sua scita refert de pace, Authoreq; pacis,
Qui de Iessæá duxit primordia carnis
Intemerata Domo: magnum velut ergo per Orbem,
Hæc dispersa Domus gremio prolata Parentis
Applicuit documenta sibi, neq; deserit unquam:
Sic nos membra sumus Iessææ Carnis, ab uno
Associata Deo: sed ne Discordia rumpat
Felicem infelix compagem, fœdere miro
Constructam, nostrûm est legem, quam Spiritus ille
Entheus humanis infudit cordibus, omni
Exprimere obsequio fidei, probitatis, & artis,
Hìc vero hìc animis opus est, studioq; tenaci,
Sancta medullitio ne pectoris excutiatur
Avra Dei, à solità prece degenerantibus ausis.
Ah nil triste magis, nil perniciosius est, nil
Fœdius, hunc tantum quàm sede fugare profaná
Hòspitem, amicitiá dignum, cultuq; perenni!

Hoc

Hoc ſemel expulſo, ſtabulum ſit turpe Satanæ,
Quæ Domus antè Dei fuit ornatiſſima Sedes.
Mens errat, miſeræ nimium vicina ruinæ,
Indiga conſilii, lucis, Ducis, ordinis, æqui.
Religio eſt igitur dicto factove beatum
Hunc violare Ducem, Triados qui tertia ſummæ
Flamma volat: nam qui crimen committit in illum,
Luce animi orbatus veniam, quæ Semita Vitæ eſt,
Nequicquam exſpectat. de Gente quid ergo futurum
Veſaná, prodire negat quæ Flaminis Auram
Ætherei è Nato, ſocioq; Parente, quòd ire
Non ſimplex ab utroq; queat? ſedinania mentis
Portenta excutio: ſi virtus una Parenti eſt
Et Nato, ſi mens una, una potentia, & unum
Ambobus ſi Numen ineſt ſine fine; quid obſtat,
Quò minùs eſſe queat ſimplex ab utroq;? probabit
Principii id Ratio: ſolidè ſpirabile Numen
Producit Genitor: cur non quoq; Filius ævo,
Viribus, imperio, par Numine, nomine diſpar?
Quippe ſui ſimilis ſemper Deus unus & idem eſt:
Hunc tamen effectu nos trinum agnoſcere fas eſt.
Gignit ab æterno Patris ſapientia Natum,
Exit ab æterno Nato, & Patre Spiritus ingens
Laudibus, arbitrio, regnoq; æqualis utriq;.

Mens Pater est, Natus Sermo Ratioq;, Volvntas
Spiritus: est trinum Exemplum: Trib. una potestas.
Omnia per Sobolem, Flatu vegetante laborem,
Continuat Genitor: sic trino in Numine regnat
Numen idem: hinc Dixit Genitor, quæ deniq;
Fecit
Filius: at Vidit plenum alto Numine Flamen,
Omnia successu in formàm coiisse secundo.
Fundamenta Pater rerum disponit, ea ornat
Filius, exornata fovet sacer Halitus: ergo
Jnfundit Vitam Genitor Mortalibus ægris:
Hanc referens in se derivat Filius, auget
Flatus, alitq; potens, spiramentisq;, quod usquam est,
Servari probat omne suis, sic ore, manuq;
Nos Nati, Elysii carpentes avia campi
Signa pedum retrahit Pater, omni major amore.
Tum verò parat obsequio conformia Flatus
Pectora, & à maculis, & avitá sorde repurgat,
Ut sint apta Deo, sint digna habitacula templi.
Hoc pro cœlesti fas est, ante omnia, dono
Gratum animum, & latos animi decernere cultus.
Semper enim in terris manet idem Spiritus, inter
Congressus sacros, ubi de pietate seruntur
Sermones, ubi pura sonant Mysteria Verbi:

Sem-

Semper corda hominum bonus occupat ille piorum,
Non tantùm, quibus Ara Decus, nomenq; paravit:
Verùm etiam fugiunt qui partem à lege remotam,
Et castum ingrediuntur iter, quà semita dulcem
Monstrat ad astra viam: semper bonus ille parentis
More fovet nudos, quibus anxia & indiga sors est.
Lumine qui capti lumen cæleste requirunt,
His lucem infundit, quæ felicissima lux est,
Noticiam mentemq; DEI: deîn pluribus auget
Muneribus: Spe, Iusticiâ, pace, ubere rerum
Cognitione, Fide, vero pietatis amore:
Atq; aliis, quibus & Doctores sæpe siniştri
Ornati incedunt, summis veruntamen orbi
Arcanisq; manent donis: dilectio quorum
Vera Dei, verusq; timor, fiducia vera
Principe sunt dispostа loco. nam sicut imago
Impurà speculi maculà obfuscatur in orbe:
Sic non esse capax divini Flamminis unquam
Ulla potest ratio, nisi fœdum criminis usum
Dediscat penitus, pereunte libidinis æstu.
Ergo procul, procul excedant deliria eorum,
Quos ignominiam non tædet inurere spurco
Ore DEO trino, ac uni, fortissima cujus
Vindex ipsa sui Majestas vivit honoris.

Nil ſine divino Spiramine noſtra voluntas
Exſequitur: nulla eſt, hoc Exſule, noſtra facultas.
Præcipitem dat ſponte ſuá ſe faucibus orci
Cæcus homo: revocare gradum ſed neſcit in auras,
Auxiliatricem niſi Dextram Gratia Divûm
Porrigat, ex nobis: quàm perniciale venenum,
Nil ultra eſt: Triade è ſanctà Bonitatis origo.

VOTVM PRO SALVTE TOTIVS generis humani, ex Divo Ambroſio deſumtum.

VT nunc in pejus ruit omnis functio vitæ,
Ut mala nunc rerum tempora curſus habet:
Quis non Ambrosio *divo cum Patre precetur*
Hæc hominum generi ſine probanda bono?
"Præterita ó utinam ſaperet, præſentia obiret
" Mente, futura animo proſpiceretq; pio.
Nempe tria hæc, longos quæ præteriere per annos,
Quorum animæ primum eſt morte redemta ſalus.
Nam quantum amiſit theſaurum, munera vitæ
Quanta malo Colubri fœmina victa dolo?
Humano eripuit generi commercia Divûm,
Præcluſit veræ dulce ſalutis iter.
Quid melius, quàm ſi frueremur ſorte parentum,
Numen eis lapſum qua dedit ante frui.

Nulla

Nulla foret ſcelerum facies, fraus nulla, pericli
Non metus, Invidiæ toxica nulla forent:
Omnia tuta, beata, ſalubria, florida, firma,
Jntegra, pura dolis, candida, ſancta forent!
At nunc plena malis ſunt omnia, plena periclis:
Rara fides, pietas frigida, fictus amor.
"O utinam ſaperet commiſſa piacula culpæ,
" Verſaretq́ alto pectore turpe nefas:
Turpiter ut magni violaverit æqua Tonantis
Juſſa, ſuo cupiens non minor eſſe DEO.
Quanta mala unius Mali contraxerit eſu!
Quàm citò diviná ſe ſpoliârit ope!
"O utinam amiſſum revocaret pectore tempus,
" Nequitiæ nunquam facta feneſtra foret!
Otia non tantas caperent infamia vires;
Nec daret exitio tot pigra corda Venus.
Major haberetur Muſis honor, æmula virtus
Creſceret, & ſolidæ cognitionis amor.
"O ſi præterea vitæ breve tempus, & uſum
" Voluerent humanum corde gemente genus!
Quidnam Bulla? nihil: quid homo? niſi Bulla: ſuperbit
Jam, mox ſuccumbit triſte cadaver humo.
Quid pòſt? vermiculis ſit grata voracibus eſca,
Et redit ad cinerem, qui fuit antè cinis.

In-

„ *Jnſuper ô utinam curá ſolerte teneret,*
„ *Quàm ſit difficilis, quàm precioſa ſalus:*
„ *Quàm brevis ad Cali deducat ſemita portam,*
„ *Quàm longa ad Stygios orbita pandat iter.*
„ *Deîn ô ſi cautá libraret mente frequenter,*
„ *Quàm ſalvandorum parva futura cohors:*
„ *Quàm contrà (horreſco referens) numeroſa malorũ,*
„ *Quos Orco includet vindicis Ira* DEI.
„ *O utinam Mortis verſaret ſenſibus horam,*
„ *Qua nihil incertum ſolicitumq; magis:*
„ *Deniq; Iudicium* CHRISTI, *Patris ante Tribunal,*
„ *Quo nihil horridius nil graviusq; malis:*
„ *Tandem Acherontæi tormentum triſte doloris*
„ *Jntolerabilius quo nihil Orbis habet.*

Hæc pia ſucceſſum ſi conſequerentur amicum,
Vota, quis æthereas non repararet opes?
Prò hominum, Divûmq; fidem, mutatio quanta?
Quové fugaretur Tartareum omne nefas?
Aurea, quæ fuerant quondam, citò ſecla redirent,
Exilium excuteret Candor & acre ſuum.
Sed quidnam votis juvat indulgere peractis,
Proficere & nulla parte? quis uſus erit? (poſco,
Quin te, CHRISTE, rogo, & ſupplex tua Numina
Fac aliquod noſtras pondus habere preces.

Ne

Ne pœnam accelera, neu juſtum intende furorem,
Nate DEI; *gentis ſed miſerere tuæ.*
Gentis, quam tu non argenti aurivé talentis,
Morte redemiſti ſed, pie CHRISTE, *tuâ:*
Da veniam factis: nos emendabimus ævum
Poſtmodo: tu membris tu modò parce tuis.
Imbue frigidulas ſacro Spiramine mentes,
Quo ſine nec pietas, nec calet ulla fides.
Aſt, agitante DEO *fient, quæ ſimplice verſu*
Vota dedi, finem ſingula nacta bonum.

MAGNI. ET GENEROSISS. DOM. DOM. GVILIELMO AB OPPERSDORF, LIBERO Baroni in Aich, Fridſtein, Hermanmeſtiz, & Coſell &c. optimo Muſarum & Charitum Hierophantæ, Mecœnati ſuo incomparabili.

DE FELICI EX POLONICA ſtrage Reditu.

QVales ore ſonos, quales dat pectore geſtus
Filius, ut reducem cernit ab hoſte Patrem.

Tales & plausus, tales & gaudia gestus
Ore animoq; recens elicuere meo.
Nempe ubi te vinclis hostilibus Ipse solutus
Comperii patriis rursus adesse focis.
Quòd nec pugna Viris dispar, Piznensibus agris,
Cæde tuum domuit flebiliore caput.
Præda nec, obstiteras cui fortiter obvius, hosti
Bellica mansisti, quæ modò factus eras.
Salve iterum, atq; iterum Miles fortißime, salve
Nomine Mecœnas, alter amore Pater.
Dicere lætitiam nequeo (pia Numina testor)
Incolumem generi te supereße tuo.
Balba nimis Musa est, testari gaudia mentis,
Incolumem Patriæ te supereße tuæ.
Muta mihi vox est, plenißima gaudia fari,
Incolumem Musis te supereße meis.
Vive igitur felix, longosq; superstes in annos
Et Generi, & patriæ: Vive Guilhelme mihi.
Qui salvum duxit per tela, per arma, per hostes,
Angelicá posthac te tueatur ope.
Majorum ut laudes, & strenua facta tuorum
Amplifices dextrá, Marte favente, tuá.

Aversá

(*Aversâ nec enim Mars fronte tuebitur omnes,*
Cauſſa Patrocinio quùm bona major erit.)
Tum mihi naſcetur laudum Seges ampla tuarum,
Qui tibi me totum debeo, quiq; tuis.
Sis mihi Mecœnas, & ero tibi parva Maronis
Vmbra: Poëta tuus ſum, maneoq; tuus.
OPPERSDORFIADVM *nomenq; decusq; manebunt,*
Dum quis erit Genius carmine, Muſa, tuo.
Salve igitur, Guilhelme Baro, æternùmq; valeto,
O mihi ſoliciti Patris habende loco.

DE OBITV PIAE FOEMINAE Vxoris Georgii VVolffii.

VT *venit noſtras inopinus Rumor ad aures,*
Vxorem morti ſuccubuiſſe tuam:
Corripuit (fateor) primùm ſtupor oſſa, genasq;,
Et feriit grandis cor juvenile dolor:
Nempe quòd ante diem letheis caſſibus eſſet
Præda tui conſors Annula facta tori:
Ipſe, inquam, flos, ipſe vigor, quo mille Puellas
Anteibat roſeis Anna decora genis.

At quùm colligeret mentem pudor obvius, omnis
Ceſsit ab ore ſtupor poſtmodò, corde dolor.
Hem quid agis (ſic ipſe mihi tum fortè loquebar)
An neſcis, homines eſſe, fuiſſe, lutum?
An mortem curare putas, quid forma, quid ætas,
Quid valeant humeri, quid juvenilis amor?
An vel opinaris, Sortis diſcrimen haberi?
An longas Parcis te latet eſſe manus?
Hæc tum volvebam, tibi quæ repetenda ſub imo
Pectore diſparibus mitto ligata modis.
Quòd ſi non mortis jus luctu parcere mandat,
Te moveat Fati jus, ratioq; DEI.
"Nec tenuis paſſer, niſi permittente Iehová,
" Nec pilus ex noſtro vertice fortè cadit.
"Omnia ſunt hominum certo pendentia fato:
" Sed regit omnipotens omnia fata DEVS.
Sic, quùm conſtituit reprobris inſligere pœnas,
Quæ lentis veniunt, & tacitis pedibus:
Ille ſuos plerumq; ſolet, duce Morte, fideles
Eximere humanis rebus, ut aſtra petant.
Jam qualis fuerit tua Conjux Anna, Georgi,
Dico tribus verbis: Ipſa FVIT PIETAS.

Unum

Vnum aſpiravit, temnens mortalia, cælum,
Et non in mundo, dum fuit, illa fuit.
Ergo Ivs Mortis, Ivs fati, atq; omnia credas
Conſpiraſſe tuæ in Conjugis aſtra necem.
Quorſum igitur luctus? cui nî moderaris, obibit
Bis mortem lacrimis Anna peremta tuis.
Si neſcis, quæ nunc fortunent tempora mundum,
Vivere torqueri, perpetuòq; mori eſt.

FINIS EPIGRAMMATVM ET CARMINVM SAL. FRENZELII.

Tibi gloria Domine IESV.

MENDA TYPOGRAPHICA
sic corrigito.

Fol. 11. versu 6. pro tempere, lege temere.
F. 14. versu 7. pro timidæ, lege teneræ.
F. 16. versu 1. pro tuá, lege tuæ.
F. 17. versu 6. pro modela, lege medela.
F. 26. versus 17. pro quisquis lege quisq3.
F. 28. versu 16. & 17. coniunge nostrûm est.
F. 54. versu 1 post decorum pone comma.
F. 56. versu 3. pro Curiæ, lege curia.
F. 82. versu 2. pro qualiacumq3 lege qualiacunq3.
F. 89 in titulo ult. pro imprimis, lege inprimis.
F. 98. versu 16. pro ora, lege arva.
F. 110. versu 6. pro Iste. lege Is te.
Ibid. versu 15. pro assuescere, lege deducere.
F. 161. versu 19. pro acrimas, lege lacrimas.
F. 175. versu 20 pro volverent, lege volveret.

Cætera partim non animadversa, partim minutiora facilè emendabuntur.

